

NOVI tednik

KLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE
KONJICE, SENTJUR, SMARJE PRI JELŠAH IN ZALEC

TAKO TI VOŠČIMO

Jutri se bo sklenila več tisoč kilometrov dolga pot štate mladosti. Od vzhoda do zahoda in nazaj do središča jugoslovanske skupnosti narodov in narodnosti jo je sprem. ala nekoga želja vseh nas — za vse najboljše Titu, za njegovo zdravje, za dolgo življenje.

Tudi za nadaljevanje dela, ki ga je Tito začel s prvim strim spopadom v razbijanju predvojne goričevske frakcijske partije. Ali je to poseben slog titovskega dela? življenja? Ali pa je naš Tito znal kot nenadkriljiv revolucionar prav zato, ker je bil in je ostal ljudski revolucionar, selej prisluhniti značilnim ali pa posebnim odtokom družbenega občutenja? To ni slog dela. To je notranja sposobnost zaobjeti in izmeriti vse globine — vojne, revolucije, človečnosti, človeka, razumevanja, miru. To je Titova sposobnost. In vsi se predobro zavedamo, kako je Tito naša sposobnost.

Še celo na zahodu, kjer težko razumejo, kako je lahko nek komunistični voditelj dobil z ustavo mesto doživljenjskega predsednika republike, so se ob Titovi izvolitvi zastavili. Ne s kritiko, kot je njihova navada. S spoštovanjem. Ne s političnim odnosom do komunista. Pač pa do človeka — komunista, po njihovem, ki ni več le jugoslovanska jast, ampak predstavlja na tak ali drugačen način svetovno upanje.

Upanje v tisto, kar snujemo in gradimo pri nas. Zgodovina bo zapisovala, mi in svet pa dobro vemo, kako so naša revolucija, samoupravni socializem, napredek in lepše življenje, ugled Jugoslavije strnjeni z osebnostjo našega predsednika. Ni države na svetu, je nekdo menil, kjer v sedmih letih niso doživljali hujših državnih ali drugih presov. In ni države na svetu, ki bi tako samoniklo, modro, dločno in brez katastrofalnih spodrsiljev dosegla to, kar Jugoslavija pod Titovim vodstvom.

To niso fraze in ne le besede. To je resnica.

Tito v svetu ni le ime. S tem imenom so zrasle velike besede upanja sodobnega proletariata in napredka. atiranih in nerazvitih. Množic na dnu.

Tudi pri nas ne vidimo le Titovega imena. Če je komu to pomembno, potem njegovega dela in življenja še ni zmel.

Revolucionarno delo našega včerajšnjega in današnjega ne — to je Tito. In naša strnjnost, enotnost in odločnost, da revolucije ne bo nikdar konec.

Tako Ti voščimo, tovariš Tito, za Tvoj rojstni dan.

Tako Ti voščimo ob jugoslovanskem dnevu mladosti.

Tako Ti voščimo ob izvolitvi za predsednika republike, prvega poroka nove delegatske samoupravne družbe.

In tako Ti voščimo pred Tvojo besedo na zgodovinskem, X. kongresu ZKJ.

J. VOLFAND

REČICA OB SAVINJI: STRELCI PRAZNUJEJO

Te dni poteka 25-let od ustanovitve strelske družine v Rečici ob Savinji.

Družina, ki je bila ustanovljena med prvimi v možirski občini, je v času svojega obstoja dosegla pomembne tekovalne uspehe v občinskem in regionalnem merilu. Pomembno pa je bilo tudi delovanje članov na družbeno-maestativnem področju.

Na osrednji proslavi, ki bo v nedeljo, 26. maja v Rečici Savinji bo družina za uspešno delo prejela pomembno znanje občinske strelske zveze Mozirje. Priznanja bodo prejeli tudi najzaslužnejši člani družine.

Prav bi bilo, da bi vsi družbeni dejavniki še bolj kot prej podpirali razvoj strelskega športa in vključevanje novih članov v strelske vrste. Aktivnost v strelskih organizacijah ima namreč poleg rekreativno-sportnega pomena tudi veliko vlogo pri pridobivanju večšin za splošen ljudski šport.

F. SLAPNIK

Z UREDNIKOVE MIZE

Reportažo v zaupanju NT »Ce si prizadet, volje ne smeš izgubiti, je napisal Tone Vrabl. Tudi za nekatere druge napake se opravičujemo.

Razveseljivo novico sporočam Velenjčanom, v nedeljo, 2. junija, bo v kulturnem domu v Velenju javna radijska oddaja. Skupaj z velenjsko kulturno skupnostjo in pod pokroviteljstvom Gorenja jo bo organiziralo uredništvo Novega tednika in Radia Celje. Nastopil bo tudi Oto Pestner.

Iz vašega kraja. To bo rubrika, dragi bralci, v kateri bomo objavili kratke zapise, zgodbe, izjave občanov, fotografije in vse, kar je zanimivega iz vašega kraja. Do ponedeljka pričakujem pisemca iz Sedraža, Bistrice ob Sotli, Podčetrka, Vranskega in iz Stor.

Igra Z Novim tednikom v Varžavo se je začela. Sodelujete? Na pot se bomo odpravili sredi septembra. Najbrž za pet ali šest dni. Razmišljamo, da bi si sproti ogledali še Krakov. Pošljite fotografije ali kupone.

VAS UREDNIK

25. maj - dan mladosti

J. Barborič v Konjicah

DELOVNI OBISK KOMISIJA DELA

Predvčerajšnjim je bil v Slovenskih Konjicah na obisku predsednik republiškega sveta zveze sindikatov Slovenije Janez Barborič, ki sta ga spremljala člana republiškega sveta Stjepan Saubert in Mitja Svab.

Obisk je bil izrazito deloven. Dopoldne je bil najprej razgovor z ožjim političnim aktivom občine, zatem pa so gostje obiskali industrijski kombinat Konus, kjer so se dalj časa zadržali v razgovoru s sindikalnim vodstvom. Janez Barborič, Stjepan Saubert in Mitja Svab so nato odšli v LIP in si ogledali obrate v Konjicah, Opatovci in Poljčanah. Povsod so izneli tudi razgovori s sindikalnimi aktivisti.

Sklepmi del obiska je bil popoldan, ko so se gostje sešli na razgovoru s širšim političnim aktivom občine. Pogovor, ki je stekel tu, je osvetlil vse pomembne akcije sindikata. Med drugim so spregovorili o uresničevanju sindikalne liste, financiranju skupne in splošne porabe, samoupravnem sporazumevanju in družbenem dogovarjanju, neposrednem uresničevanju delegatskega sistema in podobno.

Največ časa so gostje posvetili temeljiti obravnavi samoupravnega sporazumeva-

nja o delitvi dohodkov in osebnih dohodkov. Govorili so o vzrokih, ki pogojujejo sedanjo akcijo, ko poleg branžnih sporazumov sprejemamo tudi teritorialne. Spregovorili so tudi o kršitvah samoupravnega sporazuma o delitvi dohodkov in osebnih dohodkov, ki jih je bilo doslej precej, vendar med njimi veliko upravičenih.

Ob koncu razgovora je Mitja Svab poudaril, da je treba čimprej najti ustrezno mesto za delo delavske kontrole.

BRANKO STAMEJCIC

S. PRATNEMER NAGRAJEN

Srečko Pratnemer, dopisnik Radia Ljubljane s celjskega območja, je v ponedeljek prejel nagrado Tomšičevega sklada za delo dopisnika. Priznanja in nagrade slovenskim novinarjem podeli Društvo slovenskih novinarjev vsako leto na predvečer obletnice smrti narodnega heroja in organizatorja partizanskega tiska Toneta Tomšiča. Naše iskrene čestitke.

Celje

Celjska komisija za ugotavljanje izvorov premoženja je imela od ustanovitve (leta 1972) 34 sej. Več mesecev se je sestajala skoraj vsak teden. Delo komisije je usmerjeno v uresničitev dveh nalog — vodi postopke za 17 primerov, ki sta jih komisiji za ugotavljanje izvorov premoženja prijavila davčna uprava in tožilstvo. Tudi komisija je sama predlagala pregled premoženja za dva občana. Zanimivo je, da je komisija v enem primeru odstopila od postopka, ker je občan dokazal upravičenost premoženja. Največjo nalogo komisije pa predstavlja pregled 830 prijav obvestil občanov o premoženjskem stanju. Te prijave so morali občani oddati na osnovi javnega poziva. Poziv je zahteval prijavo premoženja, če je imel občan več kot 50 starih milijonov premoženja, če je v zadnjih desetih letih odstopil sorodnikom 10 starih milijonov, če je v tekočem letu presegel izdatke za 50 odstotkov nad prejetimi dohodki in v drugih primerih. V 200 primerih so prijave pomanjkljive. Premoženje so morali prijaviti tudi vsi vodilni kadri. Pri vseh prijavah sicer analizirajo premo-

ženje, vendar ni osnovno preverjanje, pač pa registracija premoženja.

Celjska komisija za ugotavljanje izvora premoženja namerava v prihodnje okrepiti sodelovanje s krajevnimi skupnostmi in drugimi družbenimi organi.

31 let v ZK

VSI ZUNAJ NAJ VEDO!

Ali ni to lep jubilej? Prav na 15. maja se je nekdanji kmečki sin, Anton Udovč, sedaj referent za inventure v Kovinotehni, spomnil vojnih dni leta 1943, ko je bil sprejet v KP. Celih 31 let je minilo od takrat, ko so soborci predlagali triindvajsetletnega Antona Udovča za vstop v KP. Dovolj dolgo obdobje, da s partijskim življenjem Antona Udovča prelistamo dogodke več kot treh desetletij burnega partijskega vrenja. Ne le zato, ker se bo v ponedeljek začel v Beogradu X. kongres ZKJ. Temveč predvsem zato, ker tak presek razvoja KP ni samo suha kronologija dogodkov. To je življenje partije, ki je morala v najusodnejših trenutkih vselej najti pravi odgovor na še tako hude in zapletene domače in mednarodne probleme. Vselej.

Anton Udovč je rasel in še vedno rase s partijo, ki ji je postal prvič zvest še pred letom 1942.

»Že takoj v začetku vojne sem na terenu sodeloval z NOB. Organizirano pa od leta 1942. V kamniški bataljon sem stopil 1943., ko mi je postalo kot terencu prenevarno. Kako sem bil sprejet v KP? Najprej nisem vedel, za kaj gre. Moral sem v borbeno preizkušnjo. Prijatelji so se zbirali okrog mene. Me dva meseca opazovali. Nato so mi povedali odločitev: Milan, to je bilo moje ilegalno

ime, zaslužiš, da te sprejmemo v partijo. Tako so mi rekli. Povabljen sem bil na sestanek celice. Molk Jakob-Mohor je bil sekretar Celice. On me je uvažal v delo. Razlagal pomen članstva. Kot mlad kmečki sin seveda nisem vedel dovolj. Takrat je veljalo, da si moral biti predan borec, zanesljiv. Utemeljitev za moj vstop v KP je bila — da sem opravil borbene naloge, bil discipliniran in tovariški.

Kaj je ostalo od tistega tovarištva. Ali bi morali pri sprejemu v ZK tudi danes upoštevati tovarištvo, tovariški odnos do človeka kot merilo za sprejem?

Anton Udovč: Nekaj tovarištva je med pravimi borci še ostalo. Veliko se ga je razvodenelo. Preveč je pehanja za osebnimi koristmi. Na tovarištvo se je pozabilo. Danes bi morali pri predlaganju za sprejem pretehtati, kakšen odnos ima kandidat do sočloveka. Gre za ta moralni, človeški odnos.

Vrniva se na začetek partijskega dela. Po vojni. Kate-ri dogodki iz vašega partijskega staža so vas kot komunisto najbolj vznemirili. Notranje angažirali in vas tudi na določen način čustveno pretresli.

Anton Udovč: Tri, štiri prelomne dogodke moram navesti. Najprej moram reči, da takoj po vojni na terenu nismo bili povezani. V ustano-

vi, delal sem v OZNI, pa smo predvsem sestankovali. Veliko razpravljali. Povojni čas je to zahteval. Od takrat se najbolj spominjam kmečkega vprašanja. Stališče do kmeta je bilo čudno. Posebno v času obveznih oddaj. Obvezne oddaje so bile takrat nujno zlo za kmeta, a usodno povezane z rastjo revolucije. Z izgradnjo sistema. Ne navadno je bilo gledanje na zemljo. Nihče ni hotel biti na zemlji. V hribih smo hoteli ustvariti neke velike pašnike. Ljudje so bili proti temu. Potem se je vse obrnilo in sedaj imamo drugačen odnos do kmeta. Mislim, da je to edino pravilno. Veste, jaz sem bil takrat sam v sebi nezadovoljen. Bil sem kmečki sin.

Doma so nam vse požgali. Nič nisem imel. A vedel sem — to je revolucija. To je preobrat. Tako mora biti. In sem vendar razumel.

Kako ste sprejeli spor s Stalinom?

Anton Udovč: Spor s Stalinom sem doživljal kot gojenec v šoli državne varnosti. Bil sem zaprepačen. Kot vsi. Saj smo prej ves čas govorili o Stalinu kot velikem voditelju. A ko smo bili dobro seznanjeni, smo razumeli bistvo Stalinovih metod in pritiskov. Velika večina se je odločila za politiko našega CK. Le redki posamezniki so podlegli Stalinovi idejni usmeritvi. Odprt in pogumen odgovor KPJ Stalinu je bila naša velika zmaga. Zgodovinska zmaga.

Najbrž soglašate, da predstavlja odločitev za jugoslovansko samoupravno pot v socializem prav tako izjemno prelomnico v delu KP in v razvoju naše družbe. Kako ste vi sprejeli to novost? Primerjate samoupravljanje iz pred petnajstih let z današnjimi samoupravnimi razmerami.

Anton Udovč: Ko sem se leta 1960 zaposlil v Kovinotehni, so v podjetju že imeli delavski svet. Prej ko sem delal v državni varnosti, so bile samoupravne izkušnje pač manj izrazite kot v delovni organizaciji. Težko bi rekel, kaj sem občutil na za-

četku. Vem, da smo veliko razpravljali o delavskem upravljanju in o vplivu delavskega sveta na gospodarjenje in upravljanje. Borili smo se, da bi delavski svet dejansko odločal o vsem. O stvarih smo zelo natančno govorili. A opažam velike spremembe. Kakovost v samoupravljanju je drugačna. Takrat je delavski svet razpravljaj, končno pa je odločal direktor. Danes, še zlasti po ustavnih spremembah, po ustanovitvi temeljnih organizacij združenega dela, je to vse nekaj drugega. Direktor ima sicer pomemben glas, a vendar je ta pomembnost drugačne narave kot včasih.

Kako ste občutili delo v ZK pred sprejetjem Titovega pisma?

Anton Udovč: Videl sem, da ZK ni več tisto, kar je bila. Ljudje so izgubljali zaupanje v ZK. Zato sem sprejel Titovo pismo z velikim zadovoljenjem. Začutil sem nov polet ZK. Novo moč. Pred pismom se je dogajalo, da nisi mogel več reči, da si član ZK. Sedaj je spet tako, da ZK ima vodilno vlogo. To se odraža tudi v delovnih organizacijah. Starejši člani te spremembe zelo čutimo, saj smo ves čas rasli z našo ZK. In nam je ta nov občutek še posebej dragocen.

Zadržali ste se ob kmečkem vprašanju po vojni, ob Stalinu, uvedbi samoupravlja-

nja in pri vlogi Titovega pisma. Tudi X. kongres ZK hko uvrstimo med zvezne kongrese, saj sklenemo dobje utrjevanja vodilne vlogge ZK, njene organizacijske trdnosti in razredne naravnosti. X. KONGRES bo pomemben dogovor o hodnjem delu komunistične partije. Kaj je po vašem mnenju sedanjem delovanju ZK tere naloge postavljate predje?

Anton Udovč: Pred leti so se delavci težko čutili za ZK. V njej so pretežni meri uslužbenec zadnjem času se je pristopilo k delavcu. V poročilu o razredni naravnosti ZK. Vendar je sprejeto še preveč površno. Delavcu moramo bolj poglobiti vlogo ZK in delo komunistične partije. Zato potrebna članarina. Glaslog pa tole. Komunistična partija mora biti, kjer je nizijsko povezan. V njej organizaciji. Ampak doma. Na terenu. Vpliv komunistične partije mora biti v vsakem okolju. Ze slovenski kongres je rekel, da morajo komunisti delati v vsaki benopolitičnih organizacijah. ZK se bo morala zavzeti za udržitve delegatske sistema. Delegati se bodo li odločati o mnogih zadevah za kar morajo biti usposobljeni. Tudi za odločitev o širjenju reprodukciji. Ustvari bomo morali imeti Kongres naj povzame del prizadevanj za ustvaritev ustavnih sprememb, nem pa naj nakaže, k moramo prizadevati za gatski sistem. Kongres kongres enotnosti. Tito je dovolj povedal, moramo biti enotni. Naj naj vedo, da naših ne bomo spreminjali.

J. VOJ

Gospodarstvo

RAST JE, KAKOVOSTI ŠE NI!

V gospodarstvu morajo delovne organizacije sprejeti kratkoročne in dolgoročne razvojne načrte, ki bodo spodbudili preseganje nekajletne stagnacije celjskega gospodarstva. Že sredi leta morajo pripraviti osnove za gospodarjenje v prihodnjem letu. Varčevanje, kakovostna investicijska politika in razvoj — to so temeljne točke za oblikovanje novih poti celjskega gospodarstva. Delovne organizacije se morajo v povezovanju s strokovnimi inštitucijami in zunanjimi društvenimi dejavniki konkretno dogovarjati o razvoju, problemih in načrtih.

To je kratek povzetek nekaj bistvenih stališč lanske, šeste seje celjske občinske konference ZK, ki je razpravljala o gospodarjenju v občini. Leto dni časa so imele osnove organizacije ZK, strokovni in vodstveni organi v delovnih organizacijah, društveni in drugi organizmi v občini, da uresničijo sprejete sklepe in stališča konference. Kaj je bilo narejenega? Kje so premiki? Kje ostaja celjsko gospodarstvo pri starem?

Na ta vprašanja, še posebej pa s politično oceno o uresničitvi lani sprejetih stališč, bodo odgovorili celjski komunisti v začetku junija na četrti seji konference. O tem, kaj je ugotovila delovna skupina za pripravo konference, smo spraševali Franca Gazvoda, namestnika predsednika komisije za družbenoekonomске odnose pri celjskem komitetu ZK.

NT: V gradivu za konfe-

renco govorite o nekaterih premikih v rasti celjskega gospodarstva. Ali jih lahko konkretizirate?

Franca Gazvoda: Upravičeno govorimo o ugodnih premikih. To pomeni, da je Celje spremenilo smer nekajletne gospodarske rasti, ki ni vodila navzgor. Celje je nekaj časa zastajalo za drugimi območji. Sedaj se pa, po lanskem podatkih, razvija približno enako kakovostno ali celo bolje. Poglejmo. Lani je znašal celotni dohodek celjskega gospodarstva 872 starih milijard ali 26 odstotkov več kot predlani. Ta porast je enak republiškem, je večji od regijskega in manjši od mariborskega in kranjskega.

Dohodek pa je porasel za 22 odstotkov, enako kot v območju, a bolj kot v Sloveniji, Mariboru in Kranju. Pri družbenem proizvodu so podobna razmerja. Res je seveda, da smo lahko nekoliko manj zadovoljni glede kakovosti gospodarjenja. Ekonomičnost je, tako kot drugod, tudi pri nas padla. Akumulativnost, na primer, pa je porasla, a le za 7 odstotkov in ostaja ena izmed glavnih skrbi celjskega gospodarstva. Ne glede na to lahko na sedanja gospodarska gibanja v Celju gledamo z optimizmom. Bodimo pa realni — produktivnost je še nizka. V letu 1973 smo na enega zaposlenega dosegli 68000 din. Manj kot v Sloveniji, v regiji, Mariboru in Kranju. Tudi pri sredstvih za razširjeno reprodukcijo zastajamo. Torej, da povzamem — vzpenjamo se, a kakovosti v gospodarjenju se

še ne približujemo.

NT: Kaj je potemtakem pomenila lanska konferenca? Kaj so pokazali pogovori v delovnih sredinah o uresničevanju lanskim sklepov konference?

Franca Gazvoda: Lanska konferenca, ki smo jo neposredno povezovali tudi s pripravami na uveljavitev ustavnih sprememb, je pomenila pobudo ustvarjalnim iskanjem novih poti v gospodarstvu. Podporo pa tistim gospodarskim in političnim sredinam, kjer so že pokazali pripravljenost za premagovanje gospodarske stagnacije in prve rezultate. V pripravi na konferenco smo imeli pogovore z vodilnimi gospodarsko-političnimi vodstvi v vseh večjih delovnih organizacijah.

Na tej osnovi, pa glede na druge analize, smo ugotovili v delovnih organizacijah zavzet odnos v pristopu do uresničevanja stališč konference.

Vendar pa ne moremo biti zadovoljni s kvaliteto in učinkovitostjo dela dejavnikov v delovnih organizacijah in v občini. V uresničitev sklepov konference so zajeli premajhno število članov ZK in delavcev. Tu nas čaka še mnogo nalog. Osnovne organizacije ZK in organizirani društveni dejavniki še preveč splošno in načelno razpravljajo o gospodarjenju. Premalo je konkretnosti in učinkovitosti. Potrebno je več povezanosti s samoupravnimi in strokovnimi inštitucijami, ki morajo pripraviti gradiva za organizirano in kakovostno ukrepanje.

NT: Ali bo konferenca posebej opredelila politični odnos do najbolj ključnih vprašanj nadaljnjega razvoja celjskega gospodarstva?

Franca Gazvoda: Da. Eno izmed ključnih vprašanj je, kako okrepiti, spodbuditi go-

spodarsko rast. Povečati storilnost in proizvodno učinkovitost dela. Produktivnost dela vpliva na vse ostale kakovostne kazalce gospodarske rasti. Večje storilnosti ne bomo dosegli, če ne bo slonel na boljšem izkoriščanju zmogljivosti, boljši organizaciji dela in intenzivnejšem vključevanju v tržna dogajanja, kjer smo še na začetku. Gospodarstvo se mora tudi boljše organizirati. V več sredinah stare podjetniške organiziranosti še ni zaživel sodoben organizacijski del, ki je življenjsko povezana z ustavnimi spremembami. Nekateri hočejo, da predstavlja ustano-

vitev temeljnih organizacij združenega dela prerazdelitev moči znotraj tehnobirokratskih struktur. Namesto da bi uvideli, da gre za sodobnejšo organizacijo dela, ki upošteva značaj proizvodnje in podarja večjo samoupravno in delovno vlogo človeka. Dalje — učinkovitega gospodarjenja brez kakovostnega razpolaganja s sredstvi za razširjeno reprodukcijo, ta sredstva so že itak majhna, si ne moremo predstavljati. Investicijska politika v Celju je še vedno ponekod kampanjska, premalo strokovna, predvsem pa ni sad dobro premišljenih in tržno usmerjenih kratkoročnih in dolgoročnih proizvodnih načrtov. S tem v zvezi opozarjam še na določene odklone v kadroviški politiki, kjer so še vedno prisotne težnje po ekstenzivnem zaposlovanju in kjer prepočasni spreminjamo sestav v prid bolj usposobljenim kadrom.

NT: Mnogo kritik je bilo izrečenih na račun strukturnih neskladij v celjskem gospodarstvu in na njegovo za- prstost. Je to res?

Franca Gazvoda: Ugotavljam premike in strukturne celjskega gospodarstva in njegovo večjo povezanost znotraj občine in navzven. ITC, EMO-ISKRA, GIPOS, komunala, gostinstvo in druge — to so nekateri primeri. Prav v tem povezovanju in odpiranju vidimo rešitev za nekatere nevarne točke celjskega gospodarstva. Tudi za kovinsko-predelovalno industrijo, ki že kaže znake oživljanja.

NT: Ali ohrabljujejo podat-

ki gospodarjenja v prvih mesecih tega leta?

Franca Gazvoda: Podatki so zelo ugodni. Celotni dohodek je večji za 50 odstotkov, no je povečan družbeni izvod, pa storilnost, nrost in akumulativni deksi znašajo od 150 do 200. Te prve ocene niso merodajne za pravljanje, a nekaj povedo gibanja pa so tudi v konjunkturi v jugoslovanskem gospodarstvu. Ne samo v Sloveniji, ampak tudi v drugih republikah. Nato se bodo razmere spremenile, spreminjati se moramo in te zaostritve pripraviti je prav tako namenjena konferenca. Ni osnov za dovoljstvo. Preveč je dokončanega dela in mov. Samo z združenimi sredstvi, dela, idej, in kadrov, ki so pripravljeni na gospodarstvenih premagovati težave in gati uspešne rezultate, lom, ne pa le načelno pravljati, bomo lahko v celjski Konferenci dosegli, k tem nalogam delegate, občinsko skdelavske svete, di strokovne delavce in ne organizme, društvo mistov, računovodski nančnih delavcev. Z napredek gospodarstva političnih in družbenih v delovnih organizacijah občini. Prvi uspehi so naloge in obveznosti, ramo predvsem spom-

J. VOJ

Celje

VSE NA ENEM MESTU

Pred otvoritvijo Tehnomercatorjevega skladišča v Bukovem žlaku

Delovni kolektiv trgovskega podjetja Tehnomercator v Celju bo v soboto, 25. maja znova slavil pomembno zmago. V Bukovem žlaku bo namreč odprl nove skladiščne prostore (prva faza) in tako potrdil uresničevanje svojih načrtov predvsem do potrošnikov in ne nazadnje do lastnih delavcev.

Pri Tehnomercatorju so že na začetku 1973. leta odločili za končni korak pri gradnji novih skladiščnih prostorov za prodajo na veliko. Odločitev je bila vezana na nevzdržno stanje kar zadeva razdrobljenost skladiščnih prostorov. Sklep o pristopu k novi investiciji pa so vezali tudi na druge okoliščine, pri katerih tehnika skladiščenja, manipulacija z blagom, odnos do potrošnika in do lastnega človeka niso imeli majhno vlogo.

Z gradnjo so pričeli proti koncu avgusta lani. Dela so skupali celjskemu Ingradu. Pripravljalna dela so bila zahtevna, saj je močvirnat teren zahteval pilotiranje in drugo. Odločili so se za ravno streho ter za jekleno konstrukcijo.

Novi skladiščni prostori merijo 8.300 kv. metrov, od tega manjša hala za gradbeni material 1.800 kv. metrov, rečja za steklo, porcelan, harve, lake in kemikalije pa 6.500 kv. metrov.

V novih skladiščih bodo uvedli manipulacijo z blagom po sodobnih principih. Tako sodi ta objekt tudi po tej strani med najmodernejše v državi.

V okviru večje hale je tu

Sinjo Jezernik

di prostor s 1.000 kv. metri, ki so ga odstopili celjski cinkarni za potrebe grafike. To sodelovanje je rezultat poslovno tehničnega sodelovanja med kolektivoma, ki se več kot dobro razvija.

S postavitvijo novih skladiščnih prostorov bodo povečali manipulacijo z blagom za štiri do petkrat. Kaj to pomeni, vedo kupci in tisti, ki so tu zaposleni. Z novim skladiščem v praksi uveljavljajo zahtevo po hitrem, sodobnem in čim cenejšem poslovanju. Veseli bodo kupci, poslovni prijatelji in veseli delavci v njem. Celotna investicija bo vredna nekaj nad dve milijardi starih dinarjev. Z zgraditvijo novega skladišča dobijo nove poslovne in delovne prostore tudi vsi delavci v TOZD veleprodaja. Tako bo celotno delo temeljne organizacije združenega dela potekalo pod

Emil Bah

eno streho.

In kako ocenjujejo to pridobitev v Tehnomercatorju?

ZVONKO PERLIČ, direktor TOZD veleprodaja: Novo skladišče pomeni nov korak naprej v našem napredku. Tudi s pomočjo nove pridobitve Tehnomercator razširja svoje poslovanje v druge naše republike. Naj še povem, da je to prva faza. Sicer pa tudi to delo dokazuje, da smo sposobni veliko napraviti. In še to — Ingrad se je pri teh delih tako uveljavil, da zasluži javno priznanje. Dela so opravili pravočasno in kvalitetno!

SINJO JEZERNIK, predsednik konference sindikalne organizacije: Potem ko smo pred tremi leti odprli veleblagovnico, se zdaj postavljamo z novim uspehom. Prepričan sem, da bodo ta uspeh toplo pozdravili naši potrošniki. Z njim izkazuje

Ivo Pikel

mo ne samo skrb do njih, marveč tudi skrb za našega delovnega človeka.

EMIL BAH, predsednik delavskega sveta TOZD veleprodaja: Z novim skladiščem v praksi uveljavljamo načelo po boljšem in ekonomičnejšem poslovanju. Odslej vse na enem mestu. To pove vse.

IVO PIKL, predsednik centralnega delavskega sveta: Za kolektiv Tehnomercatorja, ki si je jasno začrtal svojo pot, je bila gradnja novega skladišča nujnost. Kolektiv se se je v teh letih odpovedoval delu osebnega dohodka, da je povečeval sklade za to investicijo. Vrh tega se je odločil za nakazovanje osebnih dohodkov preko hranilnih knjižic in tako povečal možnosti za obratna sredstva. Skratka, to je nova in velika delovna zmagaja.

M. BOŽIČ

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

Tovarišica Danica Hauko, upravnica pošte v Žalcu

V zadnjem času postaja dostavljanje pošte v kraje, ki sodijo v območje žalske občine, velik problem. Vse česče slišimo pripombe ljudi, ki dobivajo pošto prepozno. Dostava je neredna. Posebej preseneča primer, ko je občinska organizacija SZDL poslala krajevni organizaciji v Trnavi plakate, s katerimi je vabila na praznovanje dneva OF. Poslali so jih 22. aprila, proslava je bila 28. aprila, poslani plakati pa

so prispeli naslovniku v roke 7. maja.

Zanima nas, kje so vzroki takih in podobnih pomanjkljivosti. Katere so težave, s katerimi se pri svojem delu brez dvoma srečujete in kako nameravate zagotoviti rednejše in boljše poslovanje naše pošte, ki jo prištevamo med najhitrejšje v Evropi.

Za vaše odgovore se že vnaprej zahvaljujem.

Branko Stamejčič, novinar

KAKO VIŠJE ŠOLSTVO

Oba oddelka višjih sol v Celju, višje ekonomsko komercialne šole in pedagoške akademije, oddelka za razredni pouk, sta v triletnem delu potrdila svojo upravičenost, pomembnost in potrebnost. Zanimanje za oba oddelka je čedalje večje. Slušatelj je vse več. V gospodarstvu in med družbenimi organi pa se utrjuje prepričanje, da celjsko območje ne more ostati le pri dveh oddelkih. Kadrovske zahteve tega trenutka, dolgoročni razvoj območja, velika razvitost srednjega šolstva in čedalje hujša žetja mladine po višji stopnji izobrazbe spodbujajo območno dogovarjanje o nadaljnjih poteh višjega šolstva.

Poleg obeh oddelkov se mora območje zavzeti za izgradnjo tehniškega centra. V njem ne bo le srednja tehniška šola in poklicne šole, pač pa tudi višja tehniška šola strojne smeri. V Celju so vse delovne organizacije podpisale posebni sporazum o tej novogradnji. Ostaja še vprašanje soudeležbe območja in republike. Večno aktualnejši pa je načrt za ustanovitev oddelka višje pravne šole v Celju. Ta študijska smer dobiva posebno vrednost prav zaradi poglobljanja samoupravnega prava.

O študijskih smereh, samoupravnem položaju, organizaciji, financiranju, kadrih in nadaljnjem razvoju višjega šolstva na celjskem območju še ni bila izrečena zadnja beseda. Čas je, da se zavemo, kako bomo morali v prihodnje snovati šolski razvoj otroka od vrtca do možnosti za doseganje višješolske izobrazbe znotraj šolskih centrov. V neposredni povezavi z združenim delom in ob delu.

To je zahteva, ki ne prenese zamud.

—nd

OBMOČJE: VODSTVA ZBOROV

KONJICE

ZIDANSEK ing. Milena, predsednik zbora združenega dela v Konjicah.

CELJE

FRANC HLASTEČ, podpredsednik zbora združenega dela v Konjicah.

ŽALEC

Karel Kač, predsednik zbora krajevnih skupnosti Zalec

Franc Zelič, predsednik zbora krajevnih skupnosti Celje

VELENJE

Karel Rahten, predsednik zbora združenega dela velenjske občine

MOZIRJE

Karel Šilih, rudarski tehnik, predsednik zbora krajevnih skupnosti Velenje

Inž. Alojz Plaznik, predsednik zbora krajevnih skupnosti Mozirje

ŽALSKI IZVRŠNI SVET: NAČRT DELA

Tudi žalski izvršni svet se je prvič sestel prejšnji teden in na svoji seji sprejel program dela, ki zajema aktivnost do konca leta. Poleg tega so člani izvršnega sveta sklenili, da bodo njihove seje v skladu z ustavo javne. V nadaljevanju svojega dela so člani žalskega izvršnega sveta razpravljali o gospodarstvu v občini, lanskim dosežkih in letošnjih nalogah. Opozorili so, da je treba posebno pozornost nameniti nadaljnji rasti gospodarstva, ki se utrjuje na tretjem mestu v regiji. Sanirati je treba organizacije iz spodnjega dela žalskega gospodarstva, saj je v njih zaposlenih okoli 26 odstotkov vseh delavcev, ki ustvarjajo le okoli 13 odst. akumulacije v občini. Veliko pozornosti bodo posvetili tudi nosilec gospodarstva v občini.

Ob koncu svoje prve seje so analizirali še postopek za izpeljavo družbenega dogovora o letošnji skupni in splošni porabi v občini.

B. S.

TRGOVSKO PODJETJE
TEHNO-MERCATOR
CELJE

V soboto, 25. maja ob 10. uri otvoritev novih skladišč in poslovnih prostorov v Bukovžlaku pri Celju

TOZD Veleprodaja

OGLAŠUJTE V
NOVI
Tednik

Cinkarna

VEDNO BOLJE!

Franjo Klinger: Ne bomo več klasična bazna industrija
Številne manjše rekonstrukcije posameznih obratov

Ze dober mesec je minil, kar smo se pogovarjali z direktorjem celjskega industrijskega giganta — Cinkarne, FRANJOM KLINGERJEM. Finančni rezultati Cinkarne so bili v preteklem letu v okviru planiranih, nekoliko boljši celo v starem delu, znatno slabše pa je bilo v obratu titana. Cinkarno lahko danes delimo na stari in novi del, verjetno pa ne za dolgo, saj bodo s številnimi manjšimi rekonstrukcijami postopoma obnavljali stare obrate. Konec leta so nasteli bruto skladi blizu dveh milijard starih dinarjev, kar je za to panogo izredno veliko. Seveda se je povečala tudi akumulativnost. In še en podatek, ki veliko pove za lanske leto: dosežke — proizvodnja je bila tolikšna, da »je prišlo« 30 milijonov SD na delavca.

V pogovoru je Franjo Klinger izrazil nezadovoljstvo zaradi produktivnosti, ki je stagnirala. Vendar je realna ocena zelo težka zaradi povečanega zaposlovanja, izpada pri titanu, pomanjkanja reprodukcijskega materiala ipd. Posebno porazen je bil poslovni rezultat v decembru, ko so zaradi znanih vzrokov izgubili čez milijardo direktnega dohodka.

V tem letu bodo največjo skrb posvetili dvigu produktivnosti. Planirali so, da bo letos zaposlenih približno 2000 ljudi, s temi pa bo dosežen bruto produkt 100 milijard SD, če bo titanov obrat deloval s polno zmogljivostjo. Tako bodo letos dosegli 60 % povečanje bruto produkta.

V Cinkarni bodo poleg povečanega obsega delno tudi preusmerili proizvodnjo predvsem tja, kjer bo večji dohodek. Tako bodo na primer likvidirali zastarel in nerentabilen obrat gnojil. Osnovna bo barvna proizvodnja s predelovalno in to v razmerju 70:30 ali 60:40, kar je edino mogoče sorazmerje, če hočejo zabeležiti uspešne poslovne rezultate. Drugi cilj pa je izravnava ali celo morda pozitivna devizna bilanca — v tem uspevajo — tako, da bi prihodnje leto beležili celo suficit.

Del proizvodnje bo še vedno slonel na predelavi, ker bi drugače težko izražali, saj so polprodukcijske cene in iskani predvsem v kemiji. Tako bodo poiskali »svoj« prostor na soncu z določenimi polproizvodi in nato sortirali svojo proizvodnjo. Cisto bazo bodo predstavljali kislina, titan in cinkosulfat.

Nadaljni razvoj Cinkarne je odvisen predvsem od skupnega koncepta slovenske kemije.

Franjo Klinger: Ne bomo predstavljali bazne industrije, poudarek je na drugi stopnji predelave, z njo pa bomo večali bazo, kolikor bo potrebno, ali pa bomo zahtevali slovensko sofinanciranje bazne industrije. Ta pa se naj locira tam, kjer je podana osnova. Če se pokaže, da smo zadolženi za bazo, bomo, vendar pod drugimi pogoji. Klasična bazna industrija pa ne bomo bita več.

V celotnem dohodku bo titan predstavljal izredno mnogo. Usmeritev bo predvsem v finalizacijo, z manjšimi vlaganji pa bo potrebno doseči ugodnejše rezultate.

Ob vsem tem ni mogoče spregledati, da je Cinkarna še vedno izredno zadolžena in plačuje visoke obresti. Predvidevajo, da se bo stanje popravilo konec prihodnjega leta. Deset milijard SD predstavljajo anuitete še v stari Cinkarni, od tega kar polovico na zaustavljenih obratih. V dokaz, kako je bila Cinkarna obremenjena, velja zapisati podatke, da so bili fiksni stroški zaustavitve obratov 960 milijonov SD.

Leta 1976 bo Cinkarna po predvidevanjih že sposobna za večje investicije, medtem ko se mora trenutno zadovoljiti z manjšimi — 50 do 100 starih milijonov — in to tam, kjer se denar hitreje obrača.

Obrat titanovega belila ima letos plan 16.000 ton zaradi še vedno omejene proizvodnje. Tako bi dosegli letos 3 do 4 milijarde dohodka, če pa bi proizvedli 25.000 ton, bi s tem ustvarili 6 milijard SD čistega dohodka — seveda Cinkarni ostane od

tega samo polovica. Pomembne bodo tudi omenjene drobnejše naložbe. Nujno potrebna je rekonstrukcija v kemiji, ki je zelo zanemarjena. Letos bodo dokončno obnovili še obrat žveplene kisline, v metalurgiji pa je predvidena povečana proizvodnja — predvsem cinkovega prahu. Razširili bodo proizvodnjo v Mozirju, če dalje večjo veljavo pa bi naj dobivala tudi proizvodnja pomožnih pripomočkov za gradbeništvo. Skupno z »Gradnjom« Zslec bodo razširili tudi obrat keramike. Takšna so majhna vlaganja in kratkoročne naloge, ki pa bodo rodile pomembne rezultate in pozneje omogočile večje investicije.

Skratka, Cinkarna je na najboljši poti, da dobi tisto mesto, ki ji kot industrijskemu gigantu v Jugoslaviji tudi pripada. In da tudi v celjskem gospodarstvu začne uveljavljati svoje mesto, kar bo pomembno za hitrejši razvoj Celja.

M. SENICAR

TRGOVSKO PODJETJE TEHNO-MERCATOR CELJE

**V soboto, 25. maja ob 10. uri otvoritev
novih skladišč in poslovnih prostorov
v Bukovžlaku pri Celju**

TOZD Veleprodaja

SLABA ODZIVNOST

Ni še dolgo od tega, ko so v delovnih organizacijah izgubljali dragocen čas z razreševanjem problemov, ko so stali pred izplačili osebnih dohodkov, na žiro računih pa ni bilo denarja. Vsesplošna medsebojna zadolženost in neporavnane obveznosti so pogojile, da je Služba družbenega knjigovodstva po nekaj prostovoljnih multilateralnih kompenzacijah izpeljala tudi dve obvezni, ki nikakor nista ostali brez pozitivnih učinkov. Medsebojno so bile poravnane številne obveznosti, denarni zneski poravnani pa so dosegli stotine milijonov.

Ker tudi v sedanjem času obstoje možnosti, da bi s takim brezdenarnim posegom poravnali vrsto medsebojnih obveznosti, je centrala SDK predlagala ter razpisala hkrati takomenovano prostovoljno multilateralno kompenzacijo, ki naj bi zajela seveda le tiste organizacije in temeljne organizacije združenega dela, ki so se na podlagi posebnega anketnega lista za kompenzacijo tudi prijavile. Rok za prijavo je bil določen za 15. april, multilateralna kompenzacija pa bo izpeljana v drugi polovici maja. Pozanimajmo se pri celjski podružnici Službe družbenega knjigovodstva, kako so se na ta poziv odzvale delovne organizacije celjskega območja. Z natančnim številom delovnih organizacij in zneskom prijavljenih dolgov nam zaradi zapletenosti postopka sicer niso mogli postreči. Povedali pa so, da je odziv gospodarskih organizacij celjskega območja več kot slab, da je bilo izredno malo tistih delovnih organizacij, ki so izpolnile anketni list SDK in se s tem prijavile za sodelovanje v multilateralni kompenzaciji.

Kaj to pomeni? Je tak odziv treba oceniti kot slabost ali ne? Odgovor na postavljeno vprašanje je v bistvu preprostejši, kot se zdi. V delovnih organizacijah namreč niso čutili potrebe, da se prijavijo, kajti gibanje denarja na žiro računih po lanskeletnih učinkovitih sistematskih ukrepih je več kot zadovoljivo. Ne gre torej za neresno obnašanje gospodarskih organizacij celjskega območja, temveč preprosto za to, da s svojim denarjem na koncu koncev vsakdo raje razpolaga sam. Še zlasti, če ni primoran v to, da to namesto njega opravljajo drugi. Tokratna vsesplošna poravnava dolgov na prostovoljni bazi bo torej v glavnem obšla delovne organizacije našega območja, čeprav bi po drugi strani temu ali onemu podjetju morda le ne škodilo, če bi se vanjo tudi vključili.

BERNI STRMCNIK

GLIN Nazarje

SMELO NAPREJ!

Sedem let bo minilo od združitve Gozdnega gospodarstva v Nazarjih in takratne industrije v enotno delovno organizacijo GLIN Nazarje. Kaj vse je prinesel dosednji obseg poslovanja in dosegli v bodoče še večje poslovne uspehe. Seveda pa pri tem ni razvoj podjetja? Kateri so najpomembnejši dosežki?

Dosežena stopnja razvoja omogoča, da si je podjetje zastavilo tudi nekatere pomembne načrte za bodoče. Pripravljajo se naložbe, s katerimi bodo še razširili obseg poslovanja in dosegli v bodoče še večje poslovne uspehe. Seveda pa pri tem ni razvoj podjetja? Kateri so najpomembnejši dosežki?

Ni še pravzaprav dolgo tega, ko so bili bogati stoletni gozdovi pravzaprav edini vir dohodkov, na katerem so pričeli graditi nadaljnji razvoj moziške občine. Skromni lesno predelovalni obrati in prvi zametki lesne industrije v Nazarjih so kaj bomo kazali na to, da bi se utegnili v bližnji prihodnosti iz tega razviti močno gospodarstvo. In vendar se je!

Zavedajoč se tega, da bo potrebno znotraj občine strniti vse razpoložljive gospodarske možnosti, so najprej medsebojno povezali vso lesno predelavo. Pred sedmimi leti je prišlo do najpomembnejše integracije v moziški občini, ko sta se združila takratni LIN in gozdno gospodarstvo v enotno delovno organizacijo. Prvič smo bili v naši republiki priča vertikalnemu povezovanju med pridelovalcem temeljne surovine in industrijo, ki bo te surovine nadalje predelovala v različne stopnje finaliziranja proizvodov. Osnovni koncepti takratne integracije, ki jih je vseboval enotni razvojni program, so temeljili na dejstvu, da se morata skladno razvijati gozdna dejavnost in lesna industrija, kajti lesna predelava se lahko uspešno razvija le ob zagotovitvi surovinske osnove in obratno, šele visoko razvita predelava lesa omogoči intenzivno in sodobno gospodarjenje z gozdovi. Vse to je kmalu postalo

stvarnost. V teh sedmih letih so v skupnem podjetju štirikrat povečali bruto dohodek, za petkrat se je povečala akumulacija, denarja za investicije pa je sedaj kar osemkrat več, kot ga je bilo pred integracijo. Kot rezultat skupnih naporov, odrekanj in prizadevanj vseh zaposlenih, katerih število je raslo iz leta v leto, je pred leti zrastle prva tovarna ivernih plošč pri nas. Se in še bi lahko naštevali. Pa omenimo le preko 80 km gozdnih cest, ki so med drugim povezale tudi številne visokogorske kmetije z dolino in tako odprle perspektivo za številne mlade ljudi, ki ostajajo sedaj doma.

Kolektiv stoji pred pomembnimi vlaganji. Trenutno že teče gradnja novega obrata družbene prehrane, ki bo v stalni skrbi za delavce velika pridobitev. Nameravajo predvsem povečati kotlovnico. Povečali bodo tudi nekatere obrate. Že v letošnjem letu bodo porabili preko 4 milijarde starih dinarjev za povečanje tovarne ivernih plošč od sedanjih 45 tisoč na 70 tisoč kubičnih metrov iverk. Zgraditi nameravajo tudi nov obrat za proizvodnjo kosovnega pohištva. Skupno, računajo v podjetju, bodo vse do leta 1977 vsako leto vlagali v razširitev podjetja preko pet milijard starih dinarjev. Seveda si bodo tudi v bodoče prizadevali za

modernizacijo gozdne proizvodnje, kjer bodo uvajali modernnejšo tehnologijo tem področju. Se naprej do gradnje gozdne ceste pri tem zasledovali gozdno cestno omrežje, 20 m cest za hektar gozda.

To seveda niti ni vse, kar tem ko se je h GLIN-u samostojna temeljna organizacija združenega dela priključila SMREKA iz G. njegova grada, pa ravno v tečejo intenzivni pogovori med GLIN in tovarno podjetja »GARANT« iz Polzele. V godbi o poslovnem tehničnem sodelovanju so že podpisali v primeru pa, da bo prišlo do integracije, bo novo podjetje tehnološko zaokrožilo celota vse od proizvodnje meljne surovine do visokokvalitetnih finalnih proizvodov. Prav gotovo bi v združitvi oba kolektiva veliko pridobila. Zato je pričakovati, da se bosta, bodo za to podani prav pogoji, tudi združila.

Glede na to, da je GLIN največja delovna organizacija v moziški občini, je to podjetje že v preteklih pomembnih vpliv na gospodarski razvoj celotne občine. Ta bo v bodoče nedvomno večji. Zaradi tega je razumljivo, da je tudi sodelovanje z vsemi institucijami na vojo občine eden izmed pomembnih dejavnikov njene razvoja.

BERNI STRMCNIK

Sindikata v REK

OBSEŽNO DELO

V skladu z vsem, kar se je v zadnjem času dogajalo v Rudarsko elektroenergetskem kombinatu v Velenju, je bila tudi sprememba njihove sindikalne organizacije. Program dela so razdelili na posamezna področja in to v štiri skupine: za šport in rekreacijo, za kulturno dejavnost, za prošnje in pritožbe ter upravni odbor blagajne vzajemne pomoči. Med kratkoročnimi nalogami so te: da bi čimprej uredili invalidsko in pokojninsko problematiko rudarjev, da se razprave za dodeljevanje stanovanj prenesajo v temeljne organizacije združenega dela, kjer najbolj poznajo probleme delavcev, da izboljšajo delovno disciplino in da čimprej zaživi delavska kontrola ter da se kljub sicer napetim planom posveti še več skrbi proizvodnji. Sprejet je že bil njihov predlog, da se nadurno delo ne obdavi iz skupnega dohodka občanov.

Med zelo pomembnimi nalogami je tudi želja, da bi čimprej prešli na 42 urni delavnik, ker zaenkrat delajo več, da pospešijo gradnjo stanovanj in tudi individualna investicijska sredstva za materiale, da se pospeši uva-

nje mehanizacije in da se zagotovijo finančna sredstva za tiste, ki se komaj zaposlijo in prva dva meseca čakajo na plačo, da jim s neke vrste posojilom pomagajo prebroditi začetne težave. Seveda bodo veliko pozornost posvetili tudi izobraževanju (razni seminarji, tečaji, predavanja in podobno) in temu, da bi tudi letos vsaj stotim delavcem zagotovili preventivno zdravljenje.

Na športnem področju bodo pospešili sindikalne igre, pripravili v Fiesi plavalne tečaje, na kulturnem področju sodelujejo z gledališčem, zelo dobro pa so v zadnjem času razvili informacijsko dejavnost, saj izdajajo dve glasili in tako sproti vse delavce seznanjajo s tekočimi problemi v kolektivu.

Tajnik sindikalne organizacije TONE SELIGO je povedal, kakšna je sestava predsedstva konference osnovne organizacije sindikata v REK.

Predsedstvo sestavljajo vsi predsedniki IO OOS in voljeni predsednik ter po funkciji tajnik, člani pa so tudi sekretarji aktivov mladih delavcev. V okviru REK deluje 17 osnovnih organizacij, od tega v proizvodnji premoga sedem

(deljene so po delovnih tah in tretinah, izmenah, se lažje sestajajo), drugod povsod po ena. Delo vodi preko štirih komisij, v vsaki osnovni organizaciji pa s posameznega področja še renti ali poverjeniki.

Člani predsedstva konference osnovnih organizacij sindikata REK so: Kadliček, predsednik, Krajnc, podpredsednik, ne Seligo, tajnik, Maks gale, Vinko Gostenčnik, vik Jeseničnik, Viktor šek, Franc Krivec, Mile ksimovič, Baltazar Frane Miklavčič, Branko muž, Ivan Ribič, Jože Franc Škarja, Jože Berlot Janez Ceh, Peter Anton Klun, Marjan Vrač, Franc Vovk, Feliks muda, Rafael Batič in Vrabčič.

T. VRABČIČ

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Svet osmih občin

ENOTNOST RAZLIK?

Prvi sestanek sveta osmih občin v Laškem je bil na začetku v znamenju medsebojnega spoznavanja. Na seji je bilo nekaj novih obrazov med predsedniki občinskih skupščin, nadalje malone vsi predsedniki izvršnih svetov, prišel pa je tudi sekretar skupnosti slovenskih občin Ludvik Golob, ki je za prvo točko na dnevnem redu razložil vrsto zadev v zvezi s slovensko skupnostjo občin. V razpravi so se navzoči v večini zavzemali za to, da bi skupnost ostala v takšni organizacijski obliki kot je, ne pa organ koga drugega ali celo transmisija. Dogovorili so se, da bo dala vsaka občina po delegata v eno izmed sekcij, celjska občina pa naj bi dala dva delegata v dve sekciji, v eno, v sekcijo za vprašanje uprave, tudi predsednika.

Druga točka dnevnega re-

da, razprava o predlogu statuta sveta osmih občin je bila odložena, ker je bil predlog razdeljen šele na seji. Sledil je poskus, da bi se dogovorili o enotnih stališčih pri politiki nagrajevanja voljenih in imenovanih funkcionarjev. Poskus ni uspel, vsaj tako ne, kot si je večina želela, da bi dosegli enotno izhodišče. Občini Šmarje in Sentjur se nista sprejeli ustreznega dogovora zaradi tega, ker bodo dohodki odvisni v prvi vrsti od gospodarskih razmer, ki je v teh dveh manj razvitih občinah vselej vprašljiv in negotov faktor. Občine Celje, Laško, Zalec, Slovenske Konjice in Mozirje so glede kriterijev in razponov približno morda celo preveč vsklajene, medtem pa občina Velenje, kot so na seji povedali, predvideva mnogo višje osebne

dohodke kot vse ostale v regiji. To izjemnost sta predstavnika komentirala s tem, da drugače dobrih in sposobnih ljudi za vodilne funkcije ni mogoče dobiti, da pa so tudi občani v gospodarstvu te občine mnenja, kako naj ne bo razlik med vodilnimi v vrhu občinske politike in vodilnimi največjih gospodarskih organizacij v občini.

Kakšni so predlogi? Zaenkrat, dokler vseh ni na voljo, ne bi omenjali niti tistih, o katerih so na seji govorili. Treba pa je reči, da predvideni osebni dohodki v občinah Celje, Zalec, Laško, Slovenske Konjice in Mozirje ne odstopajo od sprejetega družbenega dogovora, ki vključuje tudi povprečno rast življenjskih stroškov v minulem letu.

J. Kr.

SMARTNO

ZAKAJ TAKO?

Že nekaj mesecev v Smartnem ob Paki obratuje avtomatska telefonska centrala. Toda ta dosti ne koristi, kajti nanjo so povezani stari odjemalci, ki jih pa ni toliko, da bi bila njena moč izrabljena. V Smartnem je okrog 30 interesentov, ki bi radi imeli svoje priključke, a žal tega ne morejo storiti. Tudi na pošti ne vedo, zakaj novih priključkov ne sprejemajo. Nekateri interesi so se že pismeno obrnili na PIT sekcijo Celje in prosili, da se jih priključi na avtomatsko centralo, a niso dobili nobenega odgovora. Ali ni škoda, da je centrala neizkoriščena? Ali ni škoda denarja, ki je vsak mesec vržen stran, ker priključki niso polno izkoriščeni? Želimo pojasniti!

Z. K.

SLOV. KONJICE: SLOVO V SINDIKATIH

Na nedavni seji medobčinskega sveta zveze sindikatov za celjsko območje, ki je bila tokrat v Slovenskih Konjicah, so predstavniki osmih občin vso pozornost namenili analizi dosedanjih prizadevanj pri samoupravnem sporazumevanju o usmerjanju delitve dohodka in osebnih dohodkov.

Razprava je pokazala, da so bili v tej smeri narejeni pomembni premiki. Ustanovljene so bile občinske konference novih sindikatov, v njihova občinska vodstva pa je bilo z delegatskim načelom pritegnjenih veliko članov. Vzporedno s tem so potekale tudi akcije za ustanavljanje novih sindikalnih organizacij tudi tam, kjer so pred tem ustanovili temeljne organizacije združenega dela. Ker so te naloge že opravljene, bo potrebno v najkrajšem času sklicati tudi občne zbornice občinskih sindikalnih svetov v tistih občinah, kjer tega še niso napravili. Posebej se bo potrebno dogovoriti o ustanavljanju občinskih in medobčinskih odborov sindikatov sorodnih dejavnosti.

Ena osrednjih bodočih nalog pa bo samoupravno sporazumevanje o delitvi dohodka in osebnih dohodkov. Na tem področju bodo morali sodelovati vsi družbeni, politični in samoupravni dejavniki v občini in v regiji. Ustrezne osnutke morajo v občinah izdelati še pred poletnimi počitnicami, sindikati in občinske skupščine pa bodo morale oblikovati za to nalogo posebno strokovno-politično komisijo. Ves postopek mora biti po občinah končan do konca leta.

Ob koncu delovne seje medobčinskega sveta zveze sindikatov, ki sta se je udeležila tudi predstavnika republiškega sveta sindikatov Slovenije Humbert Gačnik in Stjepan Šaubert, je sledilo še slovo od šestih vodilnih sindikalnih delavcev iz Mozirja, Slovenskih Konjic, Sentjurja, Šmarja in Velenja. Vinko Langerholc

KONJICE

NA PROSLAVO ORJUNE

Velike proslave ob 50 letnici ORJUNE, ki bo v soboto, 1. junija v Trbovljah, se bo iz konjiške občine udeležilo okoli 100 ljudi. Občinski sindikalni svet je naročil avtobus. Mnogi udeleženci proslave pa se bodo na množično zborovanje odpravili z lastnimi avtomobili. V. L.

CELJE

OBLEKE ZA RK

Rdeči križ Slovenije že vrsto let zbira rabljena oblačila in obutev. Prosi, da darujete samo tiste predmete, ki so uporabni. Zakrpana oblačila in po parih zvezane čevlje (označite, če je mogoče, tudi njihovo številko) zavežite in zavoj pripravite. Pripravljene zavitke bodo pobirali aktivisti RK po hišah ali na zbirališčih v blokih čez teden dni, 30. maja od 17. do 19. ure.

Lani je bilo v vsej Sloveniji zbranih nad 130.000 kg blaga. Prepričani smo, da bomo z vašo pomočjo tudi letos zbrali toliko blaga ter ga posredovali tistim, ki jim je ta pomoč nujno potrebna.

V zbiralni akciji v celjski občini bo sodelovalo okoli 300 mladih članov RK, za prevoze pa bo brezplačno poskrbelo društvo Slavko Stander iz Celja.

Z. S.

TURIZEM

DOBRNA POLNA

Zdravilišče na Dobrni je polno zasedeno tudi v tem času. Zanimanje zanj rase iz dneva v dan. Prijav je vsak dan več. Nočitvene zmogljivosti so zasedene do konca sezone, sicer pa skoraj do zaključka leta.

Delo, ki so se ga lotili, rojeva izredne rezultate. »O priljubljenosti in zasedenosti zdravilišča govori tudi podatek, da smo imeli v prvih treh mesecih letos za 58 odst. več nočitev kot v istem času lani,« je med drugim dejal direktor zdravilišča Ivan Urankelj.

Dobrna bo te dni prvič v svoji zgodovini izdala »spored prireditev za celo sezono. Tudi ta korak govori o narčnosti in pozornosti, ki jo posvečajo svojim gostom. V teku so tudi vsa dela za pripravo načrtov in zagotovitev sredstev za začetek gradnje novega zdraviliškega objekta, hotela. Vse kaže, da bo letošnje leto le prineslo prelomnico na tem področju. Dobrna nujno potrebuje nove zmogljivosti. Sedanje so stare in ne nudijo gostom tistega, kar bi morale.

Zdraviliški kolektiv se tudi pripravlja na julijske prireditve, saj bodo letos na Dobrni osrednje proslave v počastitev praznika celjske občine, dvajsetega julija.

Zal, pa prizadevanja za dokončno modernizacijo ceste iz Črnoce do Dobrne, ne kažejo na najboljše. Škoda, saj gre za pomembno povezavo med velenjskim in koroškim območjem z Dobrno in zaledjem. Na Dobrni ljudje skratka ne razumejo, kako je sploh mogoče, da se asfaltiranje te ceste odlašja v nedogled. Škoda zaradi tega je velika.

POMLAD V PEKLU

Bila je prava, pravcata pomlad. In to v peklu, blizu Sempetra. V kraški jami in pred njo. Sonce in prijetno razpoloženje. Pa dosti ljudi. Našli so celo tridesetstičnega obiskovalca. To je bila Marija Šprajc iz Rogaške Slatine.

Kraška jama, ki jo oskrbuje prizadevno turistično društvo Sempeter v Savinjski dolini, je tudi sicer doživela pomlad. Odprli so njen novi del. To pa seveda še ni vse. Možnosti za povečanje tistega dela jame, ki bo dostopen obiskovalcem, je še več. Toda, vse lepo in počasi naprej.

Seveda pa ne gre samo za to. Turistične delavce v Sempetru čaka še dosti drugega dela, tako pri ureditvi prostora pred jamo kot sicer. Tudi obljuba za oživitve kmečkoga turizma je še na dolgu.

Jama Pekel je doživela svojo prvo pomlad. Takšnih in podobnih prireditev kot je bila minulo nedeljo pripravljajo še več.

DROBNE

SMUCARSE SEZONE SE NI KONEC — Da, prav ste prebrali. Na širšem celjskem območju smučarji še vedno pridejo na svoj račun, in to ne na umetni snegu, marveč na čisto pravem, tam na planju pod Planjavo. Mikaven v tem pogledu pa je tudi še Okrešelj.

PLANINSKI DOMOVI — Odprti so naslednji planinski domovi: Mozirski koča, Pod Olsko, Okrešelj, okrepčevalnica pod slapom Savinje; Svetina, Celjska koča, Andrejev dom na Siemenu pri Sošanju, planinski dom v Logarski dolini, medtem ko sta koči na Klemenči jami ter pa Grobatu do nadaljnjega odprti le ob sobotah in nedeljah.

FRIDERIKOV STOLP na celjskem Starem gradu je odprti vsak dan in vabi s svojo razgledno točko svoje obiskovalce.

ASFALT DO GRICKA — Minule dni je celjsko komunalno podjetje Ceste-kanalizacije položilo asfalt na preostali del Partizanske ceste v Liscah. Tako je asfaltirana celotna trasa do Grička. Dela so terjala okoli 50 starih milijonov dinarjev. Tako je rekreacijsko središče Na gričku postel dosti bliže. Prav gotovo se bo to poznalo tudi pri obisku trim steze in drugih športnih igrišč.

JAKA MAJCEN

Pred kratkim je ravnatelj osnovne šole I. celjske čete v Celju, JAKA MAJCEN, praznoval pet-

desletnico svojega plodnega življenja. Zaradi njegove aktivnosti, velike delavnosti in izredne požrtvovalnosti si zasluži, da mu ob njegovem jubileju posvetimo nekaj vrstic in izrečemo iskrene čestitke.

Rodil se je v kmečki družini na Sladki gori, kjer je obiskoval tudi osnovno šolo. Ze takrat je izstopal s svojo bistrostjo in marljivostjo in kot pravi sam, je še danes hvaležen učiteljici, ki je takrat dejala: »Jacek mora naprej v šolo!« Tako ga je pred vojno zanesla pot v celjsko gimnazijo. Vojna vihra, ki je zajela vsa Evropa in ostali svet, pa je preprečila da bi šolanje tudi dokončal. 1943. leta je bil prisilno mobiliziran v nemško vojsko, od koder mu je uspelo pobegniti. Nekaj časa je bil v Alžiru, kjer je deloval kot dopisnik zavezniškega glasila v Ameriki »Glas narodov« in mnogokrat spregovoril v alžirskem zavezniškem radiu v propagandne namene o organiziranem odporu. Nato se je priključil jugoslovanski partizanski vojski.

Po prihodu v Celje se je zaposlil na osnovni šoli Frana Vručca na Huđinji, nato je bil nekaj

OBRAZI

časa šef odbora za šolstvo na okraju, poučeval je tudi na gostinski šoli, zdaj pa je že šesto leto ravnatelj osnovne šole I. celjske čete.

Tudi v Celju že vrsto let opravlja z velikim čutom odgovornosti in zmanjšano voljo do dela mnoge funkcije. Je predsednik konference SZDL Dolgo polje, član IO občinske konference SZDL Celje, vodja delegacije Dolgo polje, predsednik in član učiteljskega pevskega zbora Slovenije »Emil Adamič« in še bi lahko naštevali. Za svoje požrtvovalno delo je bil letos nagrajen s priznanjem Osvobodilne fronte.

Takšen je Jaka Majcen in takšen bo ostal, dokler bo zmogel. O tem smo prepričani. Ob njegovem jubileju mu iskreno čestitamo in mu želimo še vrsto zdravih in delovno uspešnih let.

SCHIEDEL — YU —

Kamin, dimnik št. 1
v Evropi

PGP

GRADNJA ŽALEC

Novo športno igrišče v Lesičnem

PRIZNANJE DELU

Zivahno vrvenje na dan otvoritve novih igrišč v Lesičnem je bilo v soboto znanec nove dobe, premik v športnem življenju in rekreaciji v tem predelu Kozjanskega.

Foto: D. Medved

Ni jim bilo vseeno, učiteljem in učencem osnovne šole Lesično na Kozjanskem, kadar so na šolskih izletih ali kako drugače opazovali lepo urejena in asfaltirana športna igrišča po domači občini in zunaj nje. V mladih srcih je vzkliklo: nekaj podobnega moramo imeti tudi mi.

Ideji so se pridružili še učitelji, navdušila se je tudi mlada in zagnana ravnateljica Gelca Cepin. Začeli so z delom.

Videč navdušenost in prizadevnost kolektiva osnovne šole Lesično, so postali pozorni še občani in predstav-

niški krajevne skupnosti Lesično in Zagorje, od koder hodijo v šolo njihovi otroci. Brez pomišljanja so se odpravili v dolino, posodili svoje traktorje, vole in moč, nekateri tudi material in denar. Na gradbišču tik šole v Lesičnem je začelo vrveti. Potem so začeli delati cesto Lesično—Virštanj. Šolski kolektiv je vedel, da nekaterih opravil ne bodo zmogli sami. Beseda ni konj, so dejali in zaprosili Cestno podjetje Celje za pomoč. Niso jim odrekli, tako kot jim ni odrekla novoustanovljena temeljna telesno-kulturna skupnost Smarje pri Jelšah,

ki jim je za asfaltiranje športnih igrišč primaknila polovico od 18 milijonov in 640 tisoč starih dinarjev, kolikor sta obe igrišči vredni. Pridnim Kozjancem so priskočila na pomoč še podjetja Zadruga enota Kozje, Zavarovalnica Sava, AERO Celje in Trgovsko podjetje Jelša iz Smarja.

Zaradi zavesti, da delajo zase in za domači kraj, so mladi iz Lesičnega skupaj z mladinci mladinskega aktivna vložili v gradnjo igrišč preko 3000 prostovoljnih delovnih ur.

Novo igrišče v Lesičnem pa ne bo samo objekt za

boljšo realizacijo šolskega pouka, pač pa bo še nekaj več: simbol medsebojne pomoči, razumevanja in sodelovanja ter ponovno priznanje skupnemu delu. Na njem bodo vsako leto tradicionalne športne igre. Prve so namreč že bile na sam dan otvoritve, ki bodo prav tako krepile sodelovanje mladih Kozjancev in Smarčanov.

Pomoč pri gradnji je obljubil tudi kolektiv šole Podčetrtek, pomoči pa zaenkrat niso izrabili, jo bodo pa še. Še bo prilika, mentijo v Lesičnem.

Spomladansko kmečko delo je premočkrat odtrgalo od dela kmete, ki so opravljali prevoze za igrišča, zato ne bi bilo prav, če bi zamolčali njihova imena, zlasti pa še njihovo pomoč.

Anton Kolar iz Lesičnega je prevažal celih 29 ur, njegov sovašcan Anton Poznič pa devet ur manj. Pric Kovačič in Franc Kovačič iz Lesičnega in Gubnega sta vozila na gradbišče 19 in 16 ur. Miloš Turk iz Klak in Hrabko Tacer iz Polane sta naredila kar precej prevozov v 19 in 12 urah. Soimenjaki Cepin, Miha, Franc in Martin, iz zasekov Klake, Drensko rebro in Zagorje, so žrtvovali skupaj 27 ur, Bosio Hugo iz Lesičnega pa 12 ur. Zdravko Lupše iz Lesičnega, Miloš Vovk iz Pilštana in Ivan Lupše iz Gubnega so vozili 12 ur. Mirko Zidar je za igrišče podaril 35 kubičnih metrov gramoza.

Velika akcija je uspela prav zato, ker so delali z rama ob rami. Zato so dobili pomoč in naleteli na razumevanje, kamor so se obrnili. Sedaj, pravijo, je na vrsti kulturni dom v Lesičnem. Ponovila se bo ista dobro znana pesem, le da bodo za pomoč zaprosili še brigadirje.

MILENKO STRASEK

Nova šola na Otoku

SODOBNA!

Pretekli teden so se sestali predstavniki sklada za zgraditev šol in vagojno varstvenih zavodov, temeljne izobraževalne skupnosti in osnovne šole Slavka Slandra na Otoku v Celju s predstavniki zobozdravstvene službe, celjske podružnice Ljubljanske banke in založbe Partizanska knjiga.

Na osnovni šoli Slavka Slandra na Otoku, ki jo bodo s samopriskevkom občinov zgradili predvidoma do začetka novega šolskega leta, bodo poleg rednega vzgojno izobraževalnega dela poskrbeli še za vrsto drugih dejavnosti. Tako bo nova šola s 700 učenci imela tudi sodobno opremljeno zobozdravstveno ambulanto, pionirsko

hranilnico in knjižarno, roma papirnico Partizanske knjige.

Nova šola na Otoku bo sodobnimi in izredno funkcionalno razporejenimi stori zagotovo nudila naj sodobnejše učne pogoje.

V zvezi z ukinitvijo osnovne šole oziroma pralitivjo učencev v novo novno šolo na Otoku, je svet KS Center Celje slal pismo, v katerem je dal na območju KS nič ne gradijo, čeprav občani lidarnostno sodelujejo zboljševanju šolskih razv v občini in da bodo z graditvijo nove šole na O ku ostali na istem, kot bili.

Obrnili smo se na ravnateljico II. osnovne šole, ro Strehovec, ki je dejala: »Preselitev iz dosedanjih prostorov v novo osnovno šolo na Otoku pomeni za nas veliko pridobitev. Zdaj imamo 9 učilnic, v novi šoli bomo imeli kar 22 prostorov, v katerih bo naše vzgojno delo potekalo v sodobnejših pogojih. Osnovna šola na Otoku sicer ne bo bistveno razbremenjena mestnih šol, pač pa se razbremenitev poznala, bodo zgradili osnovno šolo na Ostrožnem. V KS Center ne bi smeli gledati na to, ko ozko, kajti z našo pralitivjo se hkrati rešuje problem srednjega šolstva našem območju in zagotavlja potrebne pedagoške in stroje.

IZBRANO ZA VOJAKE

Vsako leto imajo tudi pripadniki JLA različna tekmovanja, na katerih želijo preizkusiti svoje fizične sposobnosti. Takšno izbirno tekmovanje bo letos v Celju in to v prvi polovici junija, ko se bodo vojaki iz vse Slovenije pomerili na različnih športnih področjih iz ljubljanske armadne oblasti. Najboljši bodo kasneje nastopili na vsearmijskem prvenstvu. Podrobneje bomo o tem tekmovanju, ki je veliko priznanje za celjske pripadnike JLA, še poročali.

ljubljska banka

PODRUŽNICA CELJE

SKORAJ VSI VARČEVALCI

Četudi delajo šele slabo leto, so se uveljavili in izkazali. Otroci, ki obiskujejo podružnično osnovno šolo na Ljubečni pri Celju, so sprejeli hranilnico kot svojo. Zanj so se ogreli in pomeni jim dosti več kot samo tisto banko v malem, ki jih spodbuja k varčevanju.

Od 158 otrok, kolikor jih hodi v šolo, jih kar

141 varčuje. Torej, skoraj vsi! V tem času, slabem letu, so zbrali nekaj nad tri stotine milijonov dinarjev vlog. To je veliko!

Na čelu hranilnice je Jasna Koštomaj, zraven nje pa vrsta prizadevnih bančnih delavcev. Dva najst po številu. Uradne ure imajo vsak torek. In takrat je v posebnem razredu, kjer hranilnica dela, velik živ-žav.

K varčevanju jih spodbuja tudi pikapolončina nagradna igra. Največ uspeha pri osvajanju lepe plakete ima 4. b razred. Nič čudnega. Tu je razrednik Ivan Volavšek, ki je tudi mentor tej dejavnosti na šoli. Sicer pa uživa ta aktivnost na šoli splošno podporo. Zato tudi takšni uspehi. Zato toliko veselih in srečnih mladih obrazov!

Trije prizadevni bančni delavci na podružnični šoli na Ljubečni pri Celju: (od leve) Ivan, Brigita in Jasna, zraven njih pa mentor Ivan Volavšek. Foto: M. Božič

Prejšnji teden so se na predkongresnem posvetu sestali v Celju delegati za X. kongres ZKJ s celjskega, zasavskega in posavskega območja. Posvet je vodil Franc Štinc, ki je delegatom govoril predvsem o vsebini temeljne kongresne resolucije — o boju za nadaljnjo graditev socialističnega samoupravljanja in nalogah ZK. Iz celjskega območja se bodo X. kongresa udeležili Franc Potočnik (Zalec), Milan Pugelj (Celje), Ivo Jamnikar (Velenje), Boris Križmančič (Sentjur), Kristijan Hrastelj (Velenje), Vida Kosi (Celje), Maks Brečko (Konjice), Danilo Kralj (Celje), Vlado Krivec (Velenje), Anica Perše (Laško), Emil Rojc (Celje), Vlado Gorišek (Zalec), Zlatko Kunst (Smarje) in Olga Vrablić (Celje).

Foto: D. Medved

KONJICE

DELAVSKA STANOVANJA

Solidarnostni stanovanjski sklad se v Slovenskih Konjicah povezuje z delovnimi organizacijami. Investitor stanovanj v letošnjem letu je podjetje KONUS, ki je začel z gradnjo dveh blokov, kjer bo 45 stanovanj za delavce. Od tega bo 30 stanovanj Konusovih, ostalih 15 pa si bosta razdelili podjetji Kostroj in LIP.

Z gradnjo obeh blokov so v naselju Skalce že pričeli in predvidevajo, da bosta končana do konca letošnjega leta. Občinski solidarnostni sklad je h gradnji prispeval 130 milijonov kredita. Ker

v letošnjem letu sprošča Konus tudi svoja stanovanjska sredstva in če k temu pristemo še denar iz občinskega solidarnostnega sklada, bo za stanovanja letos v Konusu vložena milijarda dinarjev. Vsa dela je prevzelo podjetje Ingrad, ki je sklenilo pogodbo tudi za bodoča dela, ki jih bodo v zvezi s stanovanjsko gradnjo v Konusu še opravili. Prihodnje leto mislijo v Konusu z gradnjo stanovanj nadaljevati, verjetno pa bodo zgradili 15 vrstnih hišic, ki bodo prav tako locirane v Skalcah.

DOM PARTIZANSKIH ENOT

Štab partizanskih enot v konjiški občini si je zadal pomembno nalogo, ki dru-

god v Sloveniji še ni bil kjer uresničena. Zgradili, roma adaptirali bodo na nji mladinski dom in preuredili v Dom partizanskih enot. Kar je odveč, bodo porušili in zgradili lovnico z vojaškimi katli za pouk s področja gostinske prostore s kuhinjsko štiristezno avtomatsko kafe in garderobne prostor. Dom partizanskih enot v venskih Konjicah bo od tega tipa in dostopen vsaki zlasti pa mladini.

Investitor Doma je jetje Konus, vendar je gova udeležba le delna. liko bolj je nosilec investicije, ki bo znašala milijonov; pa bodo krili delovne organizacije. partizanskih enot je pranju sredstev naletel čini na veliko razumevanje.

Pesem ne pozna meja

NIZOZEMSKI PEVCI SO NAVDUŠILI

Pršli so iz dežele tulipa in na mah osvojili srca. Prispeli so kot znanilci, dobre volje med narodi, iskreni prijatelji naše slovenske pesmi in naših ljudi.

Celje jih je sprejelo kot svoje dobre znanke kot resne prijatelje. Toplo in srčno. In ne samo Celje. Šmarje pri Jelšah, Domžale in drugi kraji, kjer so ustavljali te dni in v njih tudi zapeli, so jih pozdravili z dobrodoščico.

Z nekaj več kot štiridesetletnim moškim pevskim zborom Oranje iz nizozemskega Schinvelda je pršlo še približno dvakrat toliko spremljevalcev. Ze to dejstvo poudarja, da je šlo za nekaj več kot samo za pevsko srečanje. Znova so prišli graditi in utrjevati most prijateljstva med narodi.

Ta most so utrdili na vseh stopnjah. Ne samo s svojo pesmijo, temveč še zlasti s interpretacijo slovenskih pesmi. Res je, da je bila izgovorjava tu in tam trda, toda njihovih gri je pršla ljubezen tudi do naše pesmi. Njude so prisluhnili. Mnogi so se utrnile solze. In potem so zaploskali kot še nikoli.

Pevci nizozemskega zbora Oranje vam lahko zapojejo pesmi slovenskih ljudskih pesmi.

Pršli so ljudje dobre volje, iskrenih misli in z najvišjimi željami, da se prijateljstvo med dvema zboroma, med celjskim komornim zborom in nizozemskim zborom Oranje, ki traja že šestnajst let, nadaljuje in utrjuje. To je tudi želja sedanjih gostiteljev. To je tudi hojena želja, ki želijo živeti v miru, medsebojnem spoštovanju.

Med enotedenskim gostovanjem v Celju so imeli svoj prvi nastop v Šmarju pri Jelšah. O njem piše prof. dr. Kunej takole:

Baročna cerkev sv. Rožice, kulturno zgodovinski spomenik, je bila tolikrat koncertna dvorana, po ambien- in akustičnosti prvovrstna. Koncert je začel gostilniški komorni moški zbor, z dirigentom Gallusovim moteto, nakar se je predstavil mladinski zbor, ki ga vodi dirigent Pierre Gerits.

Prvi del programa je obsegal štiri motete iz renesan- in barokne glasbene tradicije, med njimi veličastni Gallusov osmeroglasni »Haec est enim in tri črnske duhovne pesmi. V drugem delu so

Tudi ta posnetek bo lep spomin na nastop nizozemskega zbora v Šmarju pri Jelšah.

sledili Verdi, F. Poulenc in štiri skladbe nizozemskih skladateljev.

Blizu petdesetletni zbor je skrbno naštudiral program, ki je izzvenel v izredno akustičnem okolju muzikalno dognano. Dinamika prihaja do polne veljave, zlasti pri tihem, kar je znal zbor zelo dobro odtehtati. Dirigent Gerits vodi zbor zanesljivo, vstopi so dovolj dobri, intonacija na visoki ravni.

Številni poslušalci so toplo sprejeli nizozemski zbor, ga nagradili z dolgotrajnim ploskanjem, nakar je dirigent dodal tri (4) slovenske ljudske pesmi. Izredna, vsega spoštovanja vredna pozornost!

V tako ubranem razpoloženju je prešel koncert v pravo manifestacijo bratstva med narodi. V imenu kulturne skupnosti Šmarja pri Jelšah je goste pozdravil Viktor Rom, zahvalil pa se mu je predsednik nizozemskega zbora g. Wen Geraets.

Tako je bilo na začetku. In podobno je bilo v torek na Dobrni. Iskreno in prijetno vzdušje je bilo značilno tudi na sprejemu, ki ga je za drage goste pripravil v torek dopoldne predsednik celjske občinske skupščine prof. Jože Marolt.

Gostje so večeraj obiskali Logarsko dolino in si ogledali še Golte, pred tem pa so bili tudi v Postojnski jami. Zaključni koncert pa bo dre- vi ob 17.30 v veliki dvorani Narodnega doma v Celju.

M. BOŽIČ

Pevci — ponos

Občinski svet Zveze kulturno prosvetnih organizacij v Celju je organiziral 10. maja revijo otroških in mladinskih zborov v Narodnem domu. Zaradi številnih nastopajočih zborov je bila deljena na dva dela: na popoldanskem je nastopilo 10 zborov, na večernem 7.

Na popoldanski prireditvi se je predstavilo 6 enoglasnih otroških zborov ter 4 troglasni. Zbori so bili dobro pripravljeni ter so nastopali disciplinirano. Programi niso bili pri vseh zadovoljivi, nekateri so izbrali že prepeto literaturo ali pa neustrezna priredbe. Zborovodje naj bi posvetili več pozornosti oblikovanju otroških glasov, ki je pogoj za plemenito petje, ter jasnosti v izrazu in izgovarjavi. Razveseljivo je število mladih pevcev in prizadevnost zborovodij.

Prijetno presenečenje so pripravili zbori, ki so nastopali na večerni prireditvi. Skoro vsi so pokazali nadpovprečno kvaliteto. Vrstili so se takole: najprej dva otroška zbora, nato trije troglasni mladinski, po eden dekliški in mešani. Za republiško revijo v Zagorju so bili določeni najboljši štirje: mladinski zbor 1. osnovne šole (zborovodja Jožica Soko), ki je prednjačil z lepo izdelano glasovno tehniko in muzikalno interpretacijo;

mladinski zbor osn. šole 1. celjske čete (zborovodja Dragica Zvar) z dobrim sodobnim programom, ki je bil skrbno naštudiran;

dekliški zbor Pedagoškega šolskega centra (zborovodja Vid Marcen) s tehničnim programom, z dobro dinamiko in lepo oblikovanimi glasovi ter gimnazijski zbor (zborovodja Ciril Vertačnik), ki je dosegel visoko kvaliteto tako v pogledu izbire programa kot v pevsko tehničen smislu.

Razveseljiv je porast zborov številčno kot tudi v kvaliteti. V Celju imamo vrsto mladih zborovodij, ki se trudijo slediti nekdanji tradiciji festivalskega mesta ter po možnosti še poglabljati pevske dosežke. Poleg nekih nedostatkov (v umetnosti jih nikdar ne manjka) pa je očiten napredek v plemenitenju mladih glasov, izgovarjave, dinamike in v drugih disciplinah, ki dajejo pečat kvalitetnemu petju. Zeleli bi le, da bi v plemenitem tekmovanju, v medsebojni pomoči in v dobrem tovarištvu napredovali tako, da bodo prihodnje leto na Mladinskem pevskem festivalu v ponos našemu mestu.

E. KUNEJ

Iz dnevnika SLG

Repertoarna izhodišča II

Idejnostetska zasnova repertoarja v smislu ljudskega gledališča se očituje tako v celoti kakor v posameznem delu. Ljudsko gledališče je sinteza odprtih form realističnega gledališča in v tej smeri je tudi koncipiran repertoar prihodnje sezone, ki ga začnemo z lahkim komedijantstvom (Molière: LJUDOMRZNIK v režiji Zvoneta Sedlbauerja), nadaljujemo s komedijo lahkega, a nikakor ne cenenega izraza aktualne satire (Partijci SCUKE PA NI, režija Dušan Jovanović), širimo s Finžgarjevo realistično ljudsko igro (RAZVALINA ŽIVLJENJA v režiji Mirca Kragija), se vračamo k tematiki NOB (Stih SPOMENIK, režija Franci Križaj), sledimo angažiranosti naprednega evropskega teatra (Jarry UBU KRALJ v Križajevi režiji), omogočamo srečanje z visoko nemško klasiko (Goethe TORQUATO TASSO, režija Aleš Jan), pestrimo z romantično tragikomedijo (Musset LORENZACCIO, režija Dušan Mlakar), oblačimo v razkošje ljudskega komedijantstva (Goldoni SLUGA DVEH GOSPODOV), po- glabljammo s pionirskim obdobjem revolucionarnega sovjetskega gledališča (Majakovski MISTERIJ BUFFO, šaljivi misterij), dopolnjujemo z Malim odrom Herberta Gruna (Borivoj Wudler PERPETUM MOBILE v režiji Voje Soldatoviča) in otroško igro (Zmavc PAVLIHA EN DAN KRALJ, televizijsko gledališka igra v Mlakarjevi režiji).

J. Z.

Celje

Koncert godal

Celjski godalni orkester, ki ga že nekaj let vodi prof. Valter Ratej, je pripravil svoj letni koncert v sredo, 15. maja v Narodnem domu. Dirigent je sestavil dober spored iz klasične in romantične literature, ki je dostopna za tak mali, rekli bi komorni sestav: 12 violin, 3 viole, čelo in kontrabas tvorijo jedro, ki se mu pridružuje obilglatni klavir, v drugem delu sporeda še pihala in trobila.

Dragoceno je, da je celotni orkester s solistoma vred sestavljen skoraj izključno iz domačinov z izjemo rogov. Ta sestav se trudi premagovati težave, ki so lastne amaterski glasbi, a uspeva ter ustvarja že kar lepo tradicijo.

Na programu so bila dela: J. K. Dolarja »Balletti«, klasična suita iz 17. stoletja, nadalje Edvarda Griega »Holberg — Suita«, J. Massenetova »Meditacije iz opere Thaise«, ki jo je ob spremljavi orkestra občuteno iz-

ražal violinist Radovan Marvin. V drugem delu je bil najprej C. M. Webrov koncert za klarinet in orkester v f-molu s solistom Francem Zupancem. Tehnično zahteven solistični part je izvajal zanesljivo, izvrsten je bil začetek II. stavka z duetom klarinet in rogov. Sledila je Svendsenova Romanca za violino solo z orkestrom, ki jo je zopet interpretiral violinist Marvin muzikalno prepričljivo, ob zelo lepi, diskretni spremljavi orkestra. Rossinijeva uvertura k operi »Seviljski brivci« je zaključila večer. Dokaj številni poslušalci so nagradili dirigenta in orkester z dolgotrajnim ploskanjem.

Istega dne je izvajal godalni orkester nekoliko skrajšan program za celjsko mladino. Se enkrat je treba poudariti, da je celjski godalni orkester za Celje dragocen sestavni del glasbene kulture, ki ga je treba negovati in podpreti.

E. Kunej

Odmev: Na festivalu v Neerpeltu

Po uspešni turneji na Češkoslovaškem je bil mladinski mešani zbor gimnazije povabljen na mednarodni glasbeni festival v belgijsko mesto Neerpelt. Ure in ure smo trdo delali, saj smo imeli zadnje dni pred odhodom vaje celo ob sobotah in nedeljah.

Pršla je težko pričakovana ura. Dva Kompana avtobusa sta se 1. maja ob 8. uri zvečer ustavila pred poslopjem naše gimnazije. Se zadnjič, želje za srečno pot in uspešen nastop in smo se odpeljali. Na jugoslovansko-avstrijski meji smo imeli nobenih problemov. Nekaj časa je vladovalo veselo razpoloženje, potem pa je naš avtobus je bil zaupno soferja Slavku ter dirigenta prof. Cirila Vertačnika in Edu Guberška. V avtobusu pa je vodil sofer Stane; spremljevalca sta bila profesorica Marjaničeva in profesor Deržek, ki je bil tudi naš prevajalec. Sedemdeset mladih pevcev je bilo torej v dobrih rokah. Prvi jutro nas je zdramil glas tovariša Gaberskega, ki je opozoril na avstrijsko-nemško mejo. Tu je bilo brez zapletov in tako smo se okrog meje zjutraj ustavili v Münchnu. Naš cilj je bil vladalo olimpijsko naselje. Povzpeli smo se na visok olimpijski stolp, od koder se nam je odprl čudovit razgled na olimpijski stadion, na stadion z upravnimi prostori tovarne BMW ter na ogromne šotore z igrišči in plavalnim bazeni. Naš cilj je bil preganjal, zato smo kar hitro zopet odšli na »autobahn«, ki nas je pripeljala do mesta Neerpelt. Ura je bila že 6 zvečer, zato smo se malo počepili za kratek sprehod po

frankfurtskih ulicah. Ob 7. uri smo namreč imeli vajo v jedilnici mladinskega doma, kjer smo dobili tudi prenočišče. Čeprav smo bili nekoliko utrujeni od vožnje, smo z veseljem sledili dirigentovim gibom. Pripravljeni smo bili, da v tem domu le malokdaj zarveni slovenska pesem. Po vaji smo hitro šli v sobe, kajti to noč smo morali nabrati novih moči za nadaljnje potovanje. Se enkrat tako dolga pot je bila do Neerpelta. Ko so nam v potne liste pritisnili žig Nizozemske, smo se pripeljali v lepo in popolnoma ravno pokrajino. Na travnikih, ki so bežali mimo nas, pa so se pasle črne-bele nizozemske mlekarice. Številno kilometrov na avtobusnem števcu je raslo in končno smo ob čisti zagledali napis Neerpelt. Vendar je bil ta skoraj odveč, kajti vse ulice so bile okrašene z zastavami različnih evropskih držav. Sprejela nas je simpatična vodička, ki je ostala z nami ves čas festivala. Po večerji v »collegu sv. Hubertusa« smo spoznali svoje gostitelje, ki so nas odpeljali na domove. Kmalu smo opazili posebnost belgijskih hišic. Vsaka je imela vsaj eno veliko stekleno okno nizko pri tleh in na vsakem oknu so bile cvetice ali pa okrasna vaza. Ko smo se zvečer zopet zbrali pri vaji, smo bili vsi zadovoljni s sprejemom in z našimi prijateljskimi gostitelji.

Naslednjega jutra smo se odpeljali v Destelbergen. To je manjši kraj blizu pomembnega belgijskega industrijskega središča Genta. V Destelbergen nas je pozdravila naša rojakinja, Splitčanka Branka, ki je profesorica francosčine. Kako smo bili veseli, ko smo zaslišali njene tople po-

zdravne besede. Branka nas je nato pospremila v Gent, kjer smo imeli generalno za večerni nastop v Destelbergenu. V prostorih gentskega mladinskega kluba smo se razvedrili in sprostiti ob prijatni glasbi ter kavi. Po kosilu smo si ogledali znamenito gentsko katedralo, v kateri je našo največjo pozornost in občudovanje vzbudila slika bratov van Eyck: »Češčenje skrivnostnega jagnjeta«, ki je tudi edinstvena na svetu. Zopet je bila ura tista, ki nas je prehitro odrgala od gentskih znamenitosti. V Destelbergenu nas je namreč v svoji mestni hiši pričakoval župan. V svojem pozdravnem govoru je med drugim dejal, da cenil prizadevanje Jugoslavije za mir in bratstvo med narodi in izrazil željo, da bi mladi pevci sklenili čim več prijateljstev z mladino iz Destelbergena. Nato je v kozareh zasumel šampanjce, s katerim smo nazdravili županu. V zahvalo za prijazen sprejem pa smo zapeli dve naši pesmi. Za slovo smo napravili še skupni posnetek, nato pa se odpravili z našimi novimi gostitelji na njihove domove. Tudi tu so nas kar obsuli z gostoljubnostjo, tako da prijateljskih stikov res ni bilo težko navezati. Večerni koncert je uspel bolje, kot smo pričakovali. Domačini so bili tako navdušeni, da aplavz ni bil nič pomegal. To je bilo za nas veliko priznanje in hkrati vzpodbuda za najpomembnejši in hkrati najtežji nastop, ki nas je čakal naslednjega dne v Neerpeltu. Vsem je bilo težko in nam in prijaznim ljudem iz Destelbergena, ko sta zbrnela motorja naših dveh avtobusov. Vsak je z oči in srcom iskral svojega novega prijatelja, mu še enkrat pomahal v slovo in že sta avtobusa drvela po cesti nazaj proti Neerpeltu. Le uto in pol smo imeli časa, da smo se preoblekili in pripravili za tekmovalni nastop. Silili smo že aplavz, namenjen zboru, ki je nastopil pred nami in že so se začele pomikati na oder naše vrste. Vse

vrste občutki so nas obhajali. V vseh nas pa je prevladovala želja, da čimbolje branimo barve jugoslovanske zastave. Nastopil je odličnih trenutke. Vsi smo gledali le v dirigentove roke, ki so vodile naše glasove. Prva pesem je bila obvezna: Salve Regina. Mi smo morali v latinščem jeziku veselo pozdravljati kraljico, skladatelj pesmi pa je sedel le nekaj metrov stran od nas kot član ocenjevalne komisije. Prvi strah je bil mimo in vedno bolj sproščeno so doneli naši glasovi. Končno je bila mimo še zadnja pesem. Zdaj je, kar je. Popoldanske ure so se vlekli v neskončnost. Tovariš Gabersček nam je razdelil vstopnice za lunapark, češ naj se malo razvedrilo, da nam bo čas hitreje minil. Res se je ura kar hitro premaknila in v »collegu« smo nestrpno čakali tovariša Gaberskega. Ta je namreč obljubil, da nam bo prisel sporočiti rezultate. Končno smo ga dočakali. Prišel je s strašno skrivnostnim obrazom. Nekaj časa je molčal in našo nestrpnost še povečal. Nato pa je čisto tiho rekel: »Prvi smot. Ne vem, od kod smo se vzeli toliko glasu, toda po dvorani se je razlegel tako glasen hura, da so se šipe zatresle. Ko se je začela slavnostna povorka do šotora, kjer je bila uradna razglasitev rezultatov, je po neerpeltskih ulicah odmevala tudi slovenska pesem: »Lepo je v naši domovini biti mlad...«

Zvečer smo zapeli nekaj pesmi še na zaključnem koncertu. Tudi tokrat je občinstvo z lepim aplavzom nagradilo naše petje. Naslednjega jutra je več kot 3000 mladih pevcev iz 15 evropskih držav zapustilo Neerpelt. Med njimi smo bili tudi mi, srečni, ker smo dokazali, da jugoslovanska pesem živi in bo živeła, dokler jo bodo ljubili mladi.

DARJA JAKLIČ
Gimnazija Celje

DOGODKI

MOZIRJE: ČLANI DELEGACIJE KS

Delegacijo KS Mozirje sestavljajo: TATJANA ACMAN, IVAN ATELESEK, MARTIN AUBREHT, ml., MARIJA BREZNIK, ALEKSANDER COPAR, FRANC DOBELSEK, ANTON DOBNIK, FRANC GOSTECNIK, IVAN KOTNIK, IVKA LAMUT, JOZE MAROLT, ml., DUSAN MARTINCIC, ANTON MIKEC, ml., VLADO MIKLAVC, ALOJZ PLAZNIK, NADA PODVRATNIK, SONJA PORT, JOZE REBERSEK, FRANC PRAZNIK, MILAN REPENSEK, NEVENKA SENICA, PAVLA TROGAR, ANTON VERBUČ, ANTON VRIHOVSEK in JOZE VODUSEK, ml.

RADEČE-HRASTNIK: USPEH

Člani delovnih organizacij Obnove iz Radeč in SGP Hrastnik so se odločili za združitve. Po temeljitih pripravah so na referendumu 15. maja 1974 skoro enodušno rekli: DA. Od vseh volilnih upravljencev se je pri Splošno gradbenem podjetju Hrastnik izreklo za združitve prek 79 %, v Obnovi Radeče pa skoro 93 %.

Po objavi rezultatov so predstavniki obeh delovnih organizacij na skupnem sestanku analizirali izid referenduma. Soglasno so ugotovili, da je zelo pozitiven rezultat plod temeljitih priprav ter izraz hotenja velike večine delavcev v obeh podjetjih. Vsi navzoči so izrazili velik optimizem za nadaljnji uspešen razvoj delovne organizacije, za kar so dali vsi pogoji.

Vsem na tem sestanku pa je bilo tudi jasno, da je uspel referendum šele prvi korak. Potrebno bo vložiti še mnogo volje in truda, da bodo zaželeni cilji tudi doseženi.

A. D.

CELJE: PREDAVANJE O MAISTRU

Celjska podružnica Slavističnega društva Slovenije je priredila še zadnje predavanje v letošnjem šolskem letu. 16. maja je na gimnaziji prof. Franjo Roš govoril o Rudolфу Maistru-Vojanovu. Predstavil ga je kot človeka, vojaka in pesnika. Predavanje je bilo zelo zanimivo. Še posebno je bil privlačen tisti del, v katerem je predavatelj pripovedoval o svojih osebnih stikih z Maistrom. Najprej kot o svojem prvem pesniškem mentorju in uredniku časopisa »Savinja« v času, ko je Maister kot oficir služboval v Celju, nato pa kot o svojem poveljniku, pod katerim se je udeležil bojev za severno mejo. Lepo je prikazal tudi razmere v Celju v času tik pred prvo svetovno vojno ter Maistrov boj za Maribor. Pri prikazu Maistrovega pesniškega delovanja so mu pomagali dijaki celjske gimnazije, ki so prebrali nekaj njegovih pesmi.

Prepričani smo, da bo prof. Roš svoje predavanje kmalu tudi objavil. Tako bi ga spoznalo tudi širše občinstvo, saj je predavanje poslušalo le malo ljudi, čeprav so bili vabljeni ne le slavisti, člani društva, ampak tudi drugi.

M. R.

MOZIRJE: JOŽE DOBERŠEK V LJUBLJANO

V sredini meseca se je od Mozirja poslovil direktor kmetijske zadruge Jože Deberšek, ki je prevzel novo delovno mesto predsednika izvršnega odbora pri republiški izobraževalni skupnosti v Ljubljani. Zaradi te spremembe so za vršilca dolžnosti direktorja kmetijske zadruge v Mozirju imenovali inž. agronomije Alojza Plaznika. Deberškov odhod v Ljubljano pa bo terjal tudi izločitev novega predsednika celjske turistične zveze.

CELJE: OTROŠKA LIKOVNA RAZSTAVA

Vzgojno varstveni zavod Zarja v Drapšnovi ulici 5 v Celju prireja v počastitev dneva mladosti likovno razstavo. Otroške roke so oblikovale in ustvarile niz likovnih stvaritev iz različnih materialov, ki so v teh neznanih rokah zazveli in postali del bogate vsebine otrokovega okolja pa tudi odsev fantazije in neusahljivega vira ustvarjalnosti.

Razstavo bodo odprli jutri, v petek, ob 16. uri. Sicer pa bo odprta tudi v soboto od 7. do 18. ure. Ciljani in tovaršice bodo veselili vašega obiska in pozornosti!

Hkrati s to razstavo otroških likovnih del pa se bodo predstavile tudi ženske Dolgega polja, članice ročnodelskega krožka. V okviru dejavnosti svojega krožka so spletle več prtičkov, pletov, izdelale so bluze, blazine in druge. Tako bodo opozorile na svoje delo in skušale privabiti v krog sekcije za družbeno aktivnost žensk oziroma v ročnodelski krožek še druge.

IZLET BORCEV NA KOROŠKO

Praznik mladosti bodo člani krajevnih organizacij Zveze borcev, NOV s Otoka in Aljažvega hriba počastili z izletom na Koroško onstran meje. V soboto, 25. 5. m., bodo krenili na pot s tremi avtobusi. Obiskali bodo Ptibek pa tudi St. Rupert pri Velikovu, kjer bodo počastili spomin 33 padlih partizanov za svobodo. Obiskali bodo tudi Vesele ob Turnskem jezeru ter se tamkaj na pikniku srečali s koroškimi partizani.

FOTOLIK: PET DELEGATOV

V Fotoliku v Celju so izvolili v delegacijo 5 članov. Vodja delegacije je Antonija Jurčec, člani pa so Izlok Burdian, Vlasta Lah, Marija Gaber in Alojz Novak.

SLOV. KONJICE: ZBOR SPOMINOV

Minulo soboto se je zbralo v Slovenskih Konjicah veliko število dijakov, ki so pred 25 in 15 leti trgali hlače v takratni nižji gimnaziji. Za veliko večino je bilo to prvo srečanje od časa, ko so opravili maturo. Prvi razgovor so imeli v zgradbi nekdanje spodnje šole, kjer je bil takrat sedež gimnazije. Srečanja se je udeležil tudi ravnatelj prof. Jože Novak, ki je v tej šoli poučeval 24 let in je bil od tam izseljen v času okupacije. Razgovoru je sledilo še tovariško srečanje, ki se ga je udeležilo veliko število nekdanjih dijakov, ki danes zasedajo v našem družbenem življenju pomembne funkcije.

V. L.

ljubljska banka
PODRUŽNICA CELJE

KDOR VARČUJE, SI SREČO KUJE

IZŠLA KNJIGA: TITO — DRŽAVLJAN SVETA

V založbi časopisno založniškega podjetja Delavska enotnost iz Ljubljane je ob rojstnem dnevu maršala Tita izšla knjiga Zvonka Štaubingerja TITO — DRŽAVLJAN SVETA.

Na blizu 300 straneh avtor knjige popisuje 30 let dolgo pot predsednika da bi pokazal in dokazal človeštvu, kako se je vendar le možno izogniti novi katastrofi. Na tej poti se je predsednik Tito srečeval z mnogimi uglednimi državniki, politiki, kulturnimi, družbenimi delavci, pa tudi s preprostimi ljudmi. Mnoge izrečene besede in mnoga srečanja so ujeta na straneh knjige TITO — DRŽAVLJAN SVETA.

»Titoovo ime in njegova dejanja so vikana v vse sodobne tokove mednarodnih odnosov, v boj vseh narodov sveta proti hegemonizmu in imperikalizmu, hkrati pa za svobodo, za medsebojno razumevanje in sodelovanje«, piše v predgovoru Mitja Ribičič. Prav to potrjuje ta knjiga in izjave mnogih državnikov, znanstvenikov, kulturnih delavcev in drugih pomembnih osebnosti, ki v Titu vidijo nosilca progresivnih prizadevanj človeštva, velikega državnika sveta.

Knjiga je vezana v platno in je v njej 16 strani ilustracij na umetniškem papirju. V prednaročilu stane knjiga 125.— dinarjev in jo lahko naročite pri CZP Delavska enotnost, Ljubljana, Dalmatinova 4.

CELJE

TEKMOVANJE V ZNANJU

V nedeljo je bilo na gimnazijskem dvorišču v Celju občinsko tekmovanje ekip prve pomoči mladih članov in mladine osnovnih in srednjih šol. Vsega skupaj je nastopilo 11 ekip. Med osnovnimi šolami je zmagala četrta osnovna šola iz Celja, drugo mesto je zasedla ekipa učencev iz Štor, tretje mesto pa ekipa mladih članov iz osnovne šole Prve celjske čete iz Celja.

Med ekipami srednjih šol je prvo mesto zasedla gimnazijska ekipa, zunaj konkurence pa so nastopila dekleta iz šole za zdravstvene delavce.

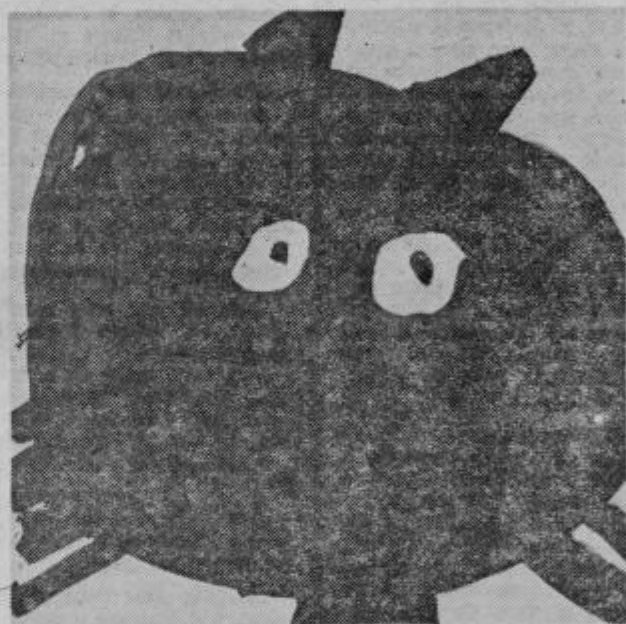
Z. S.

REVUIJA ZBOROV — Zveza PG Slovenije, Občinski svet Zalec, je pripravil v dvorani v Trnavi občinsko revijo odraslih pevskih zborov. Nastopilo je kar 13 moških, ženskih in mešanih zborov. Domači pevski zbor, ki je na sliki, praznuje letos 66-letnico delovanja in je eden najstarejših v žalski občini, vodi pa ga Vladimir Kos.

Foto: T. Tavčar

VVZ „ANICE ČERNEJEVE“ LIKOVNA RAZSTAVA

Vzgojno varstveni zavod Anice Černejeve v Simončičevi ulici je pripravil izredno zanimivo razstavo risb svojih varovancev. Prišupne risbe, ki nosijo imena avtorjev nam ponovno dokazujejo, kako neposredno in iskreno zna posredovati svojo izpoved otrok, ki je še povsem neobremenjen z unaščajiranimi tuznimi elementi. Ni treba posebej poudarjati, kako važno je likovno udejstvovanje otroka in kako važno je njegovo sodelovanje na takšnem pregledu dela celotnega kolektiva, kjer v bistvu ne moremo izvajati selekcije med dobrimi in slabimi, saj je vsaka otrokova risba najboljša, po zapisanih besedah ravnateljice zavoda prof. Inice Cetkovičeve. Razstava bo odprta do sobote in je prav, da jo vidi čimveč občanov in ne samo starši otrok, ki imajo svoja dela razstavljeni. Danes popoldne pa bo na igrišču vrtca v Kajuhovi ulici Ptičja svatba, na katero vabijo vse otroke, posebno pa iz Krajevne skupnosti Otok. Pri organizaciji Ptičje svatbe je sodelovalo tudi Društvo prijateljev mladine iz Celja.

dm

NAŠ 25. MAJ

To je dan mladosti, dan tisočerih radosti, dan spominov.

Na beograjskem stadionu se zbere več tisoč mladih iz vse Jugoslavije. Stadion oživi. Niso samo oni, tudi mi s timo, da bi tovaršice Tito še dolgo vodil naš domovino in da bi tedne pozabil na vse strahote vojne, da bi ob pogledu na to pisano množico barv, ki se zlivajo pravilčno mavrico, izgnali spomine na trpeče razreze tovarišev, na lakotne dni, ko je z upanjem in vero v zmago gral po gozdovih Bosne, na dni, ko so odhajale dolge kolone blede obrazov v borišča. Takrat je bil maj...

Spet je maj, spet cel tisoč česnje. Nežni cvetovi imajo rdeče palčke — kaplje krvi tistih, ki jih je že davno prerazmah in prekrilo odpadlistje. Njihova življenja so ugasnila, kakor drobnje lučke v vetru.

Nešteto pomladi se izvrstilo, zrasla so cvetja mesta sredi polja, kjer prebivajo srečni ljudje.

Vsa ta leta nas je vodil tovariš Tito in še danes se bori za mir, svetlo, za pravice malih držav in narodov.

Zelimo mu še mnogo rojstnih dni!

Simona Podergaj

I. osnovna šola

Celje

ODMEV: BRANDT PRILJUBLJEN

Pred dnevi je vso svetovno javnost presenetila vest o odstopu nemškega kanclerja Williija Brandta. Brandt je bil politik in Nobelov nagrajenec, ki bo v zgodovini mednarodnih odnosov najbrž zapisan med tiste državnike, ki so se borili za mir med vsemimi narodi sveta. Kako so naši občani sprejeli Brandtov odstop?

JOŽE VEHOVAR, poslovodja Dravinjskega doma v Slovenskih Konjicah: »Brandt je bil prvi, ki se skušal povezati vzhod in zahod, vzhodno Nemčijo z zahodno. Prav tako je zaslužen dobiti Nobelovo nagrado za mir. V tem času je Brandt navezal lepe stike tudi z Jugoslavijo,

kjer so ga imeli prav zaradi njegove miroljubne politike ljudje zelo radi. Takšna politika ni bila »vsuč« zahodnim kapitalističnim krogom, ki so ga posredno prisilili,

da je odstopil. V radijskih in televizijskih poročilih je bilo rečeno, da vohunške spletke niso bile vzrok za to, da je Brandt odstopil. S tem se strinjam tudi sam. Po mo-

jem je glavni vzrok to, so zahodne države izvele prevelik pritisk na Brandta zaradi njegove miroljubne politike, posebej pa še zaradi njegovega povezovanja nevrščenimi in vzhodnih državami.

TEREZIJSKA VERDNIC, lužbenka poslovilnice Sprija v Slovenskih Konjicah: »O Brandtovem odstopu nisla na televiziji. Zanimam veliko časa, da bi s komerkoli kaj več pogovorila o tem. Vseeno pa da so ga imeli ljudje radi, saj je vodil miroljubno politiko do vseh narodov sveta. Boljšega kanclerja je bil Brandt, v Zvezi publikli Nemčiji prav gotovo ne bodo imeli.«

POKLICNO USMERJANJE

PIŠE 13
ROMAN BOBEN

POKLICNE ŠOLE IV.

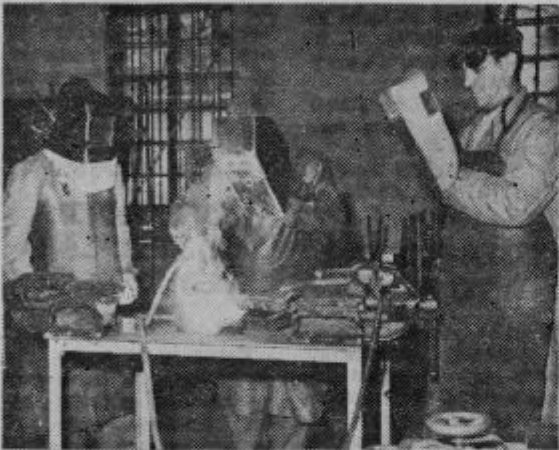
Gotovo vam je že znano, da organiziramo 1. junija 1974 ekskurzijo v železarno Store. Veliko nas bo tam — računamo, da se bo ekskurzije udeležilo več kot 350 fantov iz celjske, šentjurske, šmarske in laške občine. To je tudi vzrok, da današnji prispevek v celoti posvečam temu dogodku, ki mu pripisujem velik pomen v prizadevanju za poklicno informiranje naše mladine.

To je tretjič, da se bomo dobili v Storah kot gostje železarne. Gostje delovnih ljudi te velike organizacije združenega dela, ki nam bodo omogočili, da spoznamo veliko različnih poklicev, delo v tako veliki tovarni in seveda pogoje kako postati član te njihove velike delovne družine.

Program bo naslednji. Ogledali si bomo železarno, razdeljeni po skupinah, ki jih bodo vodili strokovnjaki in vam razlagali vse, kar vas bo zanimalo. Predvsem pa vam bodo predstavili poklice kot so: strugar, rezkalec, orodjar, strojni ključavničar, strojni kovač, elektrimonter, obratni električar, vodovodni, plinski in toplovodni monter, modelni mizar, elektroavto-

geni varilec in še druge. Fantje, ki bodo letos končali osemletno šolanje pa ne bodo imeli zaključnih osem razredov, si bodo lahko ogledali poklice, ki jih imenujemo tudi poklice ozkega profila. To so valjarji, kaluparji, jezarji in še nekateri. Gotovo bo zanimivo izvedeti in videti, kako se že mnogo takih fantov izobražuje v dvoletni šoli za te poklice in si z uspešnim šolanjem pridobi poklic istočasno pa možnost, da nadaljuje izobraževanje v kakšni od ustreznih poklicnih šol.

Drugi del programa obsega ogled šolskega kovinarskega in metalurškega centra v Storah. Pokazali vam bodo, kako taka šola izgleda, kakšne so njihove učne delavnice in kako poteka pouk. Prepričan sem, da bo za vas zanimivo pogovarjati se z učitelji te šole, ki vam bodo lahko najbolj neposredno povedali, kakšne so zahteve na njihovi šoli, kaj vse se bo potrebno učiti in kako poteka praktično delo. Seveda se za vse poklice, ki jih boste ta dan spoznali, ne morete izučiti v Storah.

Potrebno bo pač iti tudi v Maribor, Ljubljano, Skofjo Loko in še kam drugam. Tudi o tem se bomo pogovorili.

Poleg šole si bomo ogledali tudi internat, kjer je prostora za 120 učencev in spoznali boste lahko, kako poteka življenje v takem domu. In na koncu skupen pogovor s strokovnjaki železarne Store. Povabili vas bodo, da postanete njihovi bodoči sodelavci, ki bodo s svojim znanjem pomagali pri še večji rasti in razvoju ene naših največjih delovnih organizacij na področju celjske regije. Zelo dobro imajo urejen štipendijski sistem, organizacijo pouka in praktičnega dela, bivanje učencev v internatu in v domovih izven Celja. O vsem tem se bomo pogovarjali 1. junija.

V prihodnjih dneh boste dobili vabilo, da se ekskurzije udeležite in priložen bo tudi podroben program ter vozni red posebnih avtobusov, ki vas bodo pripeljali v Store. Prav veselim se srečanja z vami in vašimi učitelji, ki vam pomagajo pri izbiri bodočega poklica. Nasvidenje torej 1. junija v Storah.

Predstavljamo vam

ANICA PERŠE

Pred dobrim tednom je bila na konferenci ZK v laški občini izvoljena za delegata na X. kongresu ZKJ Anica Perše, razredna učiteljica z osnovne šole v Rimskih Toplicah. Anica je stara 39 let in je mati dveh deklic. Je predsednik delovne skupnosti na šoli, tajnik sindikalne podružnice, mentor pionirske hranilnice, članica delegacije za zbor združenega dela in predsednica izvršilnega odbora skupnosti otroškega varstva v občini.

»Otroško varstvo, kljub odločnim premikom, se počasi odvija. Medtem ko se v vseh večjih središčih, tako v Rimskih Toplicah, ni vrtila, se že kaže potreba po varstvu kmečkih otrok. V Reki, Sečuri in na Svibnem so organizirani varstveni dnevi enkrat tedensko. Namen teh dni je, kmečke otroke navaditi družbe preden grejo v malo šolo in jim prebroditi nekatere težave značilne za podeželski drobiž. No, in že je tu velik interes kmečkih žena, ki največkrat

nimajo niti časa, da bi otroka varovale, kaj šele vzgajale.

Žena je malo družbeno aktivnih. Ne zaradi česa drugega, zato predvsem, ker je za mnoge enakopravnost ostala pri besedi. Treba bo več storiti za to, da bo žena razbremenjena, zlasti mati. Ko vprašujemo po aktivnosti žena, vprašajmo, če zmorejo, ne, če hočejo.»

ŽALEC: TAKO JE PRAV

V žalski občini so se odločili, da bodo materiale za zasedanja občinske skupščine oziroma njenih zborov pošiljali vsem delegatom, čeprav je bil prvotni predlog, da bi jih pošiljali, zaradi racionalizacije dela, le vodjem delegacij. Prav tako so se odločili, da morajo delegati prejeti materiale vsaj 15 dni pred sejanjem. Gre za sklepe, ki na prvi pogled niso nič posebnega, če pa o njih razmišljamo, vidimo, da so izredno pomembni.

Materiali bodo na ta način dostopni vsem delegatom, s čimer bo preprečena možnost odločanja le na ravni vodij delegacij. Če bi namreč le oni imeli dostop do materialov, bi kaj lahko to pomenilo zavoro razvoju delegatskega sistema. Nihče namreč ne more jamčiti, da bi delegati pravočasno izvedeli za materiale, o njih razpravljali in poslali na zasedanje res najbolj kvalificiranega delegata. Prav tako bi bilo skorajda nemogoče zvedeti za mnenja sodelavcev, ki niso v delegaciji in bi bili tako odmaknjeni od odločanja. Vsekakor bo na opisan način lažje uresničevati principe delegatskega sistema in lažje tudi izpolniti pričakovanja delovnih ljudi v organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih. Res je sicer, da bo sistem na ta način počasnejši in dražji. Kljub temu smo prepričani, da bodo ostali argumenti, ki niso tehnični, ampak vsebinski, dovolj močni, da bodo dokazali pravilnost sprejete odločitve in tudi delovne ljudi v ostalih občinah napeljali na podoben sistem.

BRANKO STAMEJCIC

JUBILEJ RIKA ŠEMROVA

Pred dnevi je praznoval pomemben življenjski jubilej, petdesetletnico svojega življenja, Riko Šemrov z Vrha nad Laškim. Riko Šemrov je eden tistih mož, ki si je s svojo družbeno aktivnostjo, s svojim toplim tovariškim in sosedskim odnosom dosegel v Vrhu in v Laški občini priljubljenost in ugled, kakršno ima malokateri domačin. Riko Šemrov je na štajersko prišel kot partizan, bil dlje časa zaposlen v milici, dolgo opravljal odborniške

dolžnosti v bivšem okrajnem ljudskem odboru, v občinski skupščini, na Vrhu pa je prizadeveni član vseh političnih organizacij, čeravno ni najbolj pri zdravju.

Ob petdesetletnici se je pri njem zbralo veliko njegovih medvojnih in po vojnih tovarišev, seveda tudi njegovi najbližji.

Cestitkam se pridružujemo vsi, ki ga poznamo, kot dolgoletnemu naročniku seveda tudi mi. Na mnoga leta!

RADO PLAUSTAJNER
5

Fantastični svet budističnih mitov se živi v tajskih templjih, v kar te najbolj prepriča tempelj Wat Po. To je pravzaprav celo tempeljsko mesto zase: labirint dvoran, kapel, stolpov, teras in meniških celic. V obzidju tempelja, še sedaj zeleni njegovo drevo in pod njim naj bi Buda nekoč doživel razsvetljenje. V Wat Poju ni samo galerija 394 Budovih kipov, temveč stoji tam v osrednji zgradbi 49 metrov dolg in deset metrov velikanski kip »počivajočega Bude«, ki je pozlačen. Človek bi si moral skoraj pometi oči, tako nepričakovan in veličasten prizor se mu nudi, ko zagleda ta velikanški kip. Obide te spoštovanje ideji in roki, ki so ga zamislile in ustvarile. Enako je tujec začuden tudi, ko obide druge tempelje, Marmorni tempelj, ki je sezidan iz belega marmorja, ali tempelj v svetem stilu Velike ali Kraljeve palače v Bangkoku. Velika palača je kompleks svetišča in stavb na površini 21 hektarjev, seveda obzidan. Veliko palačo je začel zidati kralj Rama I. leta 1785 in jo je dokončal že znani operetni kralj Cabalangkorn leta 1876. V tem kompleksu stavb so kraljeve zakladnice, sprejemnice, prestolna dvorana ter glavna kraljeva palača. Poseben del so svetišča, ki jih kot vse druge Bangkoške tempelje, stražijo kipi čuvajev — Yaki — s srditimi spakami — demoni. Kažejo grotesknost in vzbujajo strah hkrati, saj so nekaj metrov visoki in prikazani v starih uniformah. Same zgradbe templjev

so narejene v indijskem slogu, ki se meša s kitajskim. Tajsko lepocutje je namreč prevleklo stene slemen in vrata zgradb z bleščečim okrasjem in dalo klasičnim oblikam veder tznaz. Tako je nastal mikaven mešan slog iz katerega vendarle diha misel in hotenje starih Tajcev. Strehe tempeljev so postavljene druga na drugo, živobarvno in bleščeče. Slemen so kar preobložena z zlatimi podobami in rezbarijami, v vratih so često vložene čudovite inarizije z umetnimi kamnoseškimi deli, da so videti kakor pobo-

čja, ki jih preplavaljo. Ostrine bisernih slapov, vse plameni in plapolajo v toplem soncu, vrhovi pagod štrle kot igle proti nebu. Preko slemen in vrhov tempeljskih streh, ki se dvigajo druga nad drugo, sikajo plameni. To so skulpture »maga mitoloških kač. Spoznam, da so moje zmožnosti premajhne, da bi dojel idejo te estetike, v podobi, ki se mi kaže odkrivam le valove nemirne in bogate preteklosti.

Višek lepote predstavlja tempelj Wat Fra Keo — Tempelj smaragdne

Bude — pred katerim obledijo vsa Bangkoška svetišča. Ob vznožju temelja, v senci zlatopisanih streh stoji stodvanajst kipov mitološkega ptičja Garuda, s čimer se želi doseči predstava, da tempelj niso ti ptiči. Za dragoceni vrati iz ebenovine se smehlja na zlatimi listi. Či obloženem prestolu Smaradni Buda, visok 60 cm in narejen iz enega kosa velikanškega smaragda. Kot pravi legenda, naj bi ta kipec bogovi darovali celjanskemu kralju, od tam pa naj bi prišel na Tajsko pred mnogimi leti. Smaradni Buda je tajska narodna svetinja. Trikrat na leto stopi kralj Bumibol, da bi po prastarem obredu premenjal oblačila kipa, ki so kar posejana z dragulji. Budova zimska obleka pokriva obe rami kipa, poletna ju pušča nepokriti. Ko pride plodna deževna doba, oblečejo kipec v obleko, ki pušča samo eno ramo gola. Ta obleka je skkana iz čistega zlata. Vrednost kipeca je neprecenljiva, le-pota nepopisna.

Resnično veliko so vzhodni narodi darovali v splošno zakladnico svetovne umetnosti. Srečen sem, da sem del tega tudi sam videl. Bralcu sem lahko prikazal samo najzanimivejše, ali boljše povedano, tisto kar si lahko predstavljajo. To in vse ostalo je potrebno seveda doživeti, kajti vsako potovanje ni samo pot v znano, temveč tudi odkrivanje neznanega in pot skozi realnost lastnih sanj, je delček življenja brez katerega si ne moreš ustvariti prave podobe o tujem in svojem življenju.

pisma

AUDITOR ET ALTERA PARS

Ko sem prebrala v »Jani« poročilo referentke Sekretariata za socialno varstvo, sem se vprašala, ali morda za njo ne velja pravilo, da je treba poslušati in slišati drugo stran.

Ali je uradnici republiške institucije predaleč, da bi prišla na kozjanski makadam in povprašala o resnici in o dokazih, ki jih imam, ljudi in mene. Ali ne more razumeti, da je moja poklicna dolžnost zdraviti Kozjane, ne pa odgovarjati na njene obrambne replike socialnega varstva? Mislim, da bo lahko razumela, da obravnavati dnevno cca 600 pacientov, pri tem pa še hoditi nekaj ur daleč k pacientom (tudi v teh gorah sem prvič srečala Mojco zvezano z žico k drevesu), ni lažje, kot pa v pisarni prebirati dopise o mali Mojci. Ali tudi za njo ne velja načelo, da je vsaka resnica konkretna (Lenin).

Ker pa sem dolžna številnim bralkam in bralcem resnico izpričati, ugotavljam, da v »pojasnilu« tovarišice referentke niso bila ovržena naslednja dejstva:

Ali je ovrženo, da je bila z žico privezana k drevesu (in to ne samo enkrat, kot bodo izpovedale priče na sodišču).

Ali je bilo pojasnjeno, odkod opekline, odkod številne poškodbe na otroku (»Jo, kako me je bolelo, ko me je pritisnila ob peč«)?

Ali ni celo pred kratkim nova rejnica ugotovila, da je oče izredno surov z malo Mojco, da si deklica zopet grize nohte do krvi (Glej reportažo o mali Mojci pod naslovom »Drama naše Mojce se nadaljuje«, objavljena v tedniku »7 dni«)?

Ali so pismene izjave prič, da Eržen hodi po Lesčnem in preti, da bo vse požgal in pobil, če bo kdo pričal na sodišču zoper njega in njegovo ženo, lažne in izmišljene?

Ali so izjave ljudi o trpljenju male Mojce prazen papir ali pretiravanje ali konkretna resnica? Vse izjave so dane pismeno, dajane novinarjem in meni.

Ali je zdravstveni karton male Mojce o poškodbah samo pisarniški akt, ali dokument o dejanskem stanju?

Ali so kopije dopisov, ki sem jih pošiljala na socialno varstveno službo v Smarju pred (sedaj že) dvema letoma laž ali resnice?

Ali so ugotovitve mladink iz brigade »Kozje«, ki se nahajajo pri meni, o mali Mojci in njenem trpljenju, laž ali resnice?

Ne morem se strinjati s tem, da se zadeva male Mojce v tisku konča z izjavo republiške referentke o tem, kako je vse v najlepšem redu z Mojco in s socialnim varstvom Občinske skupščine Smarje.

Če je primer male, namučene Mojce s kritiko resnice resno opazil občinsko institucijo social-

nega varstva, potem je dolžnost republiške referentke take institucije, da stvari objektivno ugotavlja, da jih spreminja na boljše, da na konkretnem primeru male Mojce prebudi javno vest celotne institucije in javnosti, ne pa da za vsako ceno skuša stvari prikazati kot »brezpredmetne«.

Kljub žalitvam, ki so naslovljene name, mi ostaja zadoščenje, da sem prebudila javno vest in vsaj nekaj storila za otoka te socialistične družbe.

O tem mi pričajo odzivi v javnosti in številna pisma, ki jih še sedaj sprejemam.

Prepričana sem, da bo od sedaj naprej mala Mojca deležna skrbi te javnosti in da se ji prav zaradi te javnosti ne bo mogla več delati krivica in prepričana sem, da bo pod budnim očesom te široke javnosti (ne kake ozke institucije) zaživela končno svoje srečno otroštvo.

Samo to je bil moj namen. Namen zdravnice in matere.

dr. Ruža Vreg

1. MAJ

Praznik dela. To ni samo beseda, to je nekaj večjega, lepšega, svetlejšega. To pomeni mnogo prelite krvi, mnogo trpljenja in krvavih žuljev. To je sonce, ki je vželo, da vsrkamo njegovo toploto.

Danes pa, ko živimo lepo in urejeno življenje, ki so ga zgradili krvavi žulji, se mi zdi, da takemu trenutku posvečamo premalo pozornosti.

Sem učenka II. letnika vzgojiteljske šole, doma iz majhne vasice Britno selo, to je na območju Krajevne skupnosti Griže. V naši vasi vsako leto praznujemo 1. maj tudi s tem, da postavimo mlaj in prižgemo kres. Vsi mladi se radi odzovejo, ko so potrebne pridne roke. Teden prej pridno vozimo in nosimo vejčve in z veseljem opazujemo, kako kres počasi, a vztrajno raste. Potem poprosimo pri kmetu za smreko in to sami podremo, jo oklestimo in olupimo.

Dekleta gremo v gozd po smrekove vejčve, te polagamo eno za drugo na močno žico, oblikovano v krog.

Tako nastane venec, na katerega se navežemo veliko pisanih travkov, ki predstavljajo barve slovenske zastave.

Venec pritrjujemo pod vrh mlaja. Sedaj pa je potrebno nekaj močnih rok. Za to delo poprosimo očete, brate in ostale sosede in kar naenkrat mlaj stoji, vitek in veličasten zre v dolino, kamor je lep razgled na tovarno plastično cevi MI-NERVO in Sigmio v Zabukovici. Viden je tudi na planinsko kočjo HOM, v mesto Zalec in Sempeter v Savinjski dolini. Na konici mlaja je pritrjena peterokraka zvezda, v njej je montirana žarnica in s pomočjo avtomata se zvezda vžiga in ugaša, pod njo pa zmagoslavno plapolata slovenska zastava, kot da bi mahala vsem,

ki jo vidijo, da se prične praznovanje.

Zarečih oči ga gledamo z velikim spoštovanjem. Nato pa se zopet vrnemo z veseljem na delo. Roke so opraskane, prsti se lepajo od smole. Mi pa na to niti ne pomislimo.

Kres je gotov. Velik je in ponosno stoji na vrhu hriba ter čaka, da zažari in oživi v tisočih plamenčkih in iskrah.

Sedaj ko je vse gotovo, komaj čakamo na trenutek, ko bomo kres prižgali. Nihče tisti trenutek ne pomisli na otrdele roke in na žulje. Čakamo, da drugje kresovi zagore, šele nato zažgemo naš kres.

Takrat nastopi naš naj-srečnejši trenutek, ki ga vsi ves čas komaj čakamo in pričakujemo. V nekaj zatrepetu in zapoka, nato pa bruhne plamen visoko pod nebo in z njim na tisoče isker. Vsi obrazi so ožarjeni od plamena, vse strni v kres, mlado in staro, kot da je to neka nevidna sila, ki privlači. Prostor okrog njega je ožarjen v nekem čudnem sijju, ki je poln migljajočih isker. Tedaj se oglašijo partizanske pesmi in koračnice iz gramofona. Potem stopimo v polkrog in zapojemo. Priporočujemo si vselej zgodbe, proti jutru pa, ko postane hladno in kres že dogoreva, posedamo okrog žerjavice, v katero smo malo prej nametali krompir, ki čez nekaj časa prav prijetno zadiši.

Kar hudo mi je, ko se spomnim na vse tiste, ki so prikrašani za tako veličasten, enkratni trenutek.

Ne samo pri nas, tudi drugod bi se morda, če lahko tako trdim, zelo lepa tradicija morala nadaljevati in prenašati iz roda v rod. Naše geslo bi se moralo glasiti: »Starejši so priporočili, mlajši pa moramo ohraniti«.

Vem da v naši vasi to ne bo izumrlo. Največja zahvala gre tajniku KS Griže, ki je naš vaščan in ki nas vedno vzpodbuja, da to tradicijo obnavljamo.

Pa tudi mi mladi se zavemo, da mora ta simbol dela vedno živeti med nami!

Verica Vodeb

SOLIDNE CENE?

Ze več let živim v Slovenskih Konjicah. Skoraj vsak, ki je ta kraj že videl, bi rekel, da so Slovenske Konjice lepo mesto. Pa to je tudi res, saj tu vedno nekaj gradijo, vedno kaj prenavljajo, urejajo ceste, skrbijo za športne objekte in tudi za šport, tako da se Slov. Konjicam vedno spreminja zunanji videz. V glavnem, zdi se mi, da nam po tej plati pač res nič ne manjka.

Ni mi pa jasno, za kar sem prepričana, da tudi mnogim konjiškim občanom ne, zakaj so pri nas skoraj za vse artikule v trgovinah višje cene kot v drugih krajih Slovenije. Delno si na to vprašanje lahko odgovorim sama, da je to po mojem mišljenju zato, ker vse specerijske trgovine pripadajo enemu podjetju, to je Dravinjskemu domu. Seveda, nimajo konkurence in tako se nimajo česa bati. Samo, kdo bi lahko odgovoril in pojasnil ljudem, ki za skoraj vsako stvar odštejejo več denarja, kakor občani drugih občin, zakaj ne more tmeti svoje specerijske trgovine v Slov. Konjicah

še kakšno drugo trgovsko podjetje.

Razlike v ceni občutimo tudi pri nakupu perila, kozmetike in še so stvari, ki jih preplačamo, zato mislim, da bi bilo za naše trgovce, še bolj pa za kupce, zelo zdravo, da dovolimo, oziroma celo pokličemo v Slov. Konjice trgovino — konkurenco, da bi se tudi pri nas lahko enkrat veselili nad znano močnejšega.

Pri vsem tem pa mislim, da bi lahko dale svojo besedo tudi družbene politične organizacije in sindikati, ki jih imamo poleg drugega tudi zato, da skrbijo za boljše in cenejše življenje občanov.

Na koncu bi poudarila še to, da veliko Konjičanov hodi zaradi višjih cen v domačih trgovinah, pa tudi zaradi premajhne izbire, nakupovat večino blaga v druge kraje, to je, zunaj naše občine in je tako odtok denarnih sredstev občuten.

Pristojne v Slov. Konjicah pršimo, da o tem razmislijo.

Martina Ivančič,
Mariborska 16,
Slov. Konjice

POZABljena TORBA

Nekako po prvem aprilu oziroma v začetku aprila sem se vračal domov z nočne službe z delavskim avtobusom, ki pelje iz Celja na Planino. Izstopil sem v Dobju. Zaradi utrujenosti sem pozabil na avtobusu črno novo torbo, ki sem jo nosil s sabo v službo. Še isti dan sem šel na avtobus vprašat sprevodnika Jožeta Poljanca, če so našli v avtobusu torbo, to da ni je bilo več.

8. maja sem od najditelja prejel pismo, ki je bilo oddano v Celju. V pismu mi je vrnil legitimacijo in oficirsko izkaznico. Ker je bila legitimacija stara in se je glasila na naslov Valter Romih, Savlje 66, Ljubljana, sporočam pošiljavcu, da naj bo tako pošten in mi vrne tudi torbo in njeno vsebino na naslov Valter Romih, Brezje 19, 63224 Dobje pri Planini, ker sem se preselil na svoj dom.

Torbo dobro pozna vsa moja družina, če bi se morda kdaj z njo srečala. Če ne bi bilo uspeha, bom morda najditelja našel preko uprave za notranje zadeve po pisavi.

VALTER ROMIH,
Brezje

ODMEV

V rubriki »Pisma« ste 9. maja 1974 objavili dopis Franca Fainoga iz Resnika pod naslovom »Kdo bo razsodil«, v katerem je grobo napadena dejavnost organizacije ZB NOV v občini Slovenske Konjice. Da bo javnost lahko razsodila, objavite še naslednje:

»O delitvi raznih oblik denarnih pomoči borcem NOV v občini odloča komisija za zadeve borcev NOV pri skupščini občine na podlagi priporočil odborov krajevnih združenj borcev NOV, ki poznajo potrebe posameznih članov ter v skladu z zakonskimi določili. Ne podpiramo nobenih birokratov, pijancev, delomrznežev in zapečkarjev, kakor se nam očita. Odlikovanja so prejeli ljudje, ki so si to zaslužili z udeležbo v NOV in z aktivnim družbenopolitič-

nim delom po vojni. Razumljivo, da so med njimi tudi taki, ki so bili prisilno mobilizirani v nemško vojsko, so iz nje dezertirali in se priključili NOV. Takim ni kaj očitati. Tudi tovariš Fainoga je bil odlikovan za udeležbo v NOV, kjer je bil od 1. oktobra 1944. Bil je lažje ranjen in mu pristojna zdravniška komisija ni mogla priznati takšne stopnje invalidnosti, ki je potrebna, da se kdo smatra za VVI.

Deležen je bil vseh ugodnosti, ki se lahko nudi članom ZB. Dobil je družbeno pomoč pri šolanju otrok ter odobren stanovanjski kredit, ki ga je pa odklonil. Kot delovni invalid prejema primerno pokojnino, ima lastno hišo in vse otroke že zaposlene, vendar stalno nerga in vsevprek kritizira. Njegova kritika je neobjektivna in namenjena le zavajanju javnosti. Za občinsko organizacijo ZB NOV predsednik

JAKOB STEFANCIC

RIFENGOZD IN BETNIK ŠE VEDNO BREZ CESTE

Kakor je že znano zelo na obširno, da se že dolgo borimo za most, ali vsaj primerno cesto, ki je mišljena iz Jagoč do Rifengozda.

Spet smo se okorajžili in začeli pritiskati na laško občino ter krajevno skupnost za finančna sredstva, katera so nam zopet zagotovili in obljubljali vse do volitev, ko pa so volitve minile, se je drugače pokazalo. Sreča naša, da smo do volitev vsaj tako daleč prišli, da smo dobili dovoljenja za krčitev gozda, ker sedaj verjetno to ne bi uspeli. Naj malo opišem naše težave. Že v januarju smo sklicali masovni sestanek vseh Rifengozčanov in Betničanov, na katerem je bil navzoč predsednik krajevne skupnosti Laško in naš občinski odbornik. Izvolili smo režijski odbor in se lepo pogovorili. Obljubili nam je, za enkrat, tiste tri stare milijone, katere so nam obljubili že pred referendumom v letu 1971. Dobili smo pogum in uspelo nam je dobiti trasiranje za trasiranje ceste in tudi dolgo nismo čakali na dovoljenje za krčitev gozda. Takoj, ko smo to rešili, smo stopili v akcijo in pomagali drug drugemu posekati les na vsej trasni, nato pa smo ponovno zahtevali, naj pridejo funkcionarji iz Laškega, da bi se pogovorili o nadaljnjem delu in financiranju ceste. Le-ti pa se otepajo priti med nas, morda se zavedajo, da niso pravilno storili. Zahtevali smo tudi laškega župana, pa nam ni vsem dano, da bi ga spoznali. Morda si misli, kaj bo hodil v tak zaostal kraj oziroma naselje. Sedaj pa se spet borimo za naš obstoje. Kakor vam je znano je naš edini izhod s dolni čez Savinjo, poskušujemo pa se tudi železniškega mosta. Moramo vas seznaniti, da smo pred 12 dnevi pokopali mladega fanta, starega 26 let, polnega življenja, ki je našel smrt ravno na tem mostu. Sigurno se to

ne bi zgodilo, če bi imel drugi prihod, verjetno pa to ni zadnji, ker jih je že tudi pred njim doletela takšna katastrofa. Sedaj pa se obetajo razne grožnje našemu režijskemu odboru, češ gozd ste nam posekali, zdaj smo pa na isem kot prej. Imajo nas za največje sovražnike in lažnike. Nihče nam nič več ne verjame. Marsikdo pa se ne zaveda, kje in kdo je krivec. V bodoče smo takega mišljenja, da v slučaju poplave ne bo nihče več dovolil svojemu otroku prehoda čez železniški most, ampak naj ostane doma. Tudi s prvo pomočjo imamo dostikrat zamujeno, saj smo že videli v časopisu deklico, ki je prvič zavekala pri tej zamazani reki Savinji. Imeli smo tudi slučaj, ko se je ponesrečil naš tovariš v gozdu pri podiranju lesa. Sreča, da smo mu pravi čas ustavili krvavitve, da smo ga spravili do ceste, sicer bi bilo zelo zapleteno, ker je bila prevozna cesta oddaljena tri kilometre.

Res je potrebna v Laškem mrliska veža, vendar morajo nam do tega omogočiti prevoz, ker je nošenje mrljica do Laškega že res starinski primer in za občino slab vtis. Tudi gasilskemu društvu v primeru požara bi bilo nemogoče priti pravočasno na kraj požara, kljub njihovi pripravljenosti. Tako smo našli mnogo težav. V takšnih pogojih je v današnjem času nemogoče živeti. Kakor se izgovarjajo laški funkcionarji, da je potrebno najprej urediti mesto, potem šele okolico. Mi smo pa takšnega mišljenja, da imamo v občini slabo gospodarstvo, ker vsak gospodar se mora prej pokazati kot čez trideset let. Med nami živi sotrpini, ki je pred osmimi leti prevzel posestvo dveh onemoglih zelo v dotrajanem stanju. Poslojpe se je rušilo zaradi malomarnosti, v hlevu so imeli podgane namesto živine, v hiši pa mrčes. S svojim trudom je mnogo rešil, v hlevu si je postavil živino in to s svojim zaslužkom in v tako slabih pogojih. Tako bi se morala tudi laška občina potruditi in delati umsko in fizično, pa vemo, da bi se moralo iz leta v leto izboljševati, to mesto. Tudi gozdno gospodarstvo se premalo zanima za nas, njihov interes je le za njihov obstoj, za naše težave se pa ne zmenijo, kakor tudi laška zadruga.

Prav lepo prosimo, če nam svetujete, kaj naj storimo. Mi smo takega mnenja, da se bomo enkrat v kratkem obrnili na Maršalat v Beogradu.

Režijski odbor

Rifengozd

ODGOVOR: Torej, pričakujemo odgovore in odmeve vseh, ki bi morali ob tem reči svojo besedo!

GRADNJA ŽALEC

DA, SCHIEDEL
DIMNIK
RES PRVI V SVETU!

Kandidat za izlet v Varšavo postanete na dva načina:

1. Pošljite nam svojo fotografijo z rojstnimi in ostalimi podatki (polic, naslov). Pogoji pa je, da ste stari od 15 do 20 let, ali pa če ste delavec ali kmet in ste starejši od 20 let. V vsaki številki Novega tednika bomo objavili 4 fotografije štirih bralcev ali bralk, ki bodo kandidati za izlet. S fotografijo morate poslati tudi kupon. V uredništvu bomo žrebali, katere 4 fotografije bomo objavili.

2. Izrežite glasovalni kupon, ga izpolnite s svojim naslovom, zapišite, za katerega kandidata objavljenih fotografij glasujete, kupon prilepite na dopisnico in pošljite na naš naslov.

Kandidat z objavljene fotografije, za katerega bo s kuponi glasovalo največ bralcev in bralk, bo postal prvi udeleženec izleta.

Drugega pa bomo izžrebali v uredništvu med vami, bralci, ki boste poslali glasovalne kupone. Seveda lahko vsakdo pošlje tudi več kuponov, a največ 10. Vse bomo upoštevali! Tako bomo vsak teden dobili dva potnika za izlet v Varšavo.

KDO BO POTOVAL Z NOVIM TEDNIKOM V VARŠAVO

KUPON NT

3

Glasujem za (napišite ime in priimek)

Kupon pošilja, bralec:

Naslov:

Fanika Fendre, 1945, Imetlica, Sevelica-Dramlje, 26;

Polde Plaznik, 1948, skladiščni pomočnik, Braslovče, Topovlje 14;

Martina Jelen, 1956, vajenka, Loče pri Poljčanah, Brezje 17;

Milena Sečulnar, 1955, dijakinja, Kmetijske šole, Šošanj, Lašje 199;

V Varšavo potuje: Marta Arzenšek, 1952, kuharica, Vrbovo, Sentjur.

V uredništvu smo žrebali tudi glasovalne kupone, ki ste jih poslali. Za drugega potnika v Varšavo je žreb izbral Ljubelj Milko, Hruševac n. h., Sentjur pri Celju. Čestitamo!

SUBJEL

PIŠE EMAN PERTL

2

Popadija je nemo zrla vame. Naposled se zravna in me skoraj nezaupljivo vpraša: Kako pa boste to storili?

S punkcijo, najprej s poskusno, da se boste prepričali, da je moja diagnoza pravilna, nato bi izpustil tekočino toliko, kolikor je to trenutno potrebno, potem bi vas pa nujno prosil, da prepeljete Ljubico nekam v bolnišnico, ker bo zdravljenje trajalo le precej časa.

Najprej, napravite, prosim, poskusno punkcijo, potem šele bomo govorili o vsem nadaljnjem, da popadija s pretehtanimi besedami, kot bi se bala odločila za smrtno obsodbo...

Na srečo sem imel s seboj dovolj brizgalk, celo dve po 20 cm, da sem se kar se da brezkužno in obzerno lotil dela. Že s samim ubodom igle sem se prepričal, da sem jo tako rekoč spotopil v vodo. Ko pokažem obema, popadiji in Ljubici, brizgalko z bistro, rumenkasto tekočino, skrušenost hkrati prirediti — jeste, žuckasta tečnost...

In kaj naj storim sedaj, gospa? povprašam že bolj samozavestno.

Doktore, vidim, da ste majstor svog posla, učinite, kako trebal!

Dobro, jaz to lahko storim, le kako bo z nadaljnjim zdravljenjem, saj veste, da sem od vas malone tri ure in je skoraj nemogoče, da bi enkrat tedensko prihajal k vam, kaj šele sleherni ali vsaj vsak drugi dan.

Popadija se ni mogla ta hip za nič odločiti, obe sta naštevati vse polno preprek, da nazaj v Beograd ne moreta, da bom že kdaj pa kdaj prihajal k njima in zdravil Ljubico, kakor bo pač v teh časih šlo...

Dobro sem se zavedal, da to niti zdaleč ni prava rešitev, a tisto uro sem na njun »spredlogo« nekako pristal in med takim dialogom napravil punkcijo desne polovice prsne votline. Nato sem še dal injekcije, kakršne so bile takrat v navadi, in za tisti neprijazen poznonomembrski dan svoje delo opravil, vendar ob tesnobnem občutku, da sem si s tem obiskom in s

svojo sicer popolnoma pravilno diagnozo naprtil hudo breme in še hujše posledice v zvezi z njo.

Ko smo na koncu potrebovali črno kavo, brez katere v Srbiji malone ni življenja, de popadija — le kako je mogoče, da je bil zdravnik iz Kosjerića še pred nepolnima dvema dnevoma tako prepričan, da so pljuča pri Ljubici popolnoma v redu, kaj šele, da bi govoril kaj o možnosti, da je v prsni votlini »neka voda«...

Na to vprašanje raje nisem odgovoril, pa tudi utegnil nisem več, ker so vstopili ta hip neki oboroženci in napoli zmedeni sporočili, da je v Užicu revolucija, da so tam razglasili neko republiko in da »ti novici« povsod mobilizirajo moške do štiridesetega leta starosti — in kaj naj storijo.

Ljubica postane v obraz še bolj blede in malone kakor bi ukazovala, odsekano krikne — hema ko da se mobilizaciji odazove, razumete, valjda znate, šta je vaša dužnost!

Razumel sem tudi jaz in smo se pravzaprav brez pravega dogovora o nadaljnjem zdravljenju razšli.

Ze kmalu pod Subjelom čujem strele in takoj nato me v mraku nekdo zaustavi, češ kdo sem in kam sem namenjen s tem svojim nahrbtnikom. Ko mu obrazložim, kdo sem, kje sem bil in kam grem, se mi je celo ponudil za vodnika vsaj do Duškovcev, ker od tam do Dobrinje menda ni več tako nevarno, vsaj kolikor je njemu znano. Mnogo pa nisem hotel spraševati, ker nisem vedel, za kaj pravzaprav gre.

Znaš, neka se mobilizacija vrši, pa kažu, da je bolj begaj nego da se mešaš medju revolucionere...

Malce sem si odkašljajal, odgovoril pa nisem. Večkrat so naju ustavili razni čudno napravljeni stražarji, in ko sva z vojaškim spremljevalcem po najkrajših poteh prišla že precej pozno ponoči v Duškovce, me je pustil pri občini in izgubil v noč.

Naslednjega dne so razobesili tudi v G. Dobrinji mobilizacijski razglas, nakar je večina moških s popi in učitelji vred pobegnili. Mi slovenski pregnanci

nismo imeli kam bežati, pa tudi nas ni bila volja, da bi se podali v še bolj neznane kraje, kakršni so bili okrog Dobrinje, na katero smo se že navadili in so nas tudi njeni ljudje sprejeli nekako za svoje, zlasti še zato, ker so spoznali, da je le dobro imeti v svoji sredi zdravnik, pa čeprav je prišel po nekem čudnem naključju od koderkoli že.

Ko so minile strahote prve sovražne ofenzive na Titovo ušiško republiko, je nastalo sicer nekakšno zatiranje, ki pa je bilo mnogokrat pretrgano z raznimi kaj neprijetnimi dogodki. Zima je bila tako huda, da v oddaljene kraje sam sploh nisem mogel. Nikoli namreč ni bilo mogoče predvidevati, kaj se bo v poteku enega samega dne dogodilo. Zato sem že navsezgodaj pričel »sondirati terene«. Izpraševal sem bolnike in druge mimoidoče, kakšna je situacija na jugu (proti Požegi) na vzhodu (proti Čačku) in na severu (proti Kamenici); zahodna stran ni bila tako »nevarna«, ker tod ni bilo nobene posebne okupatorske baze. S takšno obveščevalno »preventivo« mi je večnoma uspelo, da sem vsaj za nekaj ur vedel, kakšna bo »prognoza«, ali kaj bi mogel ukreniti, da se še pravočasno ognem najhujšemu.

Mineval je že malone januar 1942, a o Subjelu ni bilo ne duha ne sluha. Kolikor je bilo bolnikov iz Duškovcev, Ljutice in iz bližine Subjela, mi ni nihče vedel kaj povedati, kako je z Ljubico, tako da sem bil skoroda prepričan, da so jo medtem le prepeljali v Beograd ali vsaj v Valjevo. Zato sem bil tem bolj presenečen, ko se zgodnjega, ledeno mrzlega jutra zgledal postaven, skoraj orjaški seljak s prošnjo, da pojdem z njim pod Subjel, k Ljubici.

Tokrat je bila pot čisto drugačna. Vodnik je bil iznajdljivejši kot vodnica dva meseca poprej, čeprav sva ponekod gazila sneg nad kolena visok.

Ze kmalu za Duškovci se je pokazal Subjel v vsej svoji zimski krasoti. Lahna meglica je zakrivala del njegovega vrha; s te strani me je spominjal na našo Donačko goro, če jo gledaš z zahodne strani.

Krajevna skupnost Stranice

KDAJ VODOVOD?

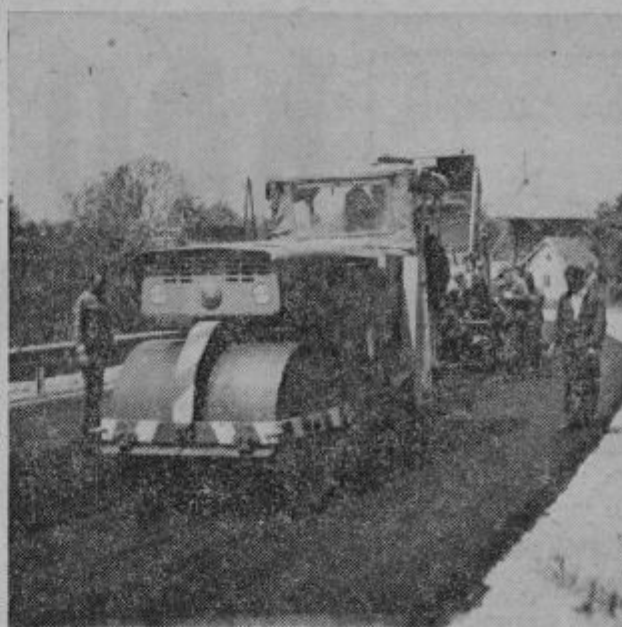
Krajevna skupnost Stranice obsega tri večja naselja: Stranice, Bukovlje in Križevce. Med temi naselji pa je še veliko manjših vasi, ki segajo od Zreč do Vitanja in na Malo goro, kjer stojijo trije zaselki. Pred leti so do teh treh kmetij popravili in uredili ceste, nujno pa bi bilo tudi zgraditi vodovod, saj hodijo kmetje z Male gore tudi dve uri daleč po vodo. A tu di sicer skušajo letos rešiti v straniški krajevni skupnosti problem vodovodov, tako da bodo zgradili nov centralni vodovod v Stranicah, čeprav imajo že dva lokalna, ki napajata z vodo približno sedemdeset domačij od skupaj dvesto. Gradnja centralnega vodovoda bi terjala približno dvesto starih milijonov dinarjev. Krajanj jih imajo doslej

zbranih kakih štirideset, finančno pa bodo gradnjo podprli tudi zdomci, ki se bodo vrnili spet v straniško krajevno skupnost čez kako leto.

Iz Stranic se dnevno vozi na delo okrog 200 delavcev v celjske, konjske, zreške, pa tudi mariborske tovarne. Ker je med delavci veliko žensk, so pred kratkim opozorile krajevno skupnost na problem otroškega varstva v Stranicah. In krajanj so se odločili, da bo njihova poglavitna naloga letos rešiti problem otroškega varstva za 22 otrok.

Pred nedavnim so se prebivalci Stranic srečali še z novim problemom. Gradbeno podjetje Ingrad je namreč odkupilo v Stranicah 8 ha zemljišče, kjer namerava odpreti tik nad vasjo nov pe-

skolom. Izračunali so namreč, da bi lahko črpali kamnolom kakih 15 let. Stranice pa so s tem izrubile viden lep kmečke vasi in vedno bolj bodo dobivale videz industrijskega kraja. Zaradi povečanega prometa so hiše ob cesti v Stranice močno prizadete in krajanj vedno bolj zahtevajo asfaltirano cesto. Že samo podatek, da se je promet povečal od prej dvajsetih na dvesto kamionov dnevno, kaže na upravičeno zahtevo prebivalcev Stranic po asfaltirani cesti, saj se bo jijo nesreč, ki bi se lahko pripetile otrokom, ki hodijo po tej cesti v šolo. Kako bodo ta problem rešili, za enkrat še ni znano, vendar pa krajanj upajo, da bodo s podporo občinske skupščine dobili asfaltirano cesto v najkrajšem času. DS

Ker bodo v naslednjih dneh pričeli z gradnjo novega mostu čez Savinjo v Latkovi vasi, so delavci Cestnega podjetja iz Celja pričeli z obnovo obvozne ceste. Cesto so razširili in na novo asfaltirali s precej debelo plastjo asfalta. Na sliki: asfaltiranje ceste. Foto: T. Tavčar

Srečanje

RAD

JOZICA SELIGO iz Sopotnice pri Rogaske Slati, dijakinja ESC v Celju, šolskega dela še vedno čas za druge delavnosti, rada bere knjige, piše ljubeznive zgodbe in pesmi. Jozica, vem, da veliko šeš za radio Šmarje pri Šah, pa tudi v Novem tedniku si imela že nekaj objavljeno. Kdaj si začela pisati in ob kakšni priliki?

Tega se res natančno spominjam, a mislim, da prve krajske prispevke nisala za radio Šmarje, ker za oddajo Sopek dobili. Mojo prvo zgodbo objavil Novi tednik.

Kaj opisuješ v svojih pesmih?

Zanimajo me ljudje in hova čustva: ljubezen, čaranje, trpljenje, njihova življenja, skratka njihovo življenje, zato pišem največ njih.

Sestavljaš pesmi? Ne več. Poskusila sem uspelo mi je samo ob terih trenutkih. Mislim, pesmi ne moreš kar ustvariti, ampak mora biti.

Šempeter

ZLATI KRVODAJALCI

Krajevna organizacija RK v Šempetru v Savinjski dolini se uvršča med najprizadenejše v celjski regiji. Ima 620 članov in okoli 200 takšnih, ki redno darujejo kri, s katero pomagajo reševati življenje tistim, ki so v nevarnosti. Zlasti velik razmah so dosegli po letu 1971, ko so darovali 69 litrov krvi, leta 1972 70 litrov, 1973 81 litrov in letos v eni akciji že 48 litrov.

Na zadnji prireditvi, ki je bila združena s 30-letnico organizacije RK, so podelili posebna priznanja tistim krvodajalcem, ki so kri darovali že petkrat, desetkrat, petnajstkrat, dvajsetkrat, petindvajsetkrat ali več. Za dvajsetkrat darovano kri so dobili priznanja Franc Jelen, Franc Kučar, Franc Sedmak, Stefan Ameršek, Feliks Smodiš, Anton Hribernik in Jože Marinc ter za petindvajsetkrat Peter Pungartnik (na sliki levo, izroča mu priznanje Anton Gros, podpredsednik Občinske organizacije RK Zalec), Jože Pavič, Karlo Grožnjak, Peter Kumár, Srečko Koje (predsednik krajevene organizacije RK) in Rafko Hrovat. tv

PO POTEH LJUBLJANE

Mladi Prebolčani so spet dokazali, da je telesna kultura sestavni del njihovega življenja, da so nedvomno prvi športniki v žalski občini... Več kot 200 (dvesto!) mladih se je pod vodstvom Adija Vidmajerja udeležilo tradicionalnega pohoda Po poteh partizanske Ljubljane, na tekmovanju v četrtak pa je SSD Prebold zasedlo v skupini osnovnih šol odlično tretje mesto. Ostali dve preboldski ekipi pa sta se uvrstili na šesto, oziroma deseto mesto.

MLADINCI V MURSKI SOBOTO

Del denarja, ki so ga mladi Prebolčani zaslužili z Zabavnim večerom, bodo namenili za poučno ekskurzijo v Mursko Soboto, kjer si bodo ogledali mladinski klub in spoznali delovanje tega mladinskega kluba, ki je že dolgo vrsto let najboljši v Sloveniji.

Lahko rečemo, da mladi iz Prebolca vedo, kaj hočejo. Prav je tako!

PRED KONCEM ŠOLANJA

Konec maja in v začetku junija bodo s šolami, ki je čez vse leto organizirala delavska univerza, zaključili. Najprej bodo imeli izpise študentov osnovne šole za vse, nato pa slušatelji tečajev za voznike viličarje. Njimi so sledili slušatelji v o ku za poklicne voznike tornih vozil in pa učenci letne poklicne šole za u no konfekcijo, najdalj pa do hodili v šolo slušatel delka srednje komerc šole in kovinarsko delovno šole.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

POPRAVEK

Inž. Marjan Osole

Frane Kropelj

V zadnji številki NT nam je neumorno škrat spet pošteno zagodel. Zamenjal je sliki v sestavku Draga Medveda z naslovom »Kovači kujejo kulturo« in sicer tako, da je zamenjal sliki direktorja kovaške industrije v Zrečah inž. Marjana Osoleta in predsednika delavskega sveta Franca Kropelja. Danes objavljamo »pravilno« in se bralcem, posebno pa še obema tovarišema opravičujemo.

RAZPIS

»Priznanja samoupravljalcu za leto 1973«

Po 2. členu odloka o priznanju samoupravljalcu (Uradni list SRS, št. 19/74)

razpisuje komisija podelitev

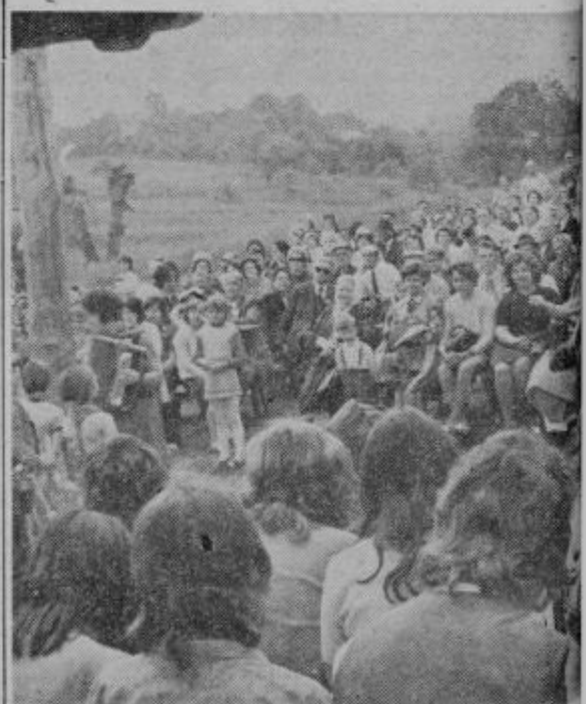
»PRIZNANJA SAMOUPRAVLJALCU« za leto 1974

»Priznanje samoupravljalcu« se podeljuje zaslužnim članom organov upravljanja in drugim delavcem za izredne dosežke na področju razvoja samoupravljanja v organizacijah združenega dela in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih, ki prispevajo k napredku samoupravljanja in socialističnih samoupravnih odnosov.

S tem razpisom vabi komisija organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti ter družbenopolitične organizacije, društva in občane, da pošljejo predloge do 10. junija 1974.

Komisija za podelitev »priznanja samoupravljalcu«

SVEČANO V

PIŠEM...

...nosti nekaj posebnosti si že prebrala se ti je katera smila v spomin in...
...sem že ogromno v vsaki izmed...
...neka, kar me...
...eno samo. A če...
...m, bi se za Gim-

nazijko. Morda mi je všeč, ker sem jo brala takrat, ko mi je bila še prepovedana in pa zato, ker je problem gimnazijke tako blizu nam. Z njim se lahko srečujemo vsak dan.

Sodeluješ tudi v literarnem krožku na šoli? Povej nekaj o delu v krožku?

V literarni krožek na naši šoli sem se vpisala šele v tem šolskem letu. Škoda, saj sem precej zamudila. Največkrat se zberemo ob ponedeljkih po pouku. Naše delo vodi profesor VILJEM KRALJ. Svoje prispevke bomo objavili v šolskem glasilu, ki bo izšlo konec šolskega leta. Upam, da bo v njem dovolj zanimivega, za to pa se moramo zahvaliti ravno našemu mentorju.

In tvoje želje?

Vsak mlad človek ima mnogo želja — velikih in tistih čisto drobnih. Tudi jaz jih imam. Zdaj, ko se bomo s sošolkami razšle, si še posebej želim, da bi se mnogokrat srečale in da bi bile tudi takrat srečne.

M. Golež

Srečanje z

ROTARJEM

Na reviji pevskih zborov minulo nedeljo v Trnavi smo srečali Miroslava Roterja, ki je bil član moškega pevskega zbora celih 40 let. Star je 76 let, vendar svojih let ne kaže in je prijeten in živahen možak, s katerim je bilo prav prijetno poklepetati.

Zvedeli smo, da ste bili dolga leta predsednik pevskega zbora v Trnavi. Bi nam hoteli o tem kaj povedati? Predsednik zbora sem bil 35 let, član pa še pet let več.

Stirideset let je dolga doba. Kateri dogodki so vam ostali najbolj v spominu? V tako dolgem času se nabere mnogo prijetnih doživetij. A že sicer je navada, da si prijetne stvari raje ohranimo v spominu, kot pa neprijetne. Vsak nastop zase je bil lep in bogato doživetje, še posebno pa smo uživali pri spevoigrah in na gostovanjih.

Katera leta so bila najbolj plodna? Mislim, da so bila najbolj plodna leta tik pred vojno in pa prva leta po vojni. Takrat smo res zelo aktivno delali. Seveda pa tudi

sedaj pridno delajo, toda že brez mene.

Kaj menite o današnji reviji pevskih zborov? Zame je to nekaj čudovitega. Slišali smo kar 13 zborov iz vse doline, ki so vsak po svojih močeh skušali dati od sebe kar največ.

Z zanosom v oči se je oziral po pevcih, ki so v skupinah stali pred domom, v katerem je bila revija, češ, tudi v mojih časih samo tako zapeli.

T. TAVČAR

mala anketa

PRIJATELJSTVO, SVOBODA

V mesecu mladosti smo, v mesecu, posvečenem naši mladini, njenim akcijam, njeni mladosti. Kakšen je danes položaj mladega človeka v naši družbi? Katere so vrednote, ki jih najbolj ceni? Kaj je to svoboda? Kakšen je odnos starejših do njih? Ali znamo res razumeti želje in potrebe mladih ljudi danes? O tem smo kramljali z učenci 8. razreda osnovne šole Vransko.

Jure Oevirk: Mladi imamo dovolj možnosti za sodelovanje v družbi. Imamo možnosti za šolanje in za aktivno delo v društvih, organizacijah. Bolje je kot pred leti in tudi starši nas bolje razumejo. Največja vrednota zame je svoboda. To je vse, čeprav vem le iz pripovedovanj starejših in iz knjig, kako je, kadar nisi svoboden. Lepo je biti mlad.

Marjan Žilnik: Lepo je biti mlad, še posebej pri nas. Včasih so imeli mladi majhne možnosti za vključevanje v družbeno življenje, pa tudi možnosti za izobraževanje ni bilo dovolj. Sedaj je to lažje. Imamo štipendije. Vendar učiti se ni dovolj. Treba je biti aktiven tudi zunaj šole. Najbolj cenim prijateljstvo in svobodo, saj je vojna tisto, česar si noben mlad človek ne želi.

Jasna Pepel: Mladi imamo lepe možnosti za vključevanje v življenje. Lahko se šolamo, smo aktivni v društvih in organizacijah. Priznati pa moramo, da včasih preslabo izkoriščamo ponujene možnosti. Najbolj cenim prijateljstvo in ljubezen, svoboda pa mi pomeni vse. Rada imam naravo in menim, da se ljudje premalo zavedamo, kako lepa je.

Ivo Kreča: Veliko je možnosti za vsestransko vključevanje mladih v družbeno življenje, v razne akcije, kulturno življenje. Skrb za mlade nas vzpodbuja k še večji aktivnosti in vpliva na našo moralno in kulturno zavest. Imamo lepe možnosti za učenje. Cenim prijateljstvo in ljubezen. Svoboda pa je vrednota, ki pomeni največ. Ne morem je opisati, svoboda je vse.

Marija Cukjati: Mnogo starejših misli, da je mladina pokvarjena, ker ima rada tudi stvari, ki jih ne zanimajo ali jih ne odobravaljo. Moral bi nam posvetiti več časa in skušati razumeti tisto, kar želimo mladi, saj dobre možnosti, ki jih imamo, niso vse. Najbolj cenim razumevanje, prijateljstvo pa mi je pogoj za dobro življenje, saj človek sam ne more živeti. Najlejša od vsega je svoboda.

Mladi se torej zavedajo dobrih možnosti, ki jih imajo za učenje, za vključevanje v družbenopolitično življenje. Vedo, da je njihova glavna naloga učiti se, vedo pa tudi, da to ni njihova edina naloga. In kaj še hočemo? Morda le še to: posvetimo naši mladini še več svojega časa. Ne le za vzgojo. Pogovarjajmo se z mladimi, spoznavajmo njihov svet, ki se včasih tako zelo razlikuje od našega, a mu je vseeno tako blizu.

B. STAMEJCIC

PROGRAM

XVII. SREČANJA GLEDALIŠKIH SKUPIN SLOVENIJE

1. maja 1974, ob 19.30 — SLG Celje; Sentjakobsko društvo Ljubljana — «Marin Držić: TRIPCE DE UTOLCE». Režija: Marjan Belina.

2. maja 1974, ob 19.30 — SLG Celje; Amatersko gledališče Velenje — Tone Partljič: NAJ POJE OUK. Režija: Čretnik.

3. maja 1974, ob 19.30 — SLG Celje; Gledališka skupina mornarskega društva «Zarja» Trnovlje — Joka Javoršek: NEVRI. Režija: Stefan Žvižej.

4. maja 1974, ob 19.30 — SLG Celje; Gledališka skupina DFD «Svoboda» Prevalje — Meška — Miro Stefanec: MA LOVISKA. Režija: Vili Strel.

5. maja 1974, ob 19.30 — SLG Celje; Gledališka skupina mornarskega društva Horjul — Arnold Wesker: KORENINE. Režija: Franci Končan.

1. junija 1974, ob 15. uri — SLG Celje; Mladinska gledališka skupina Girnanje — pedagoške sredi Maribor — «Poročnik CESARJA JANEZA». Režija: Peter Teržek. Vrednotenje gledališče Kranj: MICKA SE PREDSTAVI ALI ŽE, KRANJSKI JANEZ... Režija: Saša Kump.

1. junija 1974, ob 19.30 — SLG Celje; Amatersko gledališče «Slava Klavorn» Maribor — Erdman: SAMOMOČ. Režija: Bojan Čebulj.

ČAH

Občani Buč so v soboto sprejeli v goste pobrateno krajevno skupnost Stari Vodmat iz Ljubljane. Ze v jutranjih urah so rezervne vojaške starešine iz te ljubljanske krajevske skupnosti imele patrolne pohode po tleh v okolici Buč, ob desetih pa je prispelo pet avtobusov krajanov iz Starega Vodmata. V Bučah so bili pristrčno sprejeti in tak je bil tudi kulturni program, ki so ga pripravile osnovna šola Buče, osnovna šola Kozje in osnovna šola Jožeta Potrča iz Ljubljane in dijakinja srednje medicinske šole iz Ljubljane. Vsem zbranim sta spregovorila oba predsednika krajevnih skupnosti Jože Ivanc iz Buč in Dušan Brekič iz Starega Vodmata. Stevilne navzoče je pozdravil tudi predsednik skupščine občine Smarje pri Jelšah Joško Lojen. Ob potoku Buča so postavili tudi temeljni kamen za izgradnjo mostu.

Foto: D. Medved

GOTOVLJE: VELIKA PRIDOBITEV

Krajevna skupnost Gotovlje in ZZZ NOV Zalec sta pridelili minulo nedeljo praznovanje dneva zmage v Gotovljah. Ob tej priložnosti so odprli 4 km asfaltirane ceste od Gotovelj do Jederta in od Gotovelj do Zaloga. Najprej je zbrane pri OS v Gotovljah pozdravil predsednik krajevske skupnosti Gotovlje Marjan Juteršek, ki je med drugim dejal: «Napočil je naš veliki dan — cesta, ki je bila toliko let naša želja, je zgrajena. To ne pomeni velikega dosežka le za prebivalce zaselka Jedert in Zalog, ampak za celotno Gotovlje in za občino.» Vsekakor je pohvalno, da so krajanji za cesto sami zbrali 200.000 tisoč din ter poleg tega prispevali okoli 5000 prostovoljnih ur. Občina Zalec pa je za asfaltiranje dodala še 400.000 din. Po otvoritvi so udeleženci odšli peš po novi cesti na Jedert, kjer je bila proslava pri lovski koči. V programu so sodelovali učenci OS Gotovlje, godba na pihala iz Liboj ter pripadniki JLA. Trak pri otvoritvi novih dveh odsekov asfaltirane ceste je prečezal predsednik sklada za gradnjo cest pri skupščini občine Zalec Stefan Pečolar.

Foto: T. Tavčar

TRGOVSKO PODJETJE
TEHNO-MERCATOR
CELJE

V soboto, 25. maja ob 10. uri otvoritev novih skladišč in poslovnih prostorov v Bukovžlaku pri Celju.

TOZD Veleprodaja

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

Strojna skupnost Gomilsko

SLOGA JE MOČ

Strojna skupnost je ena najnovejših oblik sodelovanja med kmeti. Kaj pravzaprav je strojna skupnost? Gre za skupino kmetov, ki združijo sredstva, najame kredit in kupi nujno potrebne stroje, s katerimi si olajšajo svoje delo. Stroj so danes dragi. Marsikdaj se ne izplača kupovati strojev le za lastno uporabo, zato je strojna skupnost v tako kratkem času doživela velike uspehe. S Francem Rančigajem, pred-secnikom strojne skupnosti na Gomilskem, smo pokramljali o prednostih strojne skupnosti.

Franc Rančigaj: »Naša strojna skupnost ima stroj za obiranje hmelja in dva rezalnika. V skupnost je sedaj vključenih 28 kmetov.

Do tega, da smo ustanovili to skupnost, nas je privedla gospodarska nuja. Obiralcev hmelja je čedalje manj, hmelja več in tako smo bili primorani kupiti obiralni stroj. 20 odstotkov denarja za stroj smo zbrali sami, ostalo je posojilo za dobo 8 let.«

Slovenci poznamo pregovor, da »v španoviji še pes crkne«. Verjetno tudi v strojnih skupnostih ne gre vse gladko. Zato vprašanje, ali pregovor drži?

Franc Rančigaj: »Prvi dve leti res ni šlo vse gladko. Velikih problemov sicer ni bilo, a vseeno je prihajalo do prepirov. Sedaj imamo točen raspored, kdaj je kdo na vrsti, ta pa temelji na površini in zmogljivosti sušilnice. Če se kdo razporeda

ne drži, mora pač počakati, da pride spet na vrsto. Od kar smo to uveljavili, težav ni več, tako da sedaj brez problemov obremo po 30 hektarov hmelja, za kar bi drugače rabili 450 obiralcev. To pa bi bilo dosti dražje, kot je obiranje s strojem. Tudi to nam potrjuje, da smo imeli prav, ko smo skupnost ustanovili, saj bi drugače ne mogli obrati hmelja.«

Dominik Kugler, ki je tudi v strojni skupnosti, pa je še pristavil:

»Skupnost je v redu, saj pri nas vemo, da le s skupnim delom lahko kaj dosežemo. Pri nas velja bolj pregovor: »v slogi je moč« in naš »pes« v španoviji gotovo ne bo crknil.

B. STAMEJCIC

Franc Rančigaj, Franc Bučar, Ivan Kovačič in Dominik Kugler pred poslopjem v katerem je njihov skupni stroj. Vsi so enotni, da je strojna skupnost velika pridobitev za kmetje. (Foto: B. Stamejčič)

Pomenek v sadovnjaku

PREVEČ NEGOTOVOSTI

pravi o praktični kmetijski politiki Martin Čerčnik

Martin Čerčnik je v prvi vrsti sadjar. Absolviral je kmetijsko šolo v Vrbi, toda sadjarstva se je izučil na Miroslanu. Ko sta z ženo v Brezovi pri Smartnem na tretinem posestvu razmišljala, kako in kaj, sta se odločila za sadije. Martin je pustil službo v Miroslanu, žena, ki je ekonomski tehnik, šola in sta ostala na posestvu. Martin je drevesca za pet hektarjev sadovnjaka vzgojil doma, tako da ni niti enega kupil. Celo mrežo za ograjo je vedel spletel doma. Stroški so bili rigolane površin in seveda potrebna mehanizacija. Seveda sta Čerčnikova neučakana.

Nov hlev se je pri gradnji zaustavil, ko je bila čez en potegnena struna, hiša je razpokana in ni računa, da bi jo popravljali. Martin je računal, da bo šlo hitreje, pa mu izkušnje zadnjih mesecev jemljejo pogum in upanje.

Za hlev, tako pravi, bo treba počakati. Nekaj se je zapletlo okoli kreditov. Štebo tako in tako potrebuje, že za sadije, z živino pa je preveč

negotovosti. Želel si je, da bi vzredil kakšnih deset bikov na leto, vendar tržne razmere niso nič kaj vzpodbudne, da bi se na takšno negotovo perspektivo preveč zadolžil in obremenil posestvo.

»Sadovnjak me je privezal nase. Takle sadovnjak zahteva svojega človeka vse leto. Ne samo pol dneva, ves dan terja tudi pozimi. Zato je skoraj nemogoče, da bi se zaposlil, čeprav bi mi to po svoje kar ustrezalo. Takle sadovnjak bi pravzaprav v normalnih razmerah moral preživljati družino, kakršna je naša.«

Letos bodo trije hektarji, če ne bo kaj posebnega, dali veliko sadija. Dva hektarja ima posajena s špirom in na tej plantaži še ne bo velike rodnosti.

»Zaenkrat prodam vse sadije na domu, kvalitetno je in tudi polne rodnosti doslej ni bilo. Kaj bo v prihodnje, ko bodo rodile jablane na vseh petih hektarjih? Vsega najbrž na domu ne bo mogoče prodati. Kar pa zadeva od-

kup, dvomim, da je bila hladnica grajena tudi za zasebne proizvajalce, doma pa jih ne moremo vskladiščiti... Kot sem dejal, še vse preveč negotovosti je za zasebnega kmeta, zato čistega blagovnega proizvajalca z eno

samo kulturo ne boste našli. Vedno je treba imeti dva in več želez v ognju. Midva z ženo imava k sreči tudi poklice, če bi že ne mogla vzdržati. Zaenkrat še vztrajava.«

J. KRAŠOVEC

Martin Čerčnik v svojem sadovnjaku

PRODAJA MESA: ORGANIZATORJI NA SKUŠN

Veliko se govori o zagati živinorejcev, ki ne morejo prodati dopitanih goved ali ne po enaki ceni kot lani, premalo pa je resnih predlogov, kako rešiti živinorejo pred krizo ali polomom. Sicer se slišijo zahteve, da je treba izvažati več mesa, ni pa stvarnih predlogov, kam in kako.

Gole zahteve, da je treba poskrbeti za izvoz mesa in živine, zvenijo zelo volilo, saj se ne ve, kdo bi bil dolžan to storiti in s kakšnimi sredstvi. Vprašljivo je predvsem, s kakšnimi sredstvi, kajti lanski dobiček pri izvozu mesa je pred meseci usahnil. Izvoznikom bi bilo treba kriti načrtno izgubo. Ko se je pri izvozu dobro zasukalo, pa ni nihče mislil na to. Govorili so o deset in dvajsetletnih neomejenih možnostih izvoza mesa. Živinorejcem so ponujali velike načrte.

Ne bi bilo pošteno, naprtiti vso krivdo za sedanje težave v živinoreji le nekaterim. Menda so se zmotili celo načrtovalci v državah evropske gospodarske skupnosti — EGS. Tudi v Zahodni Nemčiji živinorejci zdaj teže prodajo »pitano živino kot lani. In v drugih državah EGS. Sčijo pa jih z omejevanjem uvoza iz tretjih držav, med katerimi je tudi naša.

Naši izvozniki mesa in živine ter načrtovalci živinoreje so se torej tudi lahko zmotili. Ne bi se pa smeli tako motiti še naprej, ampak bi morali sedanje razmere ocenjevati bolj resno. Pri iskanju izhoda iz težav bi bilo treba upoštevati razmere na mednarodnem trgu in z njimi usklajevati naše ukrepe.

Po lanskim ocenah naj bi države EGS uvozile okoli 500.000 ton govejega mesa. Letos pa uvoz močno zavrta. Ne le od nas, tudi iz vzhodnoevropskih in drugih držav, od katerih so la-

ni veliko kupile. Iz Argentine so letošnji uvoz mesa zmanjšale za tretjino. Tako meso išče nove kupce v drugih državah. Kdo pa bo letos uvozil toliko več kot lani? V mnogih državah sami redijo več živine. Izvažati bodo torej le tisti, ki bodo ponujali po nižji ceni.

Ali je torej prav, da se tolažimo le z iskanjem novih kupcev in vztrajamo pri starih razvojnih programih? Vztrajanje je sicer le formalno, kaj živinorejci že računajo in delajo po svoje. Tako pa se ruši organizacija živinoreje. Stvarnost ubira drugo pot kot načrti. Od tu pa ni daleč do take posledice, kot smo jih že doživeli, leta 1968.

Drugič se lotujejo takih težav bo načrtno in organizirano. Italija močno omejuje uvoz mesa, da bi zaščitila svoje živinorejce. Nemci si zagotavljajo nekaj izvoza s posebnim dogovorom v EGS, da mora vsak uvoznik kupiti vsaj toliko mesa pri članici, kot ga uvozi iz tretjih držav. Hkrati omejujejo pitanje tako, da baje kolikor več telet. V Avstriji zvečujejo porabo govedine z nižjo ceno mesa, kar so namenili tudi precej državnega denarja. Pri nas pa še vedno ostajamo le pri ugotovitvah, da se poraba mesa zmanjšuje.

Prenasičenost trga z mesom se pojavlja v določenih obdobjih. Takrat cene živine padajo. Živinorejci morajo in kmalu se živina spet bo prodala. Kjer znajo take težave premostiti, ni večje ali nepopravljive škode za živinorejo. Kjer organizacija opove, je pa v hlevih najmanj živin prav takrat, ko bi se lahko dobro prodala. Zato je zelo pomembno, kaj bo storili v prihodnjih tednih in mesecih.

JOZE PETEL

NOVI tednik

TRGOVSKO PODJETJE
TEHNO-MERCATOR
CELJE

V soboto, 25. maja ob 10. uri otvoritve novih skladišč in poslovnih prostorov v Bukovžlaku pri Celju

TOZD Veleprodaja

agrotehnika

ODMIRANJE POGANJKOV NA VINSKI TRTI

Ugodne vremenske razmere (obilna vlaga, višje temperature) pospešujejo razvoj nekaterih rastlinskih glivičnih bolezni.

V zadnjem času opažamo, da v vinogradih, posajenih zlastno trto, na nekaterih sortah odmirajo mladi poganjki. Pogojen na spodnjem delu odgnije in se posuši.

Odmiranje poganjkov povzroča glivica Botrytis cinerea, ki po naše siva grozdna gniloba. Ta bolezen napada vinsko trto skoraj vse leto, toda posledice se v glavnem pojavijo šele v jeseni na grozdu (grozde močno gnije) odmiranje poganjkov v tem času pa je neobičajno.

Proti tej glivici škropimo preventivno, to je predno se bolezen pojavi. Ker se je bolezen pojavila že zelo rano, moramo vinsko trto takoj poskropiti z najučinkovitejšimi sredstvi. Da bi uničili poleg botrytisa še ostale glivične bolezni, moramo kemična sredstva kombinirati.

Torej škropiti bomo takole:

Enovit M v 0,07 % koncentraciji ali Benlate v 0,06 % koncentraciji (t. j. 70 oziroma 60 gr na 100 l vode). Ta sredstva uničujejo botrytis in oidi. Da bi zatrli tudi peronosporo dodajamo 0,2 % Antracol ali druga kombinacija:

Mycodifol v 0,2 % koncentraciji. To sredstvo uničuje peronosporo, rdeči listni ožig in botrytis. Da bi zatrli tudi oidi, moramo dodati še Cosan v 0,3 % koncentraciji ali Karathane EC v 0,08 % koncentraciji ali Karathane WP v 0,12 % koncentraciji.

Če bomo uporabljali za škropljenje nahrbtnno motorno škropilnico — molekulator Silbi ali podobno, moramo povečati koncentracijo vsakega sredstva vsaj za trikrat.

Vsa omenjena sredstva so na razpolago v Kmetijski apoteki Agrotehnika v Celju (nova stavba). Tu dobite tudi natančne navodila za uporabo omenjenih sredstev.

ing. Franc Salob

ŠENTJUR: OČISTIMO OKOLJE

«Lepo urejen dom in okolica je ogledalo urejenega človeka», tako piše med drugim na letaku, s katerim je pričelo Turistično društvo Šentjur široko akcijo za varstvo okolja. Nekaj več o tem nam je povedal predsednik komisije za varstvo okolja pri Turističnem društvu dr. Ivan MOSER: — V naši občini smo se odločili, da proglasimo mesec maj za mesec čistoče, predvsem zaradi vse večje industrializacije in gradnje novih objektov, tako družbenih kot zasebnih, ki vzporedno vodijo k nenehnemu in vedno večjemu onesnaževanju okolja. Zato si je turistično društvo zamislilo široko akcijo, ki jo bomo izvedli v sredo, 29. maja, v kateri naj bi sodelovali vsi občani. Ta dan temeljito očistimo domove, dvorišča, vrtove, poti, obrežja potokov in druga mesta ob katerih živimo. Določili bomo približno mesta za odlaganje odpadnih predmetov, od koder jih bomo odvažali s kamioni. Občane, ki se pozivu ne bodo odzvali bomo najprej opomnili, v kolikor pa tudi to ne bo zaleгло, bomo primorani predati v izvršilni postopek. Da je akcija zares potrebna, če že ne nujna,

priča podatek, da je v Šentjurju v premeru 1,5 kilometra kar 12 divjih odlagališč smeti. Ta smetišča so predvsem na vstopih v kraj, ter ob potokih, kar še bolj kvari videz kraja. Prav tako v Šentjurju nimamo javnega — centralnega odlagališča, ki bi bilo ob tako hitrem razvoju kraja vsekakor potrebno.

Seveda pa naša prizadevanja ne smejo ostati samo pri tem, temveč mora imeti akcija širši značaj. Zato je komisija sprejela program, da v dolgoročnem načrtu razvoja ne predvidi v šentjurski kotlini gradnjo »umazane« industrije, četrta bi bila od nje trenutna korist. Ekološke ugotovitve namreč kažejo, da je kotlina neventilirana, se pravi, da nima stalnih vetrov, kar bi le še povečalo onesnaženje pretežno kmetijskega področja.

Akcije se bodo udeležili tudi člani ribiške družine »VOGLAJNA«, ki bodo 25. maja pričeli s čiščenjem Voglajne in njene obrežja. Voglajna do Štor zaenkrat še velja za čisto reko, vendar pa je letna stopnja onesnaženja vode že 10 odstotkov, kar pomeni, da bi bila v nekaj letih mrtva.

D. Mackošek

USNJARSKI PRVAKI

Preteklo nedeljo je bilo v Kamniku letošnje republiško prvenstvo gasilskih društev usnjarske, čevljarke in gumarske industrije Slovenije. Na tem tekmovanju je prva deseterina industrijskega gasilskega društva Šoštanj osvojila prvo, druga deseterina pa četrto mesto. To je še posebej vredno poudariti zato, ker je to ponovitev lanskoletnega uspeha.

Komandir industrijskega gasilskega društva Šoštanj Slavko Dragar je povedal, da so zmagovito deseterino sestavljali tovariši: Evgen Jesih, Alojz Cestnik, Silvo Pirečnik, Alojz Vetrin, Darko Juršinič, Franc Medved, Janko Globačnik, Anton Berločnik, Franc Balant in vodja obeh zmagovitih desetin Slavko Dragar. Na vprašanje, kako jim je uspelo ponoviti lanskoletni uspeh, je povedal, da imajo redne tedenske vaje, pred začetkom republiškega tekmovanja pa so vadili zelo intenzivno celo dvakrat tedensko.

Gasilsko društvo tovarne usnja je bilo ustanovljeno leta 1917. Najprej so imeli en sam prostor, pred tremi leti pa so dobili še dodatni prostor za razne seje in sestanke, kakor tudi za strokovno

usposabljanje. Stene tega prostora krasijo številne diplome in priznanja, častitljivi prapor, mnoge fotografije in v vitrinah najrazličnejši pokali. Glede na to, da je tovarna doživela 13. 10. 1966 izredno hudo požar, so si sedaj z njeno pomočjo nabavili številno novo opremo, kakor tudi 30 metrski drsalni prt.

Ob zaključku je Slavko Dragar povedal, da šteje njihovo gasilsko društvo 43 aktivnih in 12 rezervnih članov, 10 mladincev in 11 pionirjev, upajo pa, da bodo v kratkem formirali tudi žensko deseterino. Predsednik društva je tovariš Janez Pelko, ki si skupaj s kolektivom tovarne izredno prizadeva, da bi bilo njihovo gasilsko društvo kar najbolje izurjeno in opremljeno z najsodobnejšimi tehničnimi pripomočki proti požarom.

V. Koje

VAŠ

PROBLEM

Sedlarjevo

UJEMITE SOTLO

Bilo je prijetno sobotno popoldne, ko se je v zahajajočem soncu kopal obširen travnik ob Sotli pri Sedlarjevem. Prijazen možakar je na povodcu držal pet krav, ki so se spokojno pasle na sočni zeleni preprogi. In človek bi rekel, da nihče v tej idilični sliki nima problema. Toda ko sem vprašal IVANA JURAJA, če ima kakšen problem, je dejal, da ne samo on, ampak cela vas Sedlarjevo.

»Poglejte«, pravi in pokaže z roko proti strugi utesnjene Sotle, »poglejte, tukaj teče ta voda. In poplavlja. Ko bi se dala regulirati, bi bilo takoj boljše. Ta problem nas pesti že več let. Se ko je bila pri nas na obisku Mica Slandrova, sem ji to povedal. Mi vaščani bi sami veliko prispevali za regulacijo Sotle. Nam poplavlja njive, nam odnese seme z zemlje, travniki so pod vodo, živina se slabo pase, ker zemlja smrdi. Zaradi slabšega pridelka smo sicer za do-

ločeno stopnjo oproščeni davka, pa poglejte če to ni dvojna škoda. Mi nimamo pridelka, kot bi bilo treba, država pa tudi davka ne v celoti. Tako se vse to ponavlja že leta in leta. Če bi ukrotili Sotlo, pa bi bilo bistveno drugače. Sam bi veliko prispeval, pa tudi drugi, saj smo zainteresirani, ker imamo vsa polja čisto ob Sotli.«

dm

Turistična ekspedicija na Reki

REČANI V PLANINE

va dni se je na Reki in še nekaterih krajih reškega primorja mudila turistična ekspedicija mozirske občine, v kateri so bili še turistični delavci Avtoturističnega podjetja Izletnik iz Celja, Turistične reze in pa vodilni člani občine, kot tudi nekaterih drugih družbeno-političnih organizacij. Med potniki na Reko je bilo tudi precej kmetov, ki se poleg kmetovanja ukvarja še s kmečkim turizmom, saj je ekspedicija prav temu namenu namenjena: na Reki v delovnih organizacijah zainteresirati njihove delavce, da bi letni dopust preživeli v čudovitih krajih Zgornje Savinjske doline.

Marsikdo se bo vprašal, zakaj je toliko ljudi iz mozirske občine potovalo za dva dni na Reko in v reško primorje. Najprej moramo povedati, da sodelovanje med Mozirjem in Reko traja že vrsto let in da ga še razvijajo. Poglavlja in da Rečani radi zahajajo na letni dopust v kraje Zgornje Savinjske doline. V mesecih, ko so v njihovi Reki pravi peki in ko se skozi mesto valovajo nepretrgane kolone avtomobilov in ostalih prevoznih sredstev, se radi umaknejo v mirno, predvsem mirnejšo in zdravjšo okolje, kjer se lahko odpočijejo svežega zraka. Prav na jim lahko nudi v najbližji meri turizem v mozirski občini. V prejšnjih letih so poskušali že tudi z enodnevni in dvodnevni izleti in to predvsem v času »berbe« jabol, da so si lahko jabolka tudi nakupili za ozimnico.

Pot do Reke je minila brez težav, razen če ne menimo, da nismo imeli najbolj srečne roke z avtobusom. Tudi v Reki je še vse mirno, kot je bilo: velik promet, ki se še vedno odvija v mestno jedro, prav tako pa je tudi prostor v pristanišču dobesedno zatrtan z avtomobili. Sicer so en krak že zgradili kot obvoznico, vendar je to ob vse naraščajočem prometu malo kaplja v morje. Rečani

pravijo, da bo boljše takrat, ko bodo razvozljali prometni vozovi v centru Reke, ki povzroča največ težav, zato pri tem najbolj hitijo z deli. Za to zdaj še samo za mizami, kjer pripravljajo načrte.

Pogovor s predstavniki delovnih organizacij je minil na veliko presenečenje ob popolnem uspehu turistične ekspedicije. V dvorani občinskega sindikalnega sveta se je zbralo več kot petdeset ljudi, ki skrbijo v delovnih organizacijah za rekreacijo in oddih. Pozorno so poslušali predstavnike turizma iz Mozirja in Celja, ki so jim razlagali pod kakšnimi pogoji lahko letujejo v Zgornji Savinjski dolini in kaj jim lahko nudi. Res je, da je izbor ponujenega za razvajenega turista majhen, vendar je takšen, ki privlači delovnega človeka, ki išče v letu dni vsaj nekaj dni miru in svežine v lepih predelih, kjer je prosto od avtomobilskega in tovarniškega trusa ter smrdljivega zraka. Dovolj je možnosti za prijetne enodnevne izlete v hribe, možno je kopanje, ribolov in lov, da o domači hrani sploh ne govorimo. Omeniti moramo tudi turistične in kulturne zanimivosti, ki jih v Zgornji Savinjski dolini ne manjka. Kar pa je najvažnejše: vse to je izredno poceni in si lahko takšen sedemdnevni dopust lahko privoščijo prav vsaki.

In kaj je zanimalo Rečane? Predvsem smo bili presenečeni, da so izredno dobro poznali posamezne kraje v mozirski občini, kar priča, da so tam že večkrat bili. Zanimalo jih je, če je že asfaltirana cesta do Logarske doline, kako je z možnostjo organiziranja enodnevnih izletov med dopustom in če lahko, če greš na enodnevni izlet iz svojega »bivališča«, potem za isti denar ješ v drugi turistični postojanki. Zavzeli so se tudi za obnovo jesenskih karavan ob »berbi jabol«, ki pa jih je treba dobro organizirati. Veliko vprašanj je bilo namenjenih tudi kmečkemu turizmu in kaj le-ta nudi. Če govorim po prvih vtisih njihovega navdušenja, potem bo letos v Ljubnem, Gornjem Gradu, Solčavi, Lučah, Logarski dolini, Mozirju, na Golteh in drugod več Rečanov, kot jih je bilo lani, ko so samo v Gornjem gradu zabeležili okoli 4000 nočitev. Posebno pripravljenost, da bi čimveč ljudi iz Reke preživelo dopust v miru in na svežem zraku v Zgornji Savinjski dolini sta pokazala Mladen Rožić, eden prvih aktivistov za »poseto Rečanova« v mozirski občini in tajnik Občinskega sindikalnega sveta Milorad Marčević.

Popoldne je bil sprejem pri predsedniku Občinske skupščine Niku Pavletiču, ki

je poudaril velik pomen medsebojnega sodelovanja, zlasti na področju, ki je interesanten za obe mesti — to je področje turizma. Povedal je, da ima Reka trenutno 185 tisoč prebivalcev, od tega jih je 73 tisoč zaposlenih in da se uvršča med prvih deset največjih trgovskih pristanišč na svetu. V mestu je 43 krajevnih skupnosti (mestnih zajednic), kot celota pa je Reka občina. Imajo

Na Jakijevi razstavi

jo pet sindikatov, namesto šest, ker nimajo sindikata za kmetijstvo. Reka je znana po tem, da zelo dobro sodeluje s slovenskimi mesti, kot Ljubljano, Mariborom, obalnimi mesti in zdaj Mozirjem.

Predsednik Izvršnega sveta občinske skupščine Mozirja Hubert Herček je ob zdravici povedal, da morajo to sodelovanje še bolj razvijati, zlasti na relaciji obeh sindikatov in pa seveda rekreacije in turizma. Glede tega je bil dosežen primeren korak naprej prav ob zadnjem obisku.

V dneh obiska so v galeiriji, ki je na glavnem »korzu« na Reki, odprli tudi razstavo slikarja Jakija, same otvoritve pa se je udeležilo več kot sto ljudi. Skratka, gre resnično za širše sodelovanje, ki je koristno tako za Reko, kot za Mozirje.

Ker pa morje v pristanišču ni najbolj čisto, smo se popeljali malo dalj, da bi zmehčili temperaturo, kakršna je zdaj pred pričetkom glavne sezone. Tako smo bili v čudovitih hotelskih objektih Uvala Scott pri Kraljevi in v razvpitem Haludovem na Krku. Kaj lahko rečemo?

Trenutno se po hotelih dolgočasno sprehajajo natakari in drugo osebje pa nekaj starejših gostov, mi pa smo bili bolj ogledovalci, saj si kaj drugega veliko tudi privoščiti nisi mogel. Temperatura cen raste in kako bo to v glavni sezoni lahko samo ugibamo. Da pa tudi v Haludovem ni vse najbolj »ena a«, povesta že drobna podatka, da nimajo v zalogi filmov, da si ne moreš sposoditi kopalk, ampak jih lahko samo kupiš in da ti cene penzionov (18 dolarjev) povedo kar v dolarjih. Zakaj bi govorili v dinarjih, če pa tako ni naših turistov. Imel sem občutek, da se bo kmalu zgodilo tako, da bomo takšne hotele lahko samo še gledali in to v predsezoni. Pa še »komota« nisi! Zdaj pa primerjajte to s penzionom v Zgornji Savinjski dolini, ki je 80 din (!), 60 hrana in 20 prenočišče. In kar je najvažnejše — dopust preživiš v miru, na svežem zraku med lepimi gozdovi in travniki ob vseh ostalih domačih specialitetah. Torej, Rečani v planine, mi pa? Hitimo proti morju, ki je vedno bolj slano, preslano.

TONE VRABL

MED BRIGADIRJI

V Sentvidu pri Planini je sedež brigadirjev na letošnji delovni akciji Kozjansko 74. Akcija je tokrat zvezna, saj se je udeležujejo mladi brigadirji iz Slovenije in bratskih republik, zlasti tistih občin, ki so pobratene z občinami iz celjskega območja in občin, ki sodelujejo v okviru iger bratstva in enotnosti.

To in ono o akciji smo povprašali komandanta celjske brigade Milana Koštrca in komandanta delovne akcije Zlatko Vogriča.

Milan Koštrc: »Na delovništvu ni bilo problemov. Pri skupnem delu Slovencev in naših prijateljev iz pobratenih občin se resnično krepi bratstvo in enotnost. Srečen sem, da sem komandant taki brigadi. Delo napreduje ta-

ko, kot smo planirali. Popravljamo lansko traso, le vreme nam naga-ja. Kadar ne delamo, imamo vseeno zelo pisano življenje. Razvito je kulturno in športno življe-nje, veliko je izletov, skratka, dolgčas nam ni. Kozjanci so nas lepo spre-jeli in z veseljem jim pomagamo. Mislim, da so podobne akcije velika pri-dobitev za mlade in celo družbo.»

Zlatko Vogrič: »Ne da se z besedami opisati, kaj smo doživljali ob nepri-čakanem Titovem obi-sku. Bili smo več kot srečni. Titov obisk je za vse brigadirje, ki so tre-nutno na akciji in tiste, ki bodo še prišli, ogrom-na moralna obveznost. Brigadirji, ki so na akciji, so večinoma prvič na takšni akciji, zato je bilo

prva nekaj težav, da smo se privadili skupin-skemu delu. Drugače po-sebnih težav ni. Brigadir-ji so dovolj zreli, zaveda-jo se svojih dolžnosti. Vse morebitne težave re-šujemo demokratično na brigadnih konferencah. Vsakdo ima možnost raz-vijati svojo ustvarjal-nost. Tudi žuljev ni pre-več, saj so brigadirji v glavnem iz delavskih vrst in navajeni dela. Le zara-di slabega vremena je bilo nekaj prehladov, saj so brigadirji v preveliki vnemi delali kljub moč-nemu dežju. To pa po-novno dokazuje visoko za-vest naše mladine.»

Branko Stamejčič

MLADI IZ PREBOLDA DOBILI PROSTOR

Na pobudo Adija Vidma-erja so v Preboldu pred do-brim letom ustanovili mladinski aktiv. Mladi Preboldčani so krepko zagrabili za delo, zavedajoč se, da je treba naj-prej rešiti finančne težave. Mladi so organizirali vrsto prireditvev z znanimi jugoslo-vanskimi pevci zabavne glasbe in zaslužili dovolj denarja, da danes ne vedo, kaj so finančne težave. In ko so že imeli denar, so lahko organizirali več prireditvev, ki ne prina-šajo dobička. Tako lahko re-čemo, da je v Preboldu prav po zaslugi mladih ponovno vzcvetelo kulturno življenje, ki je bilo pred časom ome-jevano le še na aktivnost pe-vecev in godbe na pihala pre-boldskih »Svobodec«.

Mladi Preboldčani pa niso bili zadovoljni le z delova-njem na kulturnem področju. Prijeli so za orodje in sode-lovali pri številnih delovnih akcijah na območju svoje krajevne skupnosti. Lani so na primer opravili preko 4000 prostovoljnih delovnih ur pri urejanju planinskega doma pod Reško planino.

Kljub prizadevnosti, ki so

MOZAIK

MLADINSKI ODSEK PLANINSKEGA DRUŠTVA LASKO pri-reja v nedeljo že tretje orientacijsko tekmovanje za »Pokal Smohorja«. Tekmovanje bo tokrat potekalo v 3. kategorijah — do 14., do 18. in od 18. leta naprej. Ekipa bodo morale poleg znanja v orientaciji pokazati tudi spretnost v nudenju prve pomoči. Istega dne bo na Smohorju že tradicionalno srečanje laške in žalske mladine.

XXX XXX XXX

OSREDNJA PROSLAVA DNEVA MLADOSTI v žalski občini bo 24. maja, ko bodo na svečani akademiji med drugim spre-jeli v vrste ZK okoli 20 mladih. Podelili bodo tudi več pri-znanj zaslužnim družbenopolitičnim delavcem in mladincem. Naslednjega dne bo v starem partizanskem kraju Mariji Reki velik miting. Pravijo, da se ga bo udeležilo vse kar leze in gre.

XXX XXX XXX

NA SENTVIDU PRI PLANINI, kjer imajo svoj center bri-gadirji iz delovne akcije Kozjansko 74, je izredno živahno. Prispeli so že brigadirji druge izmene iz Kranja in Novega mesta. Zamenjali so brigadirje iz Celja in Maribora. Tudi v drugi izmeni je veliko brigadirjev iz pobratenih mest Cu-prije, Trstenika, Doboja in drugih.

XXX XXX XXX

VCERAJ SO V ZALCU ODPRLI izredno zanimivo likovno razstavo del učencev osnovnih šol. Učenci razstavljajo manjše plastike in risbe. Razstava preseneča s svojo svežino in zani-mivimi likovnimi pristopi.

XXX XXX XXX

V ZALCU PRIREJAJO v počastitev Dneva mladosti kviz na temo »Delavske gibanje v Sloveniji od 1918 do 1941. Zaenkrat je prijavljenih že 8 mladinskih ekip. Datum pričetka kviza še ni znan.

TMC PRIPOROČA

Tudi ta teden smo na- naredili v Tehnomercator-jevih trgovinah majhno »inventuro« in izbrali ne- kaj plošč, ki vam jih da- nes predstavljamo v be- sedi in sliki.

here Goes Rhyming Simon

PAUL SIMON: There goes rhyming Simon

Gre za drugo samostoj- no veliko ploščo Paula Si- mona, ki se ga vsi še naj- boljše spominimo iz nedo- segljivega dua Simon & Garfunkel. Kaj lahko po- vemo o plošči. Glasba je značilna za Simona, stil je ameriški folk. Glasba je preprosta, a v svoji preprostosti izredno zani- miva. V glavnem so na njej nežne in romantične balade. Poudarek je na preprosti glasbeni spre- mlevi in zanimivem Polo- vem vokalu. Odlična plo- šča.

Suzi Quatro

DEVIL GATE DRIVE

DR. JOHN: Right place, wrong time:

To veliko ploščo še naj- bolj odlikuje hrupav in »zategel« glas pevca. Glas- ba je povprečen rock, ki se po ničemer posebej ne razlikuje od pesmi osta- lih tovrstnih glasbenih iz- vajalcev. Kljub temu je nekaj dobrih pesmi, med katerimi moramo posebej omeniti naslovno. Plošča bo všeč ljubiteljem pro- stega rocka.

Toliko iz Tehnomerca- torjevih trgovin s plošča- mi. Če vam naš izbor po okusu ne odgovarja, pa zavijte v trgovine Tehno- mercatorja tudi sami. Po- brskajte med ploščami in brez dvoma boste našli kaj primernega vašemu okusu.

LESTVICA

Spet ste pridno pisali in lestvice sploh ni bilo težko izbrati. Poglejmo, kakšno boste lahko po- slusali prihodnji teden v mladinski oddaji radia Celje.

1. Mouth & MacNeal: I see a star
2. Abba: Waterloo
3. Kornij grupa: Moja ge- neracija
4. Arsen Dedič: Moja ma- la iz Ljubljane
5. Grupa 777: Hej curo mala

Seveda smo tudi tokrat med dopisnicami, s kate- rim ste glasovali za pe- sem, ki vam je trenutno najbolj všeč, eno izreba- li. Erna Ferjanč iz Ra- tanske vasi 68. Rogaška Slatina, bo po pošti do- bila ploščo I see a star, za katero je glasovala.

Tudi prihodnjič naša nagrada ne bo izostala. Zato pisala v roke in pi- šite nam, katere pesem vam je najbolj všeč. Mor- da boste izrečani prav vi.

In če vam je katera od plošč z lestvice T tako všeč, da jo želite čakati na muhasti zreb, zavijte v najbližjo Tehnomercatorje- vo trgovino s ploščami in si jo kupite.

Deep Purple so eden naj- slavnjših angleških rock ansamblov. Zaradi težav in menjav v ansamblu o njih dolgo nismo nič sli- šali. No, sedaj že spet vneta delajo in posneli so nov LP, s katerega je vzeta tudi tale mala plo- šča. Deep Purple so kljub spremembah (2 nova čla- na) obdržali svoj stari stil hard rocka. Skladba Might just take your life je dobra, do izraza pride tako instrumentalizacija kot dober, izredno visok pevec glas.

DEEP PURPLE: Might just take your life:

CIGANKA — povest iz domačih hribov

»Kdo?«
»Vraga, kdo. Ali si zabiti! Kdo pa drugi kakor Mirko Vanda! Zmenjena sta in imenitno igrala svojo kome- dijo.«

»Kaj, ali ve črnuhlja za vso reč?«
»Nak, ne verjamem; nekaj pa ji je Mirko, jalo!«, že čezel; tudi ona preži na moj denar, prav kakor on.«

»Kaj pa Ravnjak? Ali kaj vejo ali sumijo?«
»Prav nič. Vražje dekle ti zna! Dala se je na videz vsiti, vse cerkve prelazi, se vlači po kolenih in obližuje rane podobe; tako ti vleče vse na nos. Skriva pa se z Mirkom. Prejšnji teden je bil tudi tu.«

Lisjak je kar z glavo vrtel. Čez nekaj časa je dejal:
»Meni še zmerom ni jasno, kaj pravzaprav hočeta.«
»Meni še tudi ni. Ko mačka z miško se misli ta z menoj igrati in me zastrašiti. Če se ne bom dal, me bo vrag šel črnat.«

»Prekleta reč bi to bila! Kaj bi človek napravil?«
»Črnuhlja mora z Raven, prej nimam miru... Lenč- moja hči, tudi že komaj čaka, da jo spravi odtod.«

»Tvoja hči? Menda ji vendar nisi kaj povedal?«

»Ne. Toda Lenčka bi naj Ravnjaka vzela. Ze vse leto vodi za njo; za šenitev pa nima korajže, dokler še stara Lenčica miglje. Lenčka pa pravi, da s ciganico noče ži- veti pod eno streho.«

»Zdaj se je Lisjak na glas zasmejal: »Hahaha.«

»Kaj se pa tako neumno smejiš?« je zabundal Osoj- nič.

»Nič, nič, nič. Smejati se moram, ko se babe ko mač- ke tepejo za dede.«

»Kaj? Pa menda ne misliš, da...«
»Ničesar ne mislim, dejal bi le, če si že takorekoč Ravnjakov tast, dopovej mi, da mora ciganica od hiše!«

»To si bom premislil. Ravnjak je samostoj kakor star vol in ne zaupa nikomur. Če vidi, da sem črnuhlji nas- proten, si bo to in ono mislil in je zanalašč ne bo na- gnal. Ne, tako ji ne bomo kos. Za hrbtnom morava čez njo, veš, Silvester; tu sem se tebe spomnil. Jasne glave si in zadnji dve leti si se gotovo še kaj naučil.«

»O, da, marsičesa!« se je ponašal Lisjak; »toda ta me pozna in bo previdna.«

»Odkod te pozna?«

»Pred devetimi leti si me poslal k ciganom v tabor; tedaj me je zbadala s svojimi črnimi očmi ko živ vrag.«

»Devet let je dolgo. V tistih letih si se ti spremenil, ona pa tudi. Ti nje ne boš spoznal, ona pa tebe ne.«

»Pojdi, pojdi!«

»Nič več ne najdeš na nji ciganskega, kakor da je zagorela in da ima črne lase in vražje oči.«

»Med tisoči bi spoznal njen obraz... Zdaj pa povej, kaj hočeš, da ti napravim na Ravnah!«

»To moraš sam izvoliti, kaj bi se dalo napraviti. Mor- da spleteš kaj malega lyubezni z njo in ko ti nasede, se zgubiš in jo pustiš na cedilu.«

»To mi je preveč nevarno. Smolil bi se, smolil, smo- lil in sam sebe osmolil.«

»Saj je več potov. Pravi Lisjak najde na Ravnah zme- rom kako reč, ki je kaj vredna, na primer kako uro ali kak lep prstan ali denar. Bistre oči imaš in tenke prste. Z lahkoto boš kaj takega zmaknil in skril črnuhlji v njeno skrinjo med njene reči.«

»Kaj potem?« je vpraša. Lisjak in oči so mu vzplam- tele.

»Potem? Neumno vprašuješ. Zacetlo se bo iskanje, osu- mili bodo ciganko — da jo bodo, zato je treba skrbeti —, šli bodo v njeno skrinjo brskati in tu bodo vse lepo zavito našli. To se bo po vsej Bistrici razglasil, in če tatinska sraka ne bo izginila ko kajra, bodo prišli orožniki in jo gnali. Tako se je odkrivava in niholi več si ne bo upala v naš kraj in nevarnost je minila.«

»Ne verjamem. Saj je še Mirko. Ta se bo maščeval in te ne bo spustil iz klešč.«

»Ko bi mogel, da. Toda brez črnuhlje ne more nič. Danes ti še marsičesa ne razumeš, jaz ti pa tudi ne mo- rem vsega na dolgo in široko razlagati. Ko boš malo delj časa tu in se boš nekoliko razgledal, boš vse razume- l. Treba je le eno. črnuhljo proči!«

Lisjak je malo pomislil, potem pa vprašal:
»Kaj mi boš dal, če se posreči?«

»Dobu boš, da bos zadovoljen.«

»Hočem pa danes — vedeti koliko bo.«

»Hm, hm — dvesto dinarjev — je že lep denar.«

»Da, lep že. ampak malo ga je. Če ne ponudiš več, ne bo nič.«

»Torej dvesto in petdeset.«

»Se tudi ne bo nič. Za slabo plačilo slabo opravilo.«

»Vrag, kolike pa zahtevaš?«

»Najmanj petsto dinarjev in da mi daš danes sto di- narjev na račun.«

»Naprej ne dam nič.«

»Potem tudi jaz ne objubim nič. Ne pare nimam in človek brez denarja nima korajže kakor bi moral.«

»Saj še ne vem če te Ravnjak vzame.«

»Če me ne ti prineseš teh sto dinarjev nazaj; potem se bova dalje menila.«

horoskop

oven
Vaše zamisli so dobre, težko pa jih boste uresničili. Obeta se vam nekaj denarja. V službi boste imeli težave.

bik
Nekomu se boste zamerili, a ne delajte si skrbi. Morali bi bolj zaupati izkušnjam starejšega prijatelja. Vesela novica.

dvojčka
Nepričakovan dogodek vas bo zelo osrečil, neki osebi pa ne bo po volji. Ob koncu tedna vas bo bolela glava.

rak
Pretirana trma vas ne bo pripeljala daleč — tega se premalo zavedate. V soboto bodite kar se da previdni.

lev
V službi vam bodo naložili toliko dela, da ga ne boste zmogli. Doma se bodo stvari zapletle. Poslušajte dober nasvet.

devica
Zapletli se boste v neko neprijetno zadevo, kar vas bo veljalo precej živcev. Obisk starega znanca bo prijeten.

tehnika
Stvar ki se je lotevate, se vam ne bo splačala. Spoznali boste, da lahko z manj truda dosežete dosti več.

škorpion
Nekomu nekaj dolgujete, pa na obveznost preveč pozabljate. V prihodnjih dneh vam bo šlo marsikaj pošteno narobe.

strelec
Doživeli boste skromno spremembo, ki vam bo veliko pomenila. Ne pretiravajte v svojih čustvih in bodite zmerni.

kozorog
Pred vami je nekaj razburljivih dni, ki bodo imeli odločilne posledice. Bodite trdni v svojih dejanjih.

vodnar
V prijetni družbi se boste lepo zabavali. Zaradi nečesa vas bo pekla vest, ampak si tega ne boste gnali k srcu.

ribi
Storili boste nepremišljen korak, a k sreči brez posledic. V družinskem krogu bo nekaj nestrpnosti, ki jih zgladite.

zaupno

MLADOSTNE TEŽAVE

Sem dajakinja srednje šole, zelo dobra učenka in vsem sošolkam za vzor. Muči pa me to, da imajo one že vse fante in hodijo z njimi na izlete, jaz pa sem doma, ker ga nimam. Čeprav me vabijo s seboj, jaz dobro vem, da bi bila tam odveč, zato ostam doma. Sicer pa bi me tudi starši ne pustili, ker so mi povedali, da ob začetku šolanja, da dokler hodim v šolo, ne smem imeti fanta, ker bi me ljubezni motili pri učenju. Jaz pa dobro vem, da bi se lahko prav tako učila, čeprav bi imela fanta. Kmalu bom polnoletna, pa še nisem imela fanta.

Svoje starše zelo ljubim in spoštujem in ne bi proti njihovi volji nič naredila. Tako sem raje pustila fanta, ki sem ga imela rada in bi bil lahko moj prvi fant. Ker mu nisem upala priznati, da se staršev bojim, sem se mu zlagala, zakaj nočem postati njegovo dekle.

Ko pa ga zdaj vidim z drugo, mi poka srce.

Draga Nataša, če ti po pravici povem, me je strah, da se ne bom mogla poročiti. Jaz se še ne bi rada poročila, vendar mislim, da bi lahko imela fanta že prej. Mislim s študijem nadaljevati, istočasno pa me skrbi, ali bom našla pravega fanta.

DRAGA AGATA

AGATA

Mislim, da s strahom okoli pomankanja partnerja, ki ti naj bi bil le prijatelj, pretiravaš. V šoli si še in tam se veliko več pove, kot se zgodi v resnici. Pretiravajo tudi tvoje sošolke, ker pa tebe mučijo mladostni problemi, si zaradi njih toliko bolj občutljiva.

Tvoj strah, da se ne bi mogla poročiti, je v celoti neupravičen. Pravzaprav niti ne veš dobro, kaj hočeš. Rada bi študirala, rada bi imela fanta, rada bi ustregla staršem. Če si dovolj močna in pripravljena tudi na odpoved, lahko ustrežeš vsem tvojim ambicijam.

NATASA

MLADOSTNO
IN PRIKUPNO

Konec šolskega leta bo prav kmalu tu, potem pa valeta, ples in slovo. Takrat pa, saj to vemo, bi želele biti kar se da lepe in prikupne. Z vašo mladostjo in svežino to ne bo težko doseči. Seveda, če je ne boste skušale prikriti pod strogim krojem in težkimi barvami, ki vašim letom gotovo ne pristajajo. Sicer pa bo za to še vedno dovolj časa pozneje. Raje izberite vsele, mladostne linije, pestre, živahne barve in drobne cvetlične vzorčke. Zelo prikupne boste v ljubkih in lahkih oblekah, ki jih ima moda letos tako rada. Obleka naj bo nekoliko daljša, v krilu plisirana, zvončasta ali nabrana. Život naj bo ozek, izrezi in ovratniki pa so lahko zelo raznovrstni.

Pri vaših rosnih letih lahko pustite doma tudi vsak nakit, make-up pa naj bo kar se da neopazen. In ne pozabite: čimbolj mladostno in preprosto.

STASA GORENSEK

NAPAČNA
TELEFONSKA ZVEZA

Filipa je prebudilo zvonjenje telefona. Počasi je vstal in kar bos stopil do aparata, ki je kar naprej neusmiljeno zvonil. Dvignil je slušalko. Neznani glas je nekaj vprašal. Na to vprašanje je Filip odgovoril le s tem, da je bila »napačna zveza«.

»Da, napačna zveza«, ga je prešinilo. »Prazna soba, vonj po opranem perilu in povsod razmetana moja obleka. Napačna zveza. Ali je bilo to z Natašo napačna zveza? Zakaj je odšla?«

Spet je začel razmišljati. Kot že tolikokrat, je razmišljal o njej, o sebi, o njiju. Znova jo je pogrešal. Sele zdaj je vedel, kako zelo jo je imel rad. Znova je legel. A spati ni mogel več. Zaprl je oči in njen lik je bil pred njim. Nataša, svetlolasa, kot nebo modrih oči, nasmejana. Prekrižanih nog je sedela na postelji, se smejala in govorila: »Zakaj bi se poročila? Zato, ker se vsi poročajo, ker je takšna navada, ali zato, ker midva to hočeva? Zdi se mi, da bi rada skupaj živela, mar ne, mili? Saj vendar lahko narediva to drugače, tako samo za naju!«

»Kako to misliš?« je vprašal on.

»Čisto preprosto. Poveva si, kaj bi drug od drugega želela in si obljubiva, da se bova tega držala. Dava si besedo. Tako kot pred matičarjem. Samo, da bi bilo to za naju dva, zaradi naju. Razumeš? To se drugih ne tiče. Brez blišča slavja in sorodnikov. Ali ne bi bilo lepše, čudovito?«

Objela ga je in mu nežno razmršila lase, tako kot je znala samo ona. To je imel rad.

Odprl je oči. Tema mu je dobro dela. Bolje je bilo, kot čez dan. Takrat je bilo teže. Se nikoli ni bil tako sam. To samoto je čutil še celo na koži. Spet je zaprl oči.

Bila je tu, kot takrat. »Ljubim te. Živela bom svoje življenje ob tvojem. Obljubljam, da bom razumna in predvsem tvoja!«

Potem se je spomnil svojih besed.

»Tudi jaz!« Samo to je lahko rekel. A čutil je mnogo več, mnogo več. Naenkrat ni bilo besed, pravih besed, takšnih, ki bi povedale vse tisto, kar je čutil.

Potem sta delala in živela skupaj. Na nikogar se nista ozirala. Bila sta zadovoljna sama s sabo. Lepo je bilo. A naenkrat je prišlo tisto. Nataša je morala v drug kraj. Tega se ni želel spominjati. A same misli, ki so bile spreminjajoče kot glasba, so ga privedle do tod.

»Filip, težko se poslavljam. Pa saj bo samo kratek čas, za časek, mar ne? Vrnila se bom. Samo tvoja sem — dajem besedo — vrnila se bom!«

»Čakaj te bom, tudi jaz dajem besedo!« je izdaval Filip.

Spet je odprl oči. V temi je iskal uro. Kmalu bo treba na delo. Se to mu je postajalo zoprno.

»Malo, malo še lahko zaprem oči!« si je rekel.

Zdaj ni bilo več njenega lika. Bile so samo misli, ki so vrtale, odkar je odšla in se ni oglasila niti z enim samim pismom. Zakaj je storila to? Kako, da ni mogla povedati naravnost, da ga ne ljubi več. In obljubila je, da se bo vrnila, dala je besedo, kako je to mogla? Ona. Vedno je trdila, da se beseda ne daje kar tako. Saj je ni mogla dati kar tako, ne da bi kaj čutila. Morda pa je le to, da danes tega ne čuti več in je beseda — beseda nepomembna. Toda kaj je potem pomembno?

Odprl je oči. Prižgal je luč in počasi vstal. Medtem ko se je oblačil, je prižgal magnetofon. Glasba je napolnila prostor. Chopinov koncert za klavir v A-molu. Rad je imel to glasbo. Potem, ko se je uredil, je počasi odšel v službo. Po ulici je hodil, oziraje se na vse strani, kot da bo zdaj zdaj pritekla nasmejana k njemu. Naenkrat se je svojega obnašanja zavedel. Povesil je pogled in rekel predse: »Napačna zveza!«

A bilo je jutro in za jutrom je vedno nov dan. Morda pa bo ta dan prinesel njo, morda pa le ne čaka zaman.

Filipov korak je bil takoj prožnejši in hitrejši. Se vedno je upal, da to le ni bila »napačna zveza«.

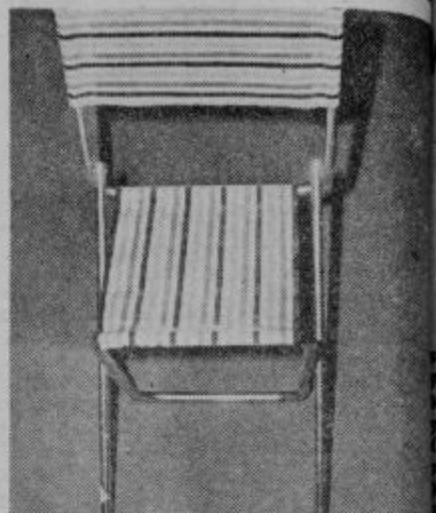
DORA ROVERE

SPREHOD PO
TRŽNICI

Na celjski tržnici tokrat nič novega. Cene se v zadnjih nekaj dneh niso spremenile. Pocenila se je samo solata, domača in srbska, ki je po 8 do 10 din. Naj omenimo še nekaj ostalih cen. Spinača je po 15 din, zeljne glave po 5, star krompir 2,50 do 3 din, novi krompir pa po 10 din. Tudi novi grah dobite po 10 do 12 din in mlado čebulo v šopkih po 1,50 din. Za kg pa boste plačali 8 din. Staro čebulo dobite po 6 din, fižol po 12, jabolka po 4 do 5 in jajčka po dinar. Dovolj je tudi rdeče radkvice po 1,50 din. Češenj ta teden na tržnici ni, prav tako tudi jagod.

V soboto boste spet lahko kupili piške po 19 din za kg in enodnevnne piščance po 4,50 din za posameznega. Ne pozabite na ribarnico, ki vam nudi vedno dovolj svežih rib.

priporočamo

Na športnem oddelku veleblagovnice imajo te dni veliko izbiro različnih stojal za kampiranje, ki je v poletnem času tudi priljubljeno. Cena tega na sliki je 59 din.

Za mlade navdušene bralce knjig priporočamo novejšo zbirko Jamesa Coopera. Zbirka je sestavljena iz petih knjig, katere naslovi povedo, da bo branje zanimivo in prijetno, izdali pa so jo pri Mladinski knjigi. Cena je 240 din.

Ce želite kupiti primeren frotir za letna oblačila, potem se oglasite v veleblagovnici T, kjer lahko izberete frotir čistega bombaža ali iz mešanice bombaža in sintetičke. Na voljo je tudi pestri izbira barv. Cene od 26,96 do 32,63 din.

CADBURY čokoladni napitek je okusen priprav pa je preprosta in hitra: samo pomešamo ga z mlekom. V samopostrežni trgovini Center ga prodajajo v 230-gramskih pločevinkah. Cena je 12,85 din.

TUS je sredstvo za uničevanje mrčes, ki ga proizvaja Labud Zagreb, prodajajo pa ga v veleblagovnici T. Cena je 15,36 din.

V NEDELJO SI NA KOLO ZA ZDRAVO TELO!

NOVI
tednik

slovenija avto

NOVA TRIM AKCIJA
"VSI NA KOLO ZA ZDRAVO TELO"
V POČASTITEV DNEVA MLADOSTI
NEDELJA 26. MAJA 1974

ROKOMET

NOVE POŠKODBE

Celjski rokometišči imajo letos smolo. Ponovno beležimo pri igralcih nove poškodbe. V pokalnem srečanju proti Sevnici (21:20) si je poškodoval levo roko Miha Bojović in dva dni pozneje ga vidimo igrati z največjo muko in to v glavnem samo z eno samo roko! Če k temu dodamo, da je Vlado Bojović izven stroja in ima desno roko v povojih, je celjska ekipa z zmago nad Sevnico v prvenstvenem srečanju 26:29 (13:6) dosegla lep uspeh.

Celjani so zmagali. Zmagali brez večjih težav. Srečanje samo je pokazalo, da je Zarko Presinger še vedno odličen vratar in je tokrat bil v prvem polčasu največja ovira gostom. Mimo tega pa je Tone Goršič v drugem polčasu dal priložnost še mlajšim igralcem. Sedovnik, Guček in Vojkovič so opravičili zaupanje. Posebno Guček je igral izredno dobro in pokazal, da je odličen material. Sedovnik je prodorni igralec in je izkušnje ločilo ta dva igralca od ostalih.

Toda, ker se igra v četrti finalni pokalni tekmi v Trzinu, bodo morali mladi pokazati vse, da osvojijo četrti zaporedni pokal mladosti. Do sedaj so od sedmih tekmovalcev Celjani igrali, vključno s srečanjem danes, šest.

Proti Sevnici v prvenstvenem srečanju so zadetke dosegli Levstik in Pučko 7, Mrovič 2, Čevnik 2, Guček 2, Koren 2, M. Bojović 1 in Sedovnik 1.

V soboto igrajo celjski rokometišči proti Sošanju v gosteh. J. KUZMA

NOGOMET

IZ ENAJSTMETROVKE

Z največjo težavo so igralci Kladivarja opravili v SNL z Ljubljano. Šele v 86. minuti je Dobrajc dosegel zmagoviti zadetek iz najstrožje kazni — 11-metrovke! Kladivar je ves I. polčas igral le na polovici igrišča gostov, zadetka pa ni bilo. V II. polčasu so gostje bili enakovredni Celjanom. Sivka je iz 40 metrov zadel vratnico, pa tudi gostje so po strehu Bunca enkrat zadeli vratnico Kladivarja. Tekma ni navdušila 400 gledalcev, saj je prikazan nogomet bil na povprečni ravni. Gostje so si zaradi nešportnega vedenja prislužili kar 4 rumene kartone.

Igralci Šmartnega ob Paki so nesrečno izgubili obe točki v Mariboru proti Kovinarju, ko so vodili že z 2:0 in kasneje v 16 minutah prejeli 3 gole in s tem doživeli poraz 2:3. Olimp je doma podlegel Rudarju z 1:0! K. Jug

POKAL STEKLARJU

Med tednom so se v finalu podzveznega tekmovanja za pokal pomerili nogometišči Kladivarja in Steklarja. Ceravno so bili na papirju veliki favoriti celjski nogometišči, so igralci Steklarja z borbeno igro popolnoma zasluženo zmagali 2:1. S tem so osvojili naslov pokalnega prvaka v celjski nogometni regiji. Čestitamo!

MNOŽIČNOST IN KVALITETA

V okviru SSD je v mesecu maju razgibana tekmovalna aktivnost, športna tekmovanja in prvenstva se vrstijo kot na tekočem traku. Na tisoče je nastopajočih. Ob tolikšni množičnosti je čutili spontanost mladih do športa. Na občinskih in področnih prvenstvih pa je zanimivo tudi viden napredek v kvaliteti. Pojavljajo se novi talenti, nova imena, ki bodo ob večji skrbi specializiranih športnih organizacij do šolskih tekmovanj osvojili naše društvene organizacije v tekmovalnem športu. Zal je čutili, da se športna društva vse premalo zanimajo za množično športno mladinsko in pionirsko gibanje. Takšno zapiranje vase pač ne bo moglo prispejati k napredku športa v širši celjski regiji. Treba bo spreminjati te odnose in vstopiti v klubske in društvene tokove več poslušati za rast in razvoj pionirskega in mladinskega športa.

Tako je npr. v rokometu na zadnjih občinskih in področnih prvenstvih nastopilo blizu 2.000 mladih tekmovalcev. Pri pionirjih se je v sam vrh postavila ekipa II. osnovne šole iz Celja, pri pionirskih pa osn. š. Gustav Silih iz Velenja, ki bosta zastopali celjsko regijo na republiškem prvenstvu. V nogometu je nastopila nad 60 SSD s preko 700 mladimi nogometišči. Za naslov prvaka se bosta borila Hudinja in Trbovlje. V atletiki so v teh dneh v teku občinska prvenstva, na katerih bo nastopilo nad 2.500 mladih atletov in atletinj. Omenimo le nekatere občinske prvake v celjski regiji. V Celju je pri pionirjih zmagala Hudinja, pri pionirskih pa II. osnovna šola, na prvenstvu šentjurske občine, ki je bilo na celjskem tartanu, so bili najboljši šentjurski pri učenci in učenkah, v šmarnski občini pri obeh zastopniki iz Šmarja pri Jelšah, v žalski občini je pripadla dvojna zmaga Zalcianom, pri Velenju osn. š. Gustav Silih in osn. š. Antona Aškerc, drugje pa bodo tekmovala organizirana še te dni.

Izredna podvig so napravili mladi košarkarji (ice) na polfinalnih turnirjih v okviru pionirskega košarkarskega festivala Slovenije. Med šest najboljših ekip v naši republiki so se z zmago na PF uvrstili pionirji I. celjske čete, pionirke osn. š. Biba Röck iz Soštanja in pionirke iz II. osn. š. Slovenske Konjice. Takšnega zastopstva na zaključnem republiškem prvenstvu v košarki še ni bilo vsa povojna leta.

Izbrane ekipe bodo 24. in 25. maja nastopile na republiškem šolskem prvenstvu v Ljubljani. Upajmo, da tudi tam ne bodo naši zastopniki ostali praznih rok. K. JUG

IZ DELA ŠSD

Ob otvoritvi novih asfaltnih športnih igrišč v Lesičnem so nastopili mladi športniki in športnice SSD in TVD Partizan iz Kozjanskega. Bili smo priča leplim igram, ki dokazujejo napredek mladih tudi v tem predelu naše republike in športni in rokometu. Srečanja so bila tovariška, prijateljska in so služila nadaljnjemu zblizanju mladih na Kozjanskem.

Telušni rezultati:
ROKOMET — pionirji: Podčetrtek : Kozje 14:12, Lesično : Bistrica ob Sotli 7:9, Lesično : Kozje 4:5 in Podčetrtek : Bistrica 12:10 (šele v podaljšku). Vrstni red: 1. Podčetrtek, 2. Bistrica ob Sotli, 3. Kozje, 4. Lesično.
Pionirke — Kozje : Podčetrtek 6:2, Lesično : Bistrica 4:3, Podčetrtek : Bistrica 4:0 in Kozje : Lesično 3:2. Vrstni red: 1. Kozje, 2. Lesično, 3. Podčetrtek in 4. Bistrica ob Sotli.
KOŠARKA — mladinci TVD Partizan: Podčetrtek : Lesično 84:28, Planina : Lesično 37:34 in Podčetrtek : Planina 37:34. Vrstni red: 1. Podčetrtek, 2. Planina nad Sevnico in 3. Lesično. Kozjani so v prijateljski tekmi premagali Planino s 44:36.

Vsi udeleženci turnirja so prejeli spominska darila, najboljšje ekipe pa še diplome. K. JUG

NOVI OBČINSKI PRVAKI IN PRVAKINJE

V množico tekmovalj v mesecu mladosti vsekakor stopajo v ospredje množična športna občinska prvenstva. V Velenju smo prisostvovali odlični organizaciji občinskega atletskega prvenstva, kjer so s proglasitvijo zmagovalcev (kot na olimpijskih igrah!) prejeli najboljši kolajne, šentjurska občina (tekmovalje je bilo na celjskem tartanu) je podeljevala najboljšim ekipam in posameznikom lične diplome, na nadvse množičnem občinskem prvenstvu Celja s kopico kvalitetnih rezultatov pa so najboljši zvedeli za svoje rezultate le preko zvočnika! Bili prvaki občine je vsekakor v individualnih športih izjemna storitev, zlasti za mladi rod. Takšne storitve je treba svesto razglasiti, najboljšim pa podeliti v skladu z amaterskim pojmovanjem športa vsaj diplome in kolajne. To so vsekakor majhne pozornosti, imajo pa v srcih mladih veliko težo! In navsezadnje gre tu le za majhne izdatke, ki jih zmorejo vse TTKS v regiji. Verjetno je iskati vzroke za različna pojmovanja o vrednosti občinskih prvenstev in ceremonialov le v organizacijskih slabostih. Ali je prav, da je med njimi tudi celjska občina s tolikšnim potencialom športnih delavcev in pedagogov za telesno kulturo? K. JUG

NA OS "BIBA RÖCK" RAZGIBANO

SSD Biba Röck v Sošanju ima 10 delovnih sekcij, v katerih je aktivnih nad 500 pionirjev in pionirk, prav vsi na tej šoli. V zadnjem šolskem letu je bilo v okviru SSD opravljenih kar 629 vadbenih ur. Najbolj so razgibani v košarki, saj je na šoli kar 100 aktivnih igralcev. Pionirke sodelujejo med najboljšje v republiki, saj se bodo na dan mladosti spoprijele v košarkarskem festivalu Slovenije v finalu s šestimi najboljšimi za naslov republiških prvakinj. Tu so se vneti rokometišči, nadvse razgibani so taborniki, šahisti, smučarji, atleti in telovadci. SSD je organiziralo tudi lastno telovadno-sportno akademijo. S pohodi in izleti obujajo pri mladih tradicije NOB, sodelujejo na vseh tekmovaljih, skrbijo za estetski izgled športnih objektov, vzgojo organizacijskega in strokovnega kadra, opravljajo pa še vrsto drugih nalog, ki spadajo v delokrog organiziranega društvenega dela. Lepo število mladih je med aktivnimi funkcionarji, kjer z največjo mero poslušala in ljubeznivo opravljajo uspešno različne naloge.

Po vsem sodeč lahko pričakujemo, da se bo SSD na tej šoli zelo uvrstilo v tekmovalju SSD v naši republiki. K. JUG

SSD RSC VELENJE — PODROČNI PRVAK

Naslov področnega nogometnega prvaka so osvojili mladinci RSC Velenje. V Velenju so premagali prvaka Celje SSD TEHNIK s 4:2, nato pa sredi Trbovelj prvaka Zasavja SSD iz vajejske šole ST s 1:0. Tako bo ekipa RSC iz Velenja nastopila na republiškem srednješolskem prvenstvu v Ljubljani.

Pionirji SSD Hudinja pa so se uvrstili v področni finale, ko so premagali občinske prvake iz laške občine Radeče, nato prvaka šmarnske občine Rogaske Slatine, izločili pa so tudi pionirje Šmartnega ob Paki. Za naslov prvaka se bodo spoprijeli s prvacom Zasavja — s trboveljskimi pionirji. K. JUG

CELJSKA NOGOMETNA PODZVEZA

V nadaljevanju tekmovalja v I. skupini CNP so bili dosegjeni naslednji rezultati: Straža — Vojnik 3:0 b. b., Kovinar — Ponikva 4:1, Opekar — Celulozar 3:0, Papirničar — Osankarica 3:3, Ljubno — Boč 3:0 in Senovo — Soštanj 1:1.

LESTVICA

Opekar	18	12	3	3	47:15	27
Soštanj	18	9	7	2	40:20	25
Osankarica	18	11	3	4	46:28	25
Straža	18	10	3	5	60:33	23
Ljubno	18	11	1	6	53:29	23
Kovinar	18	10	3	5	37:30	23
Senovo	18	9	3	5	29:28	22
Boč	18	5	3	9	35:46	13
Celulozar	18	5	1	12	35:60	11
Papirničar	18	4	0	14	24:50	8
Vojnik	18	3	3	12	25:64	9
Ponikva	18	2	2	13	28:62	6

Rezultati II. skupine 12. kolo: Straža B : Gotovlje 1:4, Laško — Vransko 4:0, Polzela — Zalec 0:1, Oplotnica — Senovo B 3:0 b. b.

LESTVICA

Pivozar	11	6	4	1	35:18	16
Zalec	11	7	1	3	32:14	15
Polzela	11	5	2	4	33:20	12
Vransko	11	5	1	5	29:27	11
Oplotnica	9	3	0	6	19:37	6
Gotovlje	11	3	2	5	15:27	8
Izven konkurence						
Senovo B	12	4	0	8	20:43	10
Straža B	12	4	1	7	32:46	9

T. Tavčar

AVTOMOBILIZEM

ODLIČNO NA MADŽARSKEM

Člani AMD »Slavko Slanec« so ponovno gostovali na mednarodnem rallyju na Madžarskem v mestu Kermencu. Med petdesetimi posadkami (Celjani so jih imeli osem) so osvojili prvo mesto in prehodni pokal. Vrstni red v posameznih kategorijah: do 1000 ccm — 1. Miro Gražl, do 1150 ccm — 1. VLADO PLANINSEK, 3. EDO FISTER, nad 1200 ccm — 1. SIMO SIROVNIK in nad 1500 ccm — 7. Avgust MA-TAUS, vsi iz Celja.

ŠPORT IZ SAVINJSKE DOLINE

Igralke badmintona iz Braslovč so v polfinalnem srečanju za pokal Slovenije premagale Olimpijo II s 4:3. V finalu se bodo pomerile z Olimpijo I., ki je do sedaj zmagala v vseh finalih.

V nadaljevanju tekmovalja v II. republiški odbojarski ligi so igralci Braslovč doma izgubili s Tehnostrojem iz Ljutome- ra z 2:3. Na lestvici so z 14 točkami na 4. mestu.

Na strelšči v Braslovčah so se za pripravo na nočno streljanje, kj bo v Ljubljani, pomerili strelci iz Sempetra, Vranskega, Polzele, Lihov in Prebilda z vojaško puško. Vrstni red: 1. Sempeter 109, 2. Polzela 103, 3. Prebold 90 krogov itd.

KEGLANJE: ZMAGA CELJSKIH INVALIDOV

Dva dni je bilo 4-stezno kegljišče Ingrad prirozišče 24. republiškega kegljaškega prvenstva invalidov. Častni gost, 76-letni 100 % invalid Martin Kostanjevec iz Ptuj, je otvoril tekmovalno in z uvodnimi lučmi. Predsednik društva invalidov Celje tov. Pregelj je še vselej čvrstemu Kostanjevcu ki je še danes aktiven športnik in je sodeloval na vseh povojnih invalidskih kegljaških prvenstvih, izročil šopek nageljev. Celjani so tudi na tem tekmovalju dokazali svojo kvaliteto, razen, saj so osvojili ekipno zmago. Celjani so podrli 1.814 kegljev (Srdelj 463, Gobec 489, Kučič 464 in Jurš 396). Med posamezniki je v kategoriji A zmagal Baidas (N. G.), Celjan Perovšek pa je bil tretji. V kategoriji B je zmagal Flajmšič (Sl. G.), v C Vidmar (Lj.), Celjan Srdelj pa je bil drugi, v D pa je bil prvak Lipovšek iz Trbovelj. Kunst iz Zalc tretji in Gobec iz Celja četrti.

Na tekmovalju je nastopilo nad 70 športnikov invalidov iz 28 klubov Slovenije, med njimi tudi delovni in vojni invalidi z najvišjo stopnjo invalidnosti. Tolikšne borbenosti in požrivanja kot smo jo videli v teh dveh dneh na stezah Ingradovega kegljišča je redko opaziti med športniki. Najboljši so bili nagradi s kolajnami, plaketami in diplomami. Z uspehi predstavnikov iz Celja smo lahko več kot zadovoljni, saj so si priborili naslov ekipnega prvaka Slovenije in prehodno umetniško plaketo, ki jim jo je izročil Stane Lavrič, predsednik republiške zveze za šport in rekreacijo invalidov. Organizacija tekmovalja v rokah SD INVALID iz Celja in v tehnični izvedbi Kegljške podzveze Celje je bila odlična.

Prisrčni in tovariški stiki med športniki invalidi so prišli tudi na tem tekmovalju do polnega izraza. K. JUG

T. VRABL

SLOVENSKE ŽELEZARNE
»ŽIČNA« — CELJE
 IPAVCEVA 20

razpisuje

JAVNO LICITACIJO

za prodajo naslednjih osnovnih sredstev:

1. Stroj za navijanje pohištenih vzmeti	2.500 din
2. Stroj za stiskanje vzmeti	1.000 din
3. Zaščitni most	1.000 din
4. Računski stroji	do 100 din
5. Stroj za oblikovanje valj vzmeti	470.472 din
6. Elektromotorji raznih moči	od 100 do 500 din

Licitacija bo dne 29. 5. 1974 ob 11. uri v jedilnici podjetja. Vsi zainteresirani kupci osnovnih sredstev si lahko ogledajo osnovna sredstva v obratu Sp. Hudinja — Cesta v Trnovlje, dne 27. 5. 1974 v času od 10. ure do 14. ure.

Pravico do sodelovanja imajo vsi udeleženci, ki pred licitacijo položijo polog 10 odst. od izklicne cene.

Slovenske železarnes
 »ŽIČNA« CELJE

PROIZVODNO GRADBENO PODJETJE

GRADNJA
ŽALEC

razpisuje

za šolsko leto 1974/75 naslednje štipendije:

- na gradbeni fakulteti 1
- na pravni fakulteti 1
- na tehnični gradbeni šoli 2
- na tehnični ekonomski šoli 2

POGOJI:

Kandidati morajo k prošnji dostaviti tudi potrdilo o gmotnem stanju družine in potrdilo o vpisu v šolo. Prošnje pošljite na naslov v roku 15 dni od dneva razpisa.

PROIZVODNO GRADBENO PODJETJE

GRADNJA
ŽELEČ

objavlja prosto delovno mesto

REFERENTA
za varnost pri delu

POGOJI:

Kandidat mora imeti končano višjo šolo iz področja varstva pri delu ali srednjo tehnično šolo in strokovni izpit iz varstva pri delu. Prošnje z zahtevano dokumentacijo pošljite na naslov v roku 15 dni od objave.

Stanovanja ni na razpolago, osebni dohodek po vpisu v službo o OD, nastop službe je možen takoj ali po dogovoru.

Srednja zdravstvena šola
v Celju

bo v šolskem letu 1974/75
 vpisala
 v prvi letnik 72 dijakov

Pogoji za vpis:

1. Uspešno končana osemletka
 2. Dobro zdravstveno stanje
 3. Uspešno opravljen osebnostni test, ki bo pokazal nagnjenost do poklica.
- Ob vpisu kandidati potrebujejo:
1. Spridevalo o končani osemletki
 2. Izpisek iz rojstne matične knjige
 3. Zdravniško spridevalo.

Vpis bo 20. in 21. junija v prostorih Srednje zdravstvene šole v Celju, Ipavčeva 10.

KOMUNALNO PODJETJE

»CESTE-KANALIZACIJA«
CELJE

razpisuje
 prosti delovni mesti:

1. VODJE tehnično-operativnega sektorja
2. VODJE splošno-kadrovskega sektorja

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

- 1.: visoka ali višja strokovna izobrazba gradbene ali komunalne smeri in 5 let delovnih izkušenj na vodilnih oz. vodstvenih delovnih mestih iz področja nizkih gradenj in strokovni izpit ali srednja strokovna izobrazba gradbene smeri in 8 let delovnih izkušenj na vodilnih ali vodstvenih delovnih mestih s področja nizkih gradenj in strokovni izpit.
- 2.: visoka ali višja strokovna izobrazba pravne ali istrežne smeri in 5 let delovnih izkušenj na vodilnih ali vodstvenih delovnih mestih v gospodarstvu. Kandidati pod točko 1 in 2 morajo biti družbeno-politično razgledani, aktivni in neoporečni.

časno podjetje objavlja
 prosti delovni mesti:

1. VODJO organizacijske enote »novogradenj«
2. DVA EKONOMSKA TEHNIKA
3. DVA STROJNA KLJUČAVNICARJA

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- 1.: da ima visoko ali višjo strokovno izobrazbo gradbene ali komunalne smeri in tri leta delovnih izkušenj na vodstvenih delovnih mestih s področja nizkih gradenj in strokovni izpit ali srednjo strokovno izobrazbo gradbene smeri in pet let delovnih izkušenj na delovnih mestih s področja nizkih gradenj in strokovni izpit.
- 2.: končana srednja ekonomska šola z delovnimi izkušnjami ali brez.
- 3.: kvalificiran delavec in nekaj delovnih izkušenj. Rok za vložitev prijav z dokazili o strokovnosti je 15 dni od dneva razpisa oz. objave.

Podrobnejše informacije dobite v kadrovski službi podjetja, ki sprejema prijave.

NOVO
NOVO
NOVO

aktivni
program
pranja (bio)

popolnejše pranje
 superavtomatsko
 enostavno
 z garancijo gorenje

PS 615 · PS 615 R · PS 620 BIO S · PS 625 BIO S · PS 625 BIO

cooldown - postopno ohlajevanje perila
 podaljšano predpranje in pranje
 maksimalni učinek encimov
 tri tehnike pranja
 povečano število obratov - boljše ožemanje
 stop pranje
 avtomatsko doziranje ustrezne količine
 praška in vode
 novi pralni stroji z mednarodnim
 znakom volne

gorenje

TV SPORED

CELJA
20.30 W. S. Reymont: Kmetje — barvna TV nadaljevanka (Lj)
21.30 Kmetijska oddaja (Sa)
22.00 Mosaik (Lj)
22.30 Otroška matineja: Beli kamen (Lj)
23.00 Poročila — do 11.40 (Lj)
23.30 Poročila popoldne — Pevski zbor Grafika, Sport, Za konec tedna (Lj)
24.00 Propagandna oddaja (Lj)
24.30 Poročila (Lj)
25.00 Posol, želiva! — celovečerni film (Lj)
25.30 Propagandna oddaja (Lj)
26.00 Avtomobilisti dirke v Monacu — posnetek (Lj)
26.30 Pred X. kongresom ZKJ (Bg)
27.00 Barvna risanka (Lj)
27.30 TV dnevnik (Lj)
28.00 Tedenski minijepolitni komentar (Lj)
28.30 3-2-1 (Lj)
29.00 Prireditev ob 10. kongresu ZKJ — prenos (Bg)
29.30 Dokumentarna oddaja (Lj)
30.00 Propagandna oddaja (Lj)
30.30 Športni pregled (Zg)
31.00 TV dnevnik (Lj)

ONEDELJEK
1.30 Kongres ZKJ — prenos (Bg)
2.30 Kongres ZKJ — prenos (Bg)
3.30 Obzorje (Lj)
4.30 Koko, Moko in vrabček Skoko (Lj)
5.30 Na daljnem severu (Lj)
6.30 Mosaik (Lj)
7.30 Mladi za mlade (Zg)
8.30 Nočturno (Lj)
9.30 Barvna risanka (Lj)
10.00 TV dnevnik (Lj)
10.30 3-2-1 (Lj)
11.00 Sodobna oprema — barvna oddaja (Lj)
11.30 Ribnikar-Lebovič: Milojeva smrt — drama TV Beograd (Lj)
12.00 O kongresu ZKJ (Lj)
12.30 TV dnevnik (Lj)

FOREK
8.10 TV v šoli (Zg)
9.30 TV v šoli (Sa)
10.00 TV v šoli (Bg)
11.00 TV v šoli — ponovitev (Zg)
12.00 Madžarski TVD — Pohorje, Pieševci (Bg)
13.00 O kongresu ZKJ (Lj)
14.00 Peli so jih mati moja — Alešica sestra Gregčeva, barvna oddaja (Lj)
15.00 Risanke (Lj)
16.00 Obzorje (Lj)
17.00 To je bila pesem svetlega in svetega jedra — 7. oddaja (Lj)
18.00 Mosaik (Lj)
19.00 Markizem v teoriji in praksi (Lj)
20.00 Mosaik kratkega filma (Lj)
21.00 Barvna risanka (Lj)
22.00 Cik-cak (Lj)

PROMETNE NESREČE

VRATOLOMNA VOŽNJA

FELIKS RAMPRE, 23, iz Celja je vozil iz Stor proti Celju. Na Teharski cesti je zaradi prevelike hitrosti zapeljal na pločnik, po katerem je vozil 36 metrov, podri leseno ograjo in nekaj betonskih stebrov, se zaletel v stopnice hiše in se med tem nekajkrat obrnil. Med prevozom v bolnico je Rampre umrl, njegova dva sopotnika pa sta se težje poškodovala. 18-letni Darko Arčko iz Celja, ki je šel ravno mimo po pločniku je prav tako hudo ranjen. Škode je za 15.000 dinarjev.

SMRT NA PROGI

BOZO MRKONJIC, 27, iz Velenja je pripeljal na železniški prehod v Pesjem in opazil, da prihaja lokomotiva. Hotel se umakniti z vzvratno vožnjo, kar pa mu ni uspelo in lokomotiva ga je potiskala pred seboj 47 metrov. Voznik Mrkonjič je na kraju nesreče umrl, težje se je ranil njegov sopotnik VESELIN MARDŽANOVIC, lažje pa MIKA NIKIČ. Škode je za 12.000 dinarjev.

MRTEV DEČEK

RAJKO GRABNER iz Prekopa in BOJAN KOKOLE iz Kaple sta se peljala s kolesom iz Vranskega proti Celju. Nenadoma je GRABNER izgubil oblast nad kolesom in oba sta padla po cestišču. Tedaj pa je za njima pripeljala z osebnim avtomobilom MARIJA KASNIK, 24, iz Domžal, ki je oba zadela in porivala po cesti. Zaradi hudih poškodb je Bojan Kokole po treh dneh v celjski bolnišnici umrl.

ZADREMAL JE

FRANC KOKLIC, 24, iz Proseniškega se je peljal z osebnim avtomobilom skozi Slance, kjer je v desnem ovinku zapeljal na levo stran in trčil v betonski stebel. Trčenje je bilo tako močno, da so ga delavci milice s posebno pripravo rešili iz avtomobila. Težko poškodovanega so odpeljali v celjsko bolnico, kjer so mu tudi odvzeli kri. Škode na avtomobilu je za 8.000 dinarjev.

TRČENJE V OVINKU

JANEZ VIPOTNIK, 19, iz Polen je pripeljal v dvojni ovinek v Zilčah in prvega apjeljal, ko je pred seboj zagledal tovornjak. Hotel je preprečiti trčenje, zato je močno zaviral, vsled izražljive gum pa ga je zaneslo v levo in je trčil v prednji del tovornjaka, potem pa se je vanj zaletel še voznik, ki je pripeljal za Vipotnikom. Pri nesreči sta se poškodovala voznik Vipotnik in njegov sopotnik EDI KLANČNIK, na vseh treh avtomobilih pa je škoda za 12.000 dinarjev.

UTRUJEN VOZNIK

KAREL ČRESNAR, 28, iz Konjske vasi je vozil iz Konje proti Tepanju. V Dobrnežu je zapeljal z desne na levo stran ceste, kjer je z avtomobilom zadela v breg ob cesti. Težje poškodovanega so odpeljali v bolnico, prav tako tudi njegovega sopotnika KARLA ESIHA. Ugotovili so, da je Čresnar vso noč prebdel pri mrlju in je bil močno utrujen. Škode je za 15.000 dinarjev.

SMRT POD TRAKTORJEM

ANTON PODVRATNIK, 36, iz Lepe njive je vozil traktor brez izpita, ko je nenadoma zapeljal na desno stran bankine in se v naselju Ljubija prevrnil preko škarpe v potok Ljubija. Na blatniku je sedel 23-letni VIKTOR VERBUC iz Lepe njive, ki ga je traktor pokopal pod seboj in je bil na kraju nesreče mrtav, težje se je poškodovala ALOJZIJA KORENJAK, 68, ki je bila na priklopi, lažje pa voznik PODVRATNIK in še en sopotnik, LEOPOLD URBANČ, vsi so iz Lepe njive. Škode je za 35.000 dinarjev.

20.30 Kva (Bg)
21.40 Serijski film (Zg)
22.30 TV dnevnik (Zg)

SOBOTA

Prenos proslave ob obletnici napada Orjuna v Trbovljah (Lj)
16.45 Državno rokometno prvenstvo (Lj)
17.00 v odmoru propagandna oddaja (Lj)
18.00 Obzorje (Lj)
18.15 Kje izvira Nil? — serijski barvni film (Lj)
19.15 Humoristična oddaja (Zg)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 Tedenski notranjepolitni komentar (Lj)
20.30 Festival vojaških orkestrrov (Sa)
22.00 Barvna propagandna oddaja (Lj)
22.05 Cannon — serijski barvni film (Lj)
22.55 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
18.00 Kronika (Zg)
18.15 Otroški spored (Sa)
19.15 Humoristična oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Sa)
20.30 TV drama (Bg)
21.30 Feljton (Bg)
22.00 Zabavno glasbena oddaja (Bg)

ČETRTEK

8.55 X. kongres ZKJ — prenos (Bg)
18.10 Obzorje (Lj)
18.25 Junak moje mladosti (Lj)
19.10 Mosaik (Lj)
19.15 Naš ekran (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
20.40 H. Krvavec: Valter brani Sarajevo — barvna TV nadaljevanka (Lj)
21.25 O X. kongresu ZKJ (Lj)
22.10 Nočturno (Lj)
22.25 TV dnevnik (Lj)
OPOMBA: V primeru daljšega trajanja zadnje planarne seje X. kongresa ZKJ — bo program spremenjen!

PETEK

8.10 TV v šoli (Zg)
10.50 Angleščina (Bg)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.45 Angleščina — ponovitev (Bg)
16.45 Madžarski TVD — Pohorje, Pieševci do 17.05 (Bg)
17.35 Otroški spored (Lj)
18.05 Obzorje (Lj)
18.30 Planinski oktet in ansambel Valterja Skoka (Lj)
18.45 Mosaik (Lj)
18.50 Atletika: Skok v višino (Lj)
19.15 Pet minut za boljši jezik: Show in predstava (Lj)
19.25 TV kaspot (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
20.40 Zakonsko življenje — I. del filma (Lj)
22.35 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Otroški spored (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Narodna glasba (Sa)
19.00 Panorama (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)

POROKE

CELJE

Poročilo se je 9 parov, od teh: Franc JELOVSEK in Bogomira HORVAT, oba iz Trnovelj pri Celju; Henrik SPREITZER, Stora in Gabrijela KRALJ, Celje; Milan ZEME, Svetli dol in Ana UZMAH, Kompolje; Božo CERAR, Mostopolje in Milena DOMJAN, Celje.

LASKO

Ovetko MLADOVAN in Margareta SIMONČIČ, oba iz Radeč; Anton LIPOVSEK, mizar, Sedraž in Bernarda GRESAK, poljedelka, Brezno; Vincenc VEBER, elektrikar in Ljudmila SANTEL, lesostrugarka, oba iz Lokavca.

SMRTI

CELJE

Jakob Hernaus, 42, Vel. Rodne; Anton Robas, 69, Petrovče; Alojz Planinc, 40, Sp. Slemenec; Marija Brejc, 57, Zalec; Stanko Kos, 60, Studence; Julij Ferdinand Videtič, 76, Celje; Ivan Dečko, 81, Celje; Helena Jesenek, 64, Jazbine; Jožef Blaj, 46, Loka pri Zusmu.

SLOVENSKE KONJICE

Terezija Dovnik, 83, Zreče; Marija Rožen, 80, Zg. Zreče; Zorko Vincenc, 78, Mali breg, Loče.

LASKO

Hedvika Borštner, 86, Obrežje pri Zidanem mostu; Viktor Guttman, 45, Velike Širje; Marija Veligovšek, 81, druž. upoko-

jenka, Strmce; Marija Kosenina, roj. Frece, 45, gospodinja, Tevče 17; Antonija Lah, 86, kmetovalka, Smohor; Ciril Kajtna, 79, upokojenec, Selet nad Laškim; Ana Zupanc, 76, kmetovalka, Laška vas.

ŠMARJE PRI JELSAH

Helena Javornik, roj. Pezdevšek, 89, Cerovec pri Šmarju; Antonija Gašparič, roj. Stoklas, 82, Zadrže.

ROJSTVA

CELJE: 31 dečkov in 41 deklic.

LASKO: 1 deček in 2 deklici.

SLOVENSKE KONJICE: 1 deček in 1 deklica.

SENTJUR PRI CELJU: 1 deček in 1 deklica.

Kvalitetno PIVO pivovarne LAŠKO

TUDI NAGRAJUJE

8 zamaškov s črkami

Z L A T O R O G

pošljite na naslov:
PIVOVARNA LAŠKO

Zbirke zamaškov pošiljajte posebej! Kolikor zbirk, toliko vaših srečk.

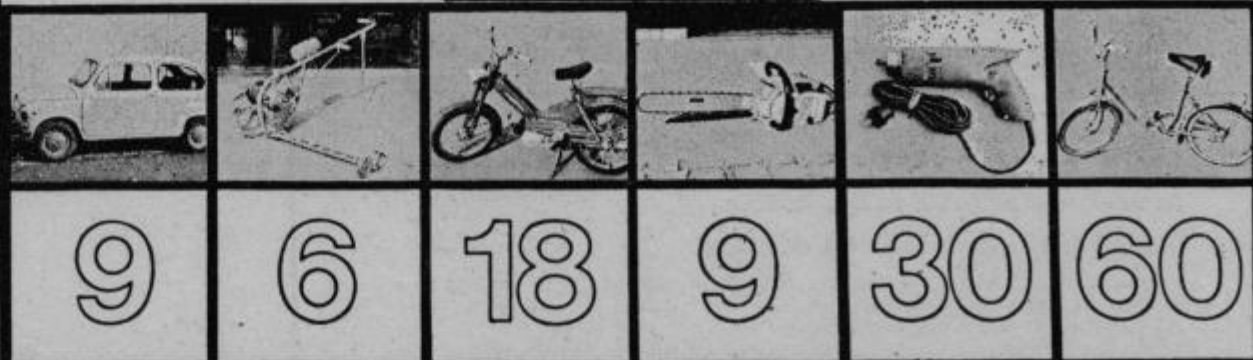
Čim več osmic, tem več uspeha pri žrebanju, ki bo:

13. aprila v Mariboru

11. maja v Ptuj

29. junija v Celju

Nagrade:

Vsakokrat trije avtomobili, tri motorne žage, dve kosilnici itd.

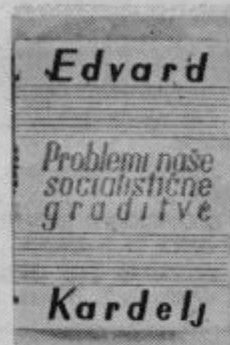
Uživajte pri zbiranju, ob pričakovanju nagrad
in z laškim pivom ZLATOROG!

Na vašo kuverto z osmimi zamaški - vaš naslov!

DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE

opozarja na svoje

KNJIŽNE NOVOSTI:

Edvard Kardelj: PROBLEMI NAŠE SOCIALISTIČNE GRADITVE VIII.

Delo zajema teoretične razprave in avtorjevo družbeno publicistiko iz obdobja 1965–1967. 449 strani, cena: pl. 150 din.

Claude Julien: AMERIŠKI IMPERIJ

Claude Julien, najboljši francoski strokovnjak za ameriško problematiko, v prvem delu knjige oriše zgodovino ameriškega »imperija« od špansko-ameriške vojne leta 1898 do naših dni, v drugem delu prikaže različne oblike, v katerih se kaže ameriški imperializem, v sklepni besedi pa se sprašuje o prihodnosti imperija, ki se mu po svetu upirajo vsi, ki si želijo svobode. 409 strani, cena: pl. 120 din.

Srečko Kosovel: ZLATI ČOLN

Pesniška zbirka, izdana ob 70-letnici pesnikovega rojstva. 124 strani, cena: pl. 55 din.

Srečko Kosovel: ZBRANO DELO II.

Druga knjiga Kosovelovega Zbranega dela prinaša Integrale, pesmi v prozi, črtice, dodatek, skratka vsa leposlovna besedila v verzih in prozi, ki doslej še niso bila zbrana; hkrati s prvo knjigo obsega njegovo celotno pesniško izročilo. (109. knjiga »Zbranih del slovenskih pesnikov in pisateljev«) 718 strani, cena: pl. 145 din.

Anton Ingolič: DOMOVINA V SRCU — izseljenska trilogija

Prva knjiga: KJE STE, LAMUTOVI, roman, 426 strani, 120 din

Druga knjiga: NEBO NAD DOMAČIJO, roman, 269 strani, 80 din.
Tretja knjiga: LASTOVKA ČEZ OCEAN, roman, 380 strani, 100 d

Miško Kranjec: ANKETNI LISTI MALEGA ČLOVEKA

Zbirka novel, Kmečko romanje. Sorodniki, sosedje, rojaki in cigani... in domovina. Jesenska lovski idila ali povest o devizah. Piksibnar ali legenda o malem človeku. Ena mati, štirje fantje, štirje cadilci, dvanaest pomaranč. In še deset drugih novel. 357 strani, cena: pl. 120 din.

William Shakespeare: ZBRANA DELA XIV.

Zadnja knjiga zbirke »Zbrana dela W. Shakespeara« prinaša pesnitve Venera in Adonis, Lukrecija, Tožba zaljubljenega, Zaljubljeni romar, Pesmi na razne napeve, Feniks in grlica ter razprave: Walter Raleigh: Shakespeare, Dušan Moravec: Shakespeare pri Slovencih, Mirko Jurak: Vloga in pomen virov za Shakespearovo dramatik. 561 strani, cena: pl. 130 din, polusnje 150 din.

Richard Friedenthal: MOŽ NA GRMADI

Biografski roman o češkem magistru Janu Husu (1369–1415) in stoletju revolucionarnih bojev. Zbirka »Biografije«. 515 strani, cena: pl. 145 din, pus. 165 din.

Michael Grant: KLEOPATRA

Knjiga o sloviti egipčanski kraljici Kleopatri (69–30 pr. n. št.), ki so jo v svojih delih upodabljali številni književniki in slikarji: zgodba o ženski, ki se je srečala z Julijem Cezarjem in Markom Antonijem. Zbirka »Biografije«. 366 strani, cena: pl. 140, pus. 155 din.

Knjige dobite v vseh knjigarnah in pri zastopnikih založbe, naročite pa jih lahko na naslov

DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE
Mestni trg 26, Ljubljana

PERMANENT PRESS HLAČE VARTEKS

TRAJNA ELEGANCA IN ŠE LAŽJE VZDRŽEVANJE

NOSI

PERI

SUŠI

NOSI

Trajno elegantne PERMANENT PRESS hlače združujejo vse prednosti čiste volne.

S PERMANENT PRESS postopkom so vse odlike obogatene z novo kakovostjo — enostavnim vzdrževanjem!

Zahvaljujoč PERMANENT PRESS postopku vam VARTEKS nudi novost pri oblačenju: hlače iz čiste volne lahko perete v pralnem stroju, likanje pa ni potrebno.

PERMANENT PRESS hlače lahko operete v pralnem stroju, likanje pa ni potrebno.

PO PRANJU JIH OBESITE ZA SPODNJI DEL HLAČNIC.

PERMANENT PRESS HLAČE VARTEKS

TRAJNA ELEGANCA IN ŠE LAŽJE VZDRŽEVANJE

MALI OGLASI.

OBVESTILO

ZA OGLASE, KI SO OBJAVLJENI POD OZNAKO NIMAMO NASLOVA! Zanje napišite PISMENO PONUDBO, ki jo zapečateno v pisemskem ovitku na katerega napišite oznako oglasa, oddajte v našem oglasnem oddelku. Nadaljnje informacije prevzame po dvigu pri nasalec — naročnik oglasa. S SPREJEMANJEM OGLASOV ZAKLJUČIMO VSAK PONEDELJEK ob 12. uri. V OGLASNEM ODDELKU NOVEGA TEDNIKA LAHKO ODDATE TUDI CESTITKE, OBVESTILA IN REKLAME OBJAVE ZA RADIO CELJE. Priporočila se oglašeno-naročnikski oddelki NOVEGA TEDNIKA, v PODRUŽNICI DELA na TRGU petega kongresa 10. Celje.

PRODAM

TELEVIZOR, fino železno posteljo, dve zalki z dvema mesecema starimi mladici, prodam. Marica Skale, Celje, Zagrad 103.

IZREDNA PRILOŽNOST! Fičko, registriran do marca 1975, nove gume Michelin, prodam za 17.000 N din. Macen, Steklarna, 61430, Hrastnik, telefon int. 56.

NOVE prednje vilice, izpušni ventil in dva ležaja s semeringi za kolesa. Leskovec, Steklarna Hrastnik, telefon — interno 57.

NSU 1000, prodam po delih. Janko Požek, Gornja vas 17, Sentvid pri Grobelnem.

PRIKOLICO za močnejši osebni avto, prodam. Emil Brunšek, Proseniško 7, Store.

ČEBELJE DRUŽINE — A2 panji, prodam. Skorja, Debro.

TAKOJ VSELJIVO HISO, pritično, enostanovanjsko, še v dobrem stanju, na vhodnem delu Celja, prodam, po ugodni ceni. Za informacije se zglasite na naslov: Martin Velenšek, Celje, Kosovelova 23.

DVOSEDEŽNI moped T-12, trobrzinec z novim lamat cilindrom, 2 leti rabljen, prodam za 2.000 din. Ogled mogoč v večernih urah pri Ivanu Ograjšku, Lopata 33/B — Celje.

AMI 8, letnik 71, ugodno prodam. Ogled od 14. dalje. Alojz Korošec, Celje, Cesta na Dobravo 51.

JABOLČNIK — prvovrsten, večjo količino prodam po ugodni ceni. Ivan Pušnik, Glinsko 3, Škofja vas pri Ljubčini.

MOPED TOMOS Colibri T 12, na tri prestave, dobro ohranjen, prodam poceni. J. Mlinar, Celje, Vojkova 1, ali telefon 219-39.

ROČNI VOZICEK za 300 kg teže in dobro ohranjen divan, prodam. Kotnik, Vojkova 11.

ZASTAVO 750, l. 1970, nujno prodam. Vprašati v kiosku na Otoku v Celju.

OLJNO PEC Erno 5 in pletsko Aida prodam. Pokleka, Cankarjeva 13, Celje.

**DANES
Jana**
SODOBNI ŽENSKI TEDNIK

FIAT 1300 LUX italijanski tip z vgrajenim novim motorjem, prevoženih 30.000 km, prodam zaradi gradnje. Informacije pri Transcomercu, Mariborska 58, telefon 23-089.

POHISTVO, porcelan, steklo, prodam zaradi selitve. Jože Zupanc, Teharje 69.

TAM 5000, ugodno prodam ali zamenjam za osebni avto. Jože Bevc, Zagorje 31, Lesično.

ENONADSTROPNO stanovanjsko hišo z vrtom 400 kv. m., takoj vseljivo v središču Celja, prodam. Ponudbe pod »Stadiona«.

LESENO MONTAZNO garažo in novo otroško kolo, ugodno prodam. Jakob Hercog, Celje, Smrekarjeva 4.

DNEVNO sobo, kompletno, ugodno prodam, takoj. Cesta v Laško 8, telefon 21-596.

120 kg prašiča 2 kom dvodelni omari, nočne omarice, postelji, prodam. Celje, Babno 7.

ZASTAVO 750 letnik 1971 prodam za 15.000. Ivan Salej, Celje, Robova 9.

ZASTAVO 750, letnik 1970, dobro ohranjeno, prodam. Marjan Ožek, Pečovje 38, Store.

MLATILNICO skoraj novo, prodam ugodno. Vprašati: Alojz-Neža Rojc, Frankolovo.

FIAT 750 letnik 1971, ugodno prodam. Tone Fister, Ulica V. Prekomorske brigade 15, Celje.

VW letnik 1965, tehnično pregledan in registriran, v dobrem stanju, prodam. Celje, Mirna pot 4-a.

TRISOBNNO stanovanje, ki je primerno tudi za poslovne prostore, center mesta Celja — prvo nadstropje, prodam. Informacije v odvetniški pisarni Franc Novčan, Celje.

RENAULT 4, odlično ohranjen, prodam ugodno, Anton Škorja, Debro 53, Laško.

KOSILNICO ALPINA 2 leti staro, prodam. Anton Kotnik, Landek, Strmec.

SOTOR — dvojček, nov, nemški, zelene barve, poceni prodam. Ponudbe pod »Ima gumirano dno«.

TELEVIZOR RIZ črno-beli, brezhiben, ugodno prodam. Ogled vsak dan od 15. ure dalje. Milan Batistič, Celje, Na otoku 7.

KUPIM

STAREJSO HISO — manjšo in nekaj zemlje v okolici Celja, kupim. Celje, Polule 63.

DVKOLO otroško 4 do 6 let, kupim. Sket, Alpina, Celje.

MESALEC za beton, kupim. Vinko Lah, Levec, telefon do 15 ure, 230-45.

ZAPOSILITEV

GOSTINCI NK — sprejem zaposlitev, v gostilni ali bifeju. Ponudbe pod »Celje okolica«.

BIFE LETUŠ 56 — Mirko Flere, sprejme takoj na delo natakario, kvalificirano ali vsaj s prakso. Osebn. dohodki po dogovoru. Informacije vsak dan od 9. do 18. ure.

GOSPODINJSKO pomočnico ki samski starejši ženski išče. Hrana, stanovanje in primerno plačilo. Nastop takoj. Informacije dobite pri Karlin, — šivilja, Slan-drov trg 3, Celje.

TRGOVSKO pomočnico takoj sprejem. Alpina, Prešernova 12, Celje.

UREJEN vdovec srednjih let, želi spoznati žensko, ki bi občasno likala perilo. Plačilo po dogovoru. Ponudbe pod »Dogovora«.

FRIZERKO samostojno, išče. Nonstop. Plača po učinku. Tudi za honorarno delo zelo dobrodošla. Salon Magda, Tomšičev trg.

NATAKARICO priučeno ali polkvalificirano sprejem v službo. Delovni pogoji ugodni, nedelje proste. Nastop zaposlitev takojšen. Bife »Ljubljanka« — Ljudmila Habe, Celje, Teharska cesta, št. 50.

RAZNO

TOVARNISKI delavec sprejme na stanovanje v skupno gospodinjstvo marljivo tovarišico. Možna je ženitev. Ponudbe pod »Polet-jek«.

V PETEK, dne 10. maja sem med 17. in 18. uro na poti od Kajuhove ulice in po Zidanškovi ulici izgubila zlato zapestnico, ki mi je drag spomin. Poštenega najditelja naprošam, da me pokliče na telefonsko številko 243-93 interna številka 3, do 14. ure. Nudim ustrezno nagrado!

KAKOVOSTNO mariborsko mivko dostavljam — 3,5 m po 800 din, dostavljam na celjsko območje. Ferdo Pr-linc, Cesta k Dravi 22, Maribor.

LOKAL oca 60 kv. m, v Celju oddam. Ponudbe pod »Lokale«.

UPOKOJENKA gre v Celju za sestanovanje ali pa za pomoč k starejši ženi, lahko tudi k otrokom. Ponudbe pod »Poštena — II«.

POSTENO in resno ljubiteljico otrok iščem za varstvo 8-mesečnega otroka. Zohar, Celje, Moša Pijade 8.

STANOVANJA

ZAKONCA brez otrok iščeta sobo, lahko za določen čas. Ponudbe pod »Julija«.

OPREMLJENO sobo oddam fantu. Anica Fartelj, Doboj-ska 3, Celje.

STANOVANJE v izmeri 82 kv. m., komfortno (telefon in garaža) zamenjam za enosobno. Ponudbe pod »Ugodnostia«.

ENOSOBNO stanovanje v 4. nadstropju zamenjam zaradi bolezni v prvem ali drugem nadstropju. Nudim visoko nagrado in povrnen stroške selitve. Ponudbe pod »Visoka nagrada«.

ENOSOBNO komfortno vse-ljivo stanovanje na Lavi, zamenjam za enako ali večjo garsonjero na Otoku ali Zelenici. Ponudbe pod »Za-menjavaa«.

POSTENO DEKLE sprejem na stanovanje, po možnosti kmečko. Ponudbe pod »Komforta«.

SOSTANOVALCA (posebni vhod), sprejem na stanovanje. Ponudbe pod »1. ju-nij«.

PRAZNO SOBO išče zakonski par s 3 letnim otro-

kom, v Celju, ali bližnji okolici, s 1. junijem 1974. Dragan Laušević, Bežigradska 10 a, 48, Celje.

PRAZNO ali delno opremljeno sobo v Celju ali bližnji okolici išče zakonski par z otrokom, s 1. junijem 1974. Andreja Šimič, Celje,

OGLAŠUJTE V

**NOVI
tednik**

ČGP DELO

podružnica CELJE

zaposli takoj

PISARNIŠKO MOČ
za 6 mesecev

Pogoj: Delovne izkušnje pri pisarniškem delu.

Kandidati naj se zglasijo osebno v podružnici DELA, Celje, Trg V. kongresa 10, v dopoldanskem času.

**Služba
druženega
knjigovodstva
podružnica Celje**

objavlja

dve prosti delovni
mesti

SNAŽILK

Prošnjo dostavite kadrovski službi Podružnice do 5. junija 1974.

Bežigradska 10 a 48.

NEOPREMLJENO sobo v centru ali bližnji okolici Celja iščem. Sem mlada in pripravljena pomagati v gospodinjstvu. Ponudbe pod »Reden plačnika«.

ZAKONCA srednjih let iščeta dvosobno ali enoipol-sobno stanovanje s pritliklinami z malo vrta in dvorišča v zasebni hiši. Lahko je tudi bližnja okolica Celja. Ponudbe pod znako »Dobro plačilo«.

ZENSKI oddam opremljeno sobo, če bi mi pomagala v gospodinjstvu. Ponudbe pod »Poštena«.

PRAZNO ali opremljeno sobo išče mirno dekle (sopora kopalnica). Ponudbe pod »T-49«.

OPREMLJENO sobo išče de-

kle. Soporaba kopalnica — Celje. Ponudbe pod »Uslužbenka«.

Občinski sindikalni svet

Šentjur pri Celju

razpisuje
delovno mesto

administratorke

Pogoj: administrativna šola. OD po družbenem dogovoru. Zaposlitev je mogoča takoj.

Pismene ponudbe in življenjepis pošljite na Občinski sindikalni svet Šentjur pri Celju.

GORENJE

tovarna gospodinjske opreme Velenje

bo v mesecu septembru 1974 dogradilo novo tovarno »GORENJE-KERAMIKA« v Gorenju pri Šmartnem ob Paki.

V novem objektu bomo zaposlili več kot 100 delavcev in delavk brez kvalifikacije, električarjev, kovinarjev in delavcev drugih poklicev.

Vabimo delavce, ki še niso zaposleni in že zaposlene, kateri želijo spremeniti zaposlitev, da o tem osebno ali pisмено obvestijo kadrovsko-socialno službo Tovarne gospodinjske opreme Gorenje Velenje.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi najfine ljube mame, žene, babice, tašče, svakinje in tete

ANICE ZADRAVEC

roj. VEBER

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sodelavcem in sostanovalcem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njene zadnje poti. Se posebno se zahvaljujem Osnovni šoli Store, sind. org. EMO, godbi na pihala EMO, kolektivu reprotohnik, družinam Knez, Pirš, Oprešnik in Vuk, ki ste nama pomagali v teh težkih trenutkih. Enaka zahvala tudi prim. dr. Voušku in dr. Jurkoviču. Zahvaljujem se tudi vsem darovalcem vencev in cvetja.

Hčerka Sonja Ocvirk in sin Matevž Zadavec

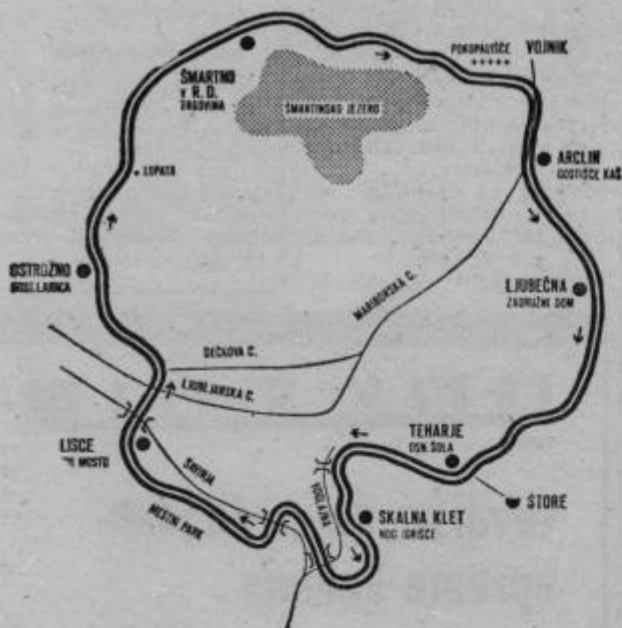
**IZBRANA
ZA VAŠ OKUS
KAVA**

ORGANIZATOR: ZVEZA ZA ŠPORT IN REKREACIJO CELJE

— VOZITI MORATE PO CESTNO PROMETNIH PREDPISIH

— KOLESARITE ZMerno—UŽIVAJTE, TO NI DIRKA

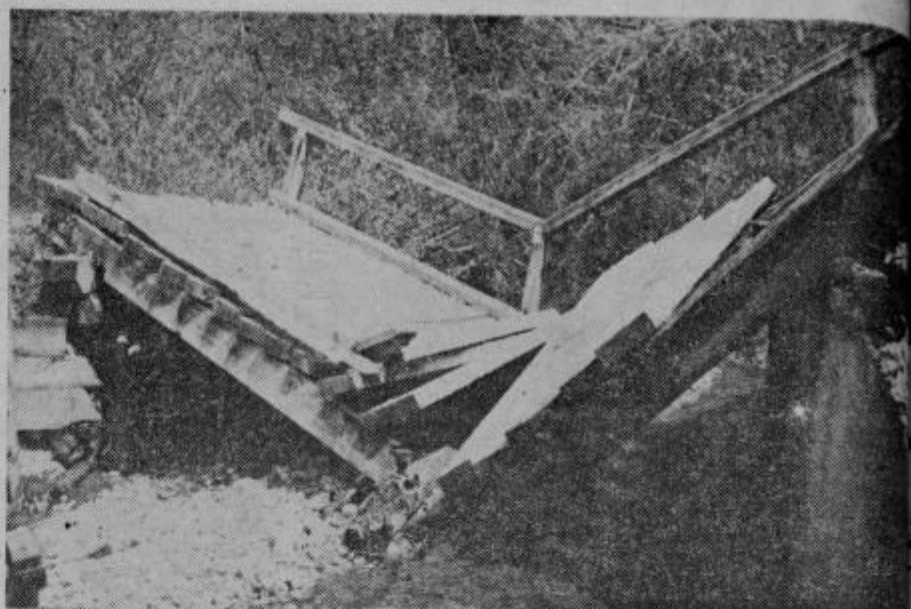

S KOLESOM JE CENEJE, TUDI BOLJ ZDRAVO

Komisija za rekreacijo pri Občinskem sindikalnem svetu pripravlja v nedeljo, 26. maja, v počastitev Dneva mladosti zanimivo akcijo za rekreacijo — kolesarjenje okoli Celja na progi dolgi 28 km. Proga je speljana po lepi okolici Celja, tako da boste nekaj ur poleg vožnje na kolesu uživali tudi v pokrajini in njenih zanimivostih.

Torej pohitite, očistite in pripravite si kolesa in v nedeljo pot pod noge. Tokrat naj ostane avto doma in povrnite se k osnovnemu prevoznemu sredstvu, našemu kolesu. Razmislite se boste in naučili svežega zraka. Prav potihno pa vam prišepnemo, da kasneje kolesa ne vrzite proč, temveč se večkrat zapeljite z njim. Najvažnejše je to, da se boste bolje počutili. Tudi s kolesom se daleč pride, pa še ceneje je kot avto. Podrobnejše informacije o sami akciji preberite na športni strani, kjer je tudi skica proge. Geslo naj velja: VSI NA KOLO ZA ZDRAVO TELO!

T. VRABL

Zrušen most na odseku ceste iz Dobrne na Porož

Dobrna

PRETRGANA ZVEZA

Kar neprijetno je slišati — most se je zrušil.

To se je zgodilo pred mnogimi tedni na odseku ceste, ki je zgledno vzdrževana, izpeljana iz Dobrne proti Hudčevemu grabnu in še daleč naprej proti Paškemu Kozjaku. Kljub opozorilnemu znaku o nosilnosti mostu, je nekdo prezrl predpis. Most je popustil. Dotrajal je. Danes v žalosti nepremično sameva. Nihče ne vozi, ne hodi preko

njega. Iznajdljivi so si izbrali za novo pot kar strugo potoka — po vodi.

Srečal sem brhko dekle Zofko Dobovičnik. Komaj je zapustila šolske klopi, že se je zaposlila v Gorenju. Z mopedom se iz gorskega sveta med številnimi serpentinami vozi na Dobrno. Od tu jo avtobus odpelje v Velenje. Jokajoče, skoraj srdito, je dejala, da ne more prezreti razlike med napredkom in nič

vedno zaostalostjo. Boji se, če bi potok narasel. Kako tem čez vodo?

Razneslo se je šušljanje, bo letos ta most ostal kar kot je.

Prav bi bilo, če bi od vorni ne iskali samo km. za to pretrgano zvezo, več da bi rajši poskrbeli zgraditev novega mostu, ki spet vezal naše življenje.

DO DANES 43:42

Cuden naslov za črno kroniko, ki sploh ni šport, ampak je hudo resna in huda stvar. Pri inšpektorju Francu Salobirju pri celjski UJV smo izvedeli, da je bilo v letošnjem letu na celjskih cestah naslednje število prometnih nesreč s smrtnim izidom: januarja 7 (lani isti mesec 10), februarja 6 (3), marca 7 (11), aprila 14 (10) in do 21. maja 9 (lani ves maj 8) ali skupno letos 43 in lani v tem obdobju 42.

Kdo so bili povzročitelji letos? 14 pešcev, 12 voznikov osebnih avtomobilov, osem voznikov koles in koles s pomožnih motorjem, 6 potnikov v vozilih, 2 mopedista in en voznik tovornega vozila.

Inšpektor Franc Salobir je povedal, da želi, da bi vsi vozniki v bližnji turistični sezoni, ko bo promet močno povečan, vozili skrajno previdno, sami pa se bodo tudi potrudili in okrepili pregled nad cestami in prometom, vse v želji, da bi bila naša črna in krvava kronika čimmanjša.

T. VRABL

Ljubezen po svetu

RAZVRATNIŠKA ZEL

Birpi so plemo na vzhodnem koncu Nove Grineje, največjega otoka v Tihem oceanu. In ti možje, še do nedavnega znani kot krepki, okrutni vojščaki in lovci na ljudske glave, imajo pregovor, ki se ga tudi držijo:

»Izogni se žensk, ki pridejo z njive.«

Zakaj? Dosedaj niso možakarji vedeli, zakaj. Niso vedeli, zakaj so ženske tako popadljive, ko se vračajo z njive, kjer obdelujejo rastline za prehrano v.s.l. Vselej, kadar so ženske naletele na povratku domov na moškega, so ga popadle in ga silile, da se izkaže kot možki in ni redko, da je kateri od nesrečnih neprevidnih žrtev obležal ure in ure ves izmogan in izčrpan kje v grmovju ali visoki travi.

Raziskovalci, ki so v zadnjih desetletjih s plemenom Birpov v stalnem kontaktu, so postali pozorni na čudno obnašanje žensk in deklet. Moški so se pritoževali, da dije ko delajo na njivah, bolj so podivjane. Proučevalci so se temu dejstvu čudili, saj po vsem svetu velja, da je človek po dolgem fizičnem delu utrujen in nič kaj razpoložen za ljubezenske igre.

Končno je prišlo na dan, kaj je vzrok. Najprej so ugotovili, da Birpa ženske ponorijo le v času, ko cvete neko lila cvetoče zelišče simbak. To zelišče dolgih korenin puljo in sadijo na grobove, da

bi čarovniki, ki kadijo listje te zeli, našli stik z mrtvimi. V laboratorijih so odkrili, da je cvetni prah te zeli močan afrodizijak, da močno nadraži sluznice, vključno tiste, ki so zemlji najbližje.

Birpa ženske med delom na polju.

ZGODBE O ŽIVALIH

ZVESTI PES BISER

Bilo je v času vojne, ko so Nemci z vso silo zapirali in izseljevali naše ljudi. Takrat smo imeli pri hiši velikega volčjaka z imenom Biser. Prišel pa je usoden dan, ko so Nemci tudi nas odpeljali v celjski zapor. Biser nas je spremljal del poti. Ko je videl surovo ravnanje z nami, se je z žalostnim cviljenjem vrnil domov. Doma je ostal sam. Tuje ljudi je zasovražil. Ni se ganil od doma. Sosedje so to opazili in pes se jim je zasmilil, ker se je njegovo otožno cviljenje slišalo daleč naokrog. Postal pa je zelo hud, ni pustil, da bi se mu kdo približal. Sosedje so ga začeli hraniti. Po enem tednu pa so nas izpustili. Ko smo se vračali proti domu, nam je Biser pritekel nasproti. Vsakega posebej je pozdravil z veselim cviljenjem in mahanjem z repom.

Pri hiši je še dolgo ostal. Bil nam je zvest pes čuvaj. Po nekaj letih je zbolel. Zaradi neozdravljive bolezni smo ga dali ustreliti.

Bil je pes, kakršnih ne pomnim. Zato nam je ostal v spominu.

Marjana Puncer, Dobrič

Štore

USPELA PRIREDITEV

Konec preteklega tedna je bila v Kulturnem domu v Storah prireditev, ki je privabila zelo veliko obiskovalcev. Gasilsko društvo Zelezarne Store je za krajanje in okoličane pripravilo revijo narodno zabavnih ansamblov.

Sodelovali so Veseli Libojčani, Celjski instrumentalni kvintet z najmlajšima pevca-

ma na prireditvi, šestnajstletno Marjetko Ramšak in njenim dvanaestletnim bratom Alešem, Veseli hmeljarji, Viki Ašič s pevci, Zeme s svojimi fanti, Odmev iz Lukovice s pevcem Matijo Cerarjem, Stari znanci, Henček s svojimi fanti in godba na pihala Zelezarne Store. Za smeh in zabavo številnih poslušalcev sta poskrbela humo-

rista »Celjski Poldek« in tatarica Olga Markovič, ki lo uspešno imitira Nelo žišnik. Nastopil je tudi ser in igralec Sentiakobski gledališča v Ljubljani Ani Trupej-Drežek. Ves progi je povezovala napovedovalka RTV Ljubljana Nenča K.

Ob zaključku res uspešne prireditve je poveljnik Gaskega društva Zelezarne Store Stefan Krumpak povodjem vseh ansamblov kete — livarja Zelezarne re, napovedovalki, članu S jakobskega gledališča in tatariki pa kristalne vaze klarne Rogaška Slatina. I dvoma si v Storah takšnih podobnih prireditev še že

SLABA VZGOJA

Soseda se ogorčena pritožuje nad sedovim Jankom: »Ja, da more biti en otrok tako slabo vzgojen, to je pa že od sile. Kar naprej preklinja!«

»Nič čudnega,« zagovarja mati otroka, »saj smo vendar sosede davčne uprave.«